

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones à Clemente X. & Innocentio XI. editas

Luxemburgi, 1739

Anno Octavo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74708)

sis, & alia dicti Ordinis S. Benedicti, potiri, & gaudere possint, auctoritate Apostolica tenore presentium concedimus, & indulgemus, salva tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Claufulæ.

§. 3. Decernentes eadem presentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in praemissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus nostra, & Cancellariae Apostolicae Regula de Indulgentiis ad instar non concedendis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem praesentium literarum transumptis, seu Exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio, quam extra illud habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur, si forent exhibitae, vel ostensae.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIII. Septembris MDCLXXXIII. Pontificatus nostri Anno Septimo.

Ordinis Seraphici Patris Nostri Francisci Minister Generalis, & Servus &c.

§. 2. Exigit a Nobis muneris nostri debitum utque pro felici concedita Nobis Religionis Seraphicae gubernio, vel a Praedecessoribus nostris, vel a Capitulis Generalibus, sive etiam ab Apostolica Sede sancita sunt omnimodam fortiantur executionem, & observantiam, eaque praecereis, quae pro eliminandis discordiis, & concordia, ac pace inter Religiosos tuenda, ac manutenenda ordinata sunt. Hujus praecipue finis intuitu in Capitulo Generali hic Romae celebrato mensis Junii 1664. instantibus Custodibus, & Proministris septem nostrarum Observantiae Provinciae Regni Peruani in Indiis Occidentalibus, utroque annuente Diffinitorio, partibusque auditis, fuit Decretum sub die 5. ejusdem mensis, ut in ipsis fieret Alternativa inter Religiosos Hispanos dictarum Provinciae filios, & Religiosos nationales vulgo Criollos nuncupatos, eo modo, quo introducta fuerit in Provinciis Mexicanis, seu novae Hispaniae. Huic decreto annuentibus ceteris, solum se opposuit Limanae Provinciae Prominister, qui cum auditus ab eodem Capitulo Generali, nihil relevans deduxisset, prodit secundum dicti Capituli Decretum, quo praecipiebatur dictam Alternativam omnino stabiliri, ac successive iidem Custodes, & Proministri non solum sub die 6. ejusdem mensis obtinuerunt a Sacra Congregatione super Episcopos, & Regulares praeposita praefati Capituli Generalis Decreti approbationem, & confirmationem cum executionis Mandato; sed etiam pro majori sancita legis firmitate a SSmo D. N. Alexandro PP. VII. Apostolica auctoritate muniti, ac roborari supplicaverunt, & obtinuerunt per Breve datum die 20. ejusdem mensis Junii 1664. Verum dicto Decreto, una cum praefatis confirmationibus, necnon schedula majestatis Regis nostri Catholici in Limanae Provinciae Diffinitorio exhibitis, parere renuentibus Religiosis Criollos, iterum fuit habitus recursus ad Capitulum Generale anno 1670. Vallisoleti celebratum, in quo iterum partibus auditis, perpensaque dictae Alternativae necessitate, ipsam confirmavit novo Decreto, cujus executionem, & observantiam Rmo Patri Commissario Generali Indiarum in Curia Catholicae Majestatis residenti serio inculcavit. Cum autem Criollos dictae Provinciae Limanae, quibus tunc primum adhaesit Charcarum Provincia iterum opposuissent, se haecenus opportune non potuisse contra praefatum Decretum rationes pro ipsis facientes adducere, Congregatio Generalis Toletana de anno 1673. ad quam dicti Criollos provocaverant, mandavit, ut dictarum Provinciae Diffinitoria in proximo Capitulo Generali desuper informarent, suspensa interim Alternativae executione: Capitulum igitur Generale anno 1676. Romae congregatum, ut omnem imposterum controversiarum praecideret occasionem, hujusmodi causam In Rmos Patres tunc temporis Ministrum Generalem praedecessorem nostrum, ac Commissarium pariter Generalem Indiarum in Curia Catholicae Majestatis residentem compromisit, ut Matriti; habitis eorum, quae desiderabantur notitiis, providerent, ac disponerent, prout in Domino magis censuissent expedire. Quo quidem compromisso a partibus acceptato, ne contingeret de illius validitate aliquando dubitari, quasi obstaret Decretum suspensivum, quod praefato anno 1664. ex recurso solius Proministri Provinciae Limanae ab hac Sacra Congregatione prodierat, proinde Criollos utriusque Provinciae Limanae scilicet, & Charcarum unitim eidem Sac. Congregationi supplicaverunt, quatenus hoc Decreto de medio sublato, totius negotii Alternativae decisionem praedictis Patribus Compromissariis remittere dignaretur; annuitque

Patentes Ministri Generalis, in quibus referuntur ortus, & progressus controversiae d. Alternativae.

Decretum Capituli Generalis pro alternativa anno 1664.

Aliud simile Decretum dicti Capituli Congreg. & ab Alexandro VII. confirmatum.

Decretum Capituli Generalis anno 1670.

Decretum Compromissarium.

Decretum Congregationis Reg.

eorum

CXXI.

Confirmantur Literae Patentes Ministri Generalis Ord. Minorum S. Francisci de Observantia, & Decretum Cardinalis Protectoris circa executionem alternativae in Provinciis Limana, & de las Charcas.

De hac alternativa vide Constitutiones, & Decreta laudata in ipsis Patentibus, & praecipue Constit. ed. 1683., Septemb. 7., P. 7. Constitutione vero ed. 1684., Apr. 20. P. 3. habetur Reformatio alternativa pro Provincia Sancti Jacobi in Hispania.

Dat. 4. Oct. 1683. An. 8.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Petrus Marinus Sormanus Minister Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum, quod cum Nos per quasdam nostras in simili forma Brevis literas Decretum in Causa Alternativae inter Fratres nativos Hispanos, & Fratres Criollos nuncupatos Provinciae Limanae, & de las Charcas in Indiis Occidentalibus dicti Ordinis vertente a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita emanatum confirmassemus, ipse Petrus Marinus Minister Generalis executionem Alternativae, ac Decreti, & literarum nostrarum hujusmodi dilectis etiam filiis Commissariis suis Generalibus tam Indiarum in Curia Charissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici residenti, quam Provinciae Peruvianarum Ordinis praedicti cum nonnullis praecipis, & Ordinationibus demandavit per quasdam suas parentes literas desuper expeditas, tenoris, qui sequitur, videlicet.

§. 1. Fr. Petrus Marinus Sormanus a Mediolano, Ex-Guardianus Hierosolymitanus, ac totius

Alterum
Compromis-
sarium De-
cretum anno
1677.

eorum votis Sacra Congregatio per suum Decretum expeditum die 12. Junii 1676. Hujus Decreti vigore, & præfati compromissi per Capitulum Generale facti, iidem Rm̄i Patres Compromissarii, auditis in Curia Matritensi partibus hinc inde Informantibus, per quasi unius anni spatium, ponderatisque utriusque allegatis, ordinaverunt, & statuerunt, non solum in utraque Provincia stabiendam, ac servandam esse Alternativam inter Religiosos natos in Indiis, & natos in Hispaniis; sed etiam formam ipsam practicandi in Limana Provincia decreverunt; ut scilicet Provincialis uno triennio eligatur ex una parte, adeo ut si obierit, vel alia de causa durante Triennio, vacaverit Minister, Vicarius Provincialis usque ad celebrationem Capituli sit, & eligatur ex eadem parte: Alio vero triennio eligatur, & sit ex altera, servata eadem forma; Custos vero si adfuerit, eligatur, & sit ex illa parte, ex qua non est Provincialis, in dicta forma; Et ex quatuor Diffinitoribus, duo semper ex una, & duo reliqui ex altera parte sint, & eligantur. Quo vero ad Guardianos, & alia officia de voto, eligantur indifferenter, & ex utraque parte secundum qualitatem meritum, & idoneitatem Personarum, itaut Guardianus Domus principalis semper alternetur ex utraque parte de triennio in triennium; Et omni tempore (præter Provinciale, aut Custodem, & duos Diffinitores) eligantur, & adsint ex minori parte saltem decem ad Guardianatus, & officia de voto, ad hoc ut ex illis majori libertate possint eligi duo Diffinitores. Quoad lecturas autem, & alia officia tam honoris, quam oneris eligantur indifferenter, servata Justitia distributiva, & habito respectu majorum meritum, & majoris idoneitatis juxta Constitutiones Generales Ordinis, onerantes in hoc Electorum conscientias. Idem pariter decreverunt pro Provincia Sancti Antonii de las Charcas, cum hac sola differentia, quod attento minori numero Officiorum de voto, ordinaverunt, quod decem officia de voto, quæ pro Provincia Limana mandarunt dari minori parti in Provincia de las Charcas dentur tantum sex ut latius in decreto per dictos Patres Compromissarios dato, & publicato in Conventu S. Francisci Matr̄i 26. Aprilis 1677. Quod quidem Decretum, ut firmiter subsisteret, ac debite mandaretur executioni, Religiosi Hispani duplex Breve a SSmo D. N. Innocentio XI. impetrarunt, alterum sub die 26. Junii 1677. præfati Decreti confirmativum, alterum vero sub die 6. Julii ejusdem anni, in quo committitur Archiepiscopo Limano, ut ad proxime recensiti Brevis confirmativi executionem procederet, procedique faceret, atque inobedientes, & refractarios, non solum censuris, veram etiam invocato brachii sæcularis auxilio compesceret, & ad parendum compelleret. His omnibus Religionis, Summi Pontificis, imo etiam, & Regis mandatis, ac dispositionibus quomodo restiterint dictarum Provinciarum Religiosi Criollos, sicuti dolentes accepimus, ita modeste uti notorium reticemus. Obtinuerunt tandem Mense Januarii præteriti anni 1682. ab hac Sacra Congregatione Mandatum; ut hujusmodi negotium toties discussum, ac diffinitum, iterum proponeretur in Capitulo Generali, quod in Mense Maii ejusdem anni Toleti congregandum erat, pro voto consultivo tantum; ad cujus Mandati executionem, partibus pluries auditis, emanavit votum, quod d. Alternativa, non solum conducatur, imo sit omnino necessaria, ex rationibus in eo productis. Comparuerunt demum in hac Romana Curia dilecti filii nostri Pr. Fr. Antonius Fernandez, & Pr. Fr. Martinus Moreno cum procuracionis Mandato ex parte Criolorum utriusque Provinciæ Li-

manæ, & de las Charcas pro causæ terminatione apud Sacram Congregationem EE. RR. S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, in qua auditis in Causa propositionibus, partibus pluries informantibus, emanavit tandem Decretum pro dictæ Alternativæ confirmatione, quod SSms D. N. Innocentius PP. XI. confirmavit suis literis in forma Brevis expeditis, tenoris sequentis videlicet -- Innocentius PP. XI. Ad futuram rei memoriam. Exponi Nobis -- (reliqua vide suo loco). Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 7. Septembris 1683. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

§. 2. Nos igitur ex præfata Apostolica confirmationis decreti, in pleno Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium congressu facti, lectura considerantes attente, nullum dilectis filiis nostris dictarum Provinciarum Limæ, & de las Charcas Religiosis Criollis relinqui subterfugium ad prompte non obediendum Religionis determinationibus. Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium, & Apostolicis Decretis, necnon Majestatis Regis nostri Catholicici piæ voluntati in dicta Alternativa admittenda, & exequenda, eo vel maxime, cum omnes juris, & facti defectus, si qui forte in præfatis sanctionibus irrepererint, fuerint per Sacram Congregationem, & Apostolicam auctoritatem in præferto Decreto, & Brevisanati, ac contrariis quibuscumque non obstantibus, dicta Alternativa confirmata, cupientes propterea utriusque antedictæ Provinciæ quieti, ac paci consulere, ac dissensiones, & discordias ex hujusmodi causa exortas, de medio tollere, & prædictæ Alternativæ executione ac stabilitate omnibus scandalorum occasionibus obviare. Hinc plurimum nobis dilectis Reverendissimo Patri Commissario Generali Indiarum in Curia Majestatis Catholicæ residenti, ac Commissario pariter Generali, in Provinciis de el Perú (qui pro tempore fuerit) per præfentes committimus, ac serio inculcamos, ut dictam Alternativam modo quo supra expressam in præfatis Provinciis Sanctorum duodecim Apostolorum Limæ, & Sancti Antonii de las Charcas, in executionem Religionis, ac Sacræ Congregationis, imo, & Apostolicorum Decretorum, omnibus juris, & facti remediis adhibitis, introduci, acceptari, praticari, ac imposterum formiter servari mandent, & pro viribus fatagant, prout Nos præfentium vigore, & officii nostri auctoritate, introduci, acceptari, praticari, ac imposterum formiter servari mandamus, ac districte præcipimus, dilectos filios nostros utriusque Provinciæ Religiosos Criollos, uti servus rogantes, uti Frater hortantes, uti Pater commoentes, ac uti Superior, & legitimus (licet indignus) Sancti Patris nostri Francisci successor ipsi in virtute Spiritus Sancti, ac sub districto præcipientes S. Obedientiæ merito, & sub penis contra inobedientes sancitis, ut d. Alternativæ tandem acquiescentes, necnon Religionis, S. Sedis, Majestatis Regis nostri Catholicici, ac nostris obtemperantes Mandatis, se veros ac legitimos S. Patris nostri Francisci filios ostendant. Datum Romæ in Conventu nostro Sanctæ Mariæ apud Aram Cœli die 10. Septembris anno 1683. -- Fr. Petrus Marinus Minister Generalis &c. De Mandato suæ Reverendissimæ -- Fr. Sebastianus de Arroyo Secretarius Generalis Ordinis.

§. 3. Et subinde Venerabilis Frater noster Alderanus Episcopus Portuen. ejusdem S. R. E. Cardinalis Cybus nuncupatus dicti Ordinis apud Nos & Sedem Apostolicam Protector, memoratis Commissariis Generalibus commisit, ut præfertas patentes literas fideliter exequerentur, & observari facerent, cum facultate procedendi adversus inobedientes, & rebelles ad censuras

Duplex Breve
Innoc. XI.
pro confirma-
tione, &
executione
d. Decreti.

Decretum
Congr. pro
novo exami-
ne.

Decretum
Capituli Ge-
ner. an. 1682.

Decretum
Congr. &
Breve Inno-
cent. XI. pro
alternativa.

Mandatum
Ministri Gen-
er. ut omnino
servetur di-
cta alternati-
va.

Ecclesiasticas, aliasque pœnas in Statutis Ordinis præscriptas, etiam appellatione remota, & alias, prout plenius continetur in ipsius Alderani Episcopi Cardinalis, & Protectoris Decreto desuper edito, tenoris sequentis, videlicet. *Alderanus Episcopus Portuensis S. R. E. Cardinalis Cybo Seraphici Ordinis Sancti Francisci apud Sanctam Sedem Protector.* Attenta narratorum veritate, quæ ex documentis Sacræ Congregationi exhibitis Nobis constat, cupientes, tam perniciosæ liti finem, & perpetuum imponere silentium, præfatis PP. Commissario Generali Indiarum in Curia Matritensi, & Commissario Generali Indiarum in Provinciis Peruani respectiue residentibus, committimus, & districte mandamus, ut supra scriptas literas patentes P. Ministri Generalis, quarum tenorem præsentis nostro Decreto approbamus, & confirmamus, fideliter exequantur, & ab omnibus ad quos spectat in obsequium prædictæ Sacræ Congregationis, exequi, & inuolabiter observari faciant cum facultate procedendi aduersus inobedientes, & Rebelles ad Censuras Ecclesiasticas, aliasque pœnas in Statutis Ordinis præscriptas, nulla eis suffragante appellatione, quam pariter in obsequium eiusdem Sacræ Congregationis ab ejus Decreti executione juxta formam in dictis literis parentibus expressam ex nunc interdicimus, cassamus, & annullamus. Non obstantibus in contrarium quibuscunque. Romæ die 18. Septembris 1683. A Cardinalis Cybo Protector. Jo. Baptista Rusca.

§. 4. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, præfatus Petrus Marinus Minister Generalis præmissa quo firmius subsistant, & seruentur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ munimine corroborari summopere desideret: Nos specialem ipsi Petro Marino Ministro Generali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, patentes ejusdem Petri Marini Ministri Generalis literas, & memorati Alderani Episcopi Cardinalis, & Protectoris Decretum præinserta, cum omnibus, & singulis in eis respectiue contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inuolabiter Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§. 5. Decernentes easdem præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & spectabit in futurum, inuolabiter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit præfatorum Ordinis, & Provinciarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse

derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die IV. Octobris MDCLXXXIII. Pontif. nostri Anno Octavo.

Confirmatur Decretum Congreg. Concilii, quo injungitur Ordinariis Regni Peruani conservatio Decreti Concilii Tridentini de Regularibus reclamantibus aduersus eorum professionem elapso quinquennio.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper pro parte dilecti filii Francisci de Rosellon Procuratoris Generalis Fratrum Minorum Ordinis S. Francisci de Observantia nuncupatorum in Indiis Occidentalibus degentium Congregationi Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum exposito, quod quamvis vigore Decretorum dicti Concilii sess. 25. cap. 19. de Regularibus Religiosi prætendentes se professionem emisisse per vim, aut ante debitam ætatem, aut demum ex alia causa professionem irritante, non sint audiendi, nisi intra quinquennium a die professionis computandum, nihilominus in Regno Peruano invaluerat hæc corruptela, seu abusus, ut etiam lapso quinquennio passim audirentur, si-ganter vero Religiosi præfati Ordinis, inter quos ab anno 1664. citra obtinuerant declarari nullam eorum professionem Fratres mox recensendi, nempe dilecti filii Petrus Merca transacto jam quinquennio suæ professionis sub prætextu, quod quadam infirmitate habituali laboraret, Nicolaus Roderiguez XVIII. suæ professionis anno, cum allegasset sibi a Matre incussum metum, Franciscus de Quiros suæ professionis anno decimosexto, Alphonus Quintana professionis anno vigesimo, & Didacus de Torres longe elapso quinquennio, cum deduxissent sibi illatam vim a Parentibus: Et in eadem expositione subjuncto, quod de præsentibus instabant pro simili declaratione dilecti etiam filii Marcellus Crespo actualis Custos, Bartholomæus Tiberio anno trigimosexto suæ professionis, Isidorus de Zepedefanno trigesimo, Franciscus Magaburu anno vigimosexto, ac demum Antonius de Requena, & Franciscus dela Rea, pluresque alii Fratres expresse professi Ordinis prædicti. Quoniam vero plurimum Religionum interest omnium, ne illi, qui eis nomen dederunt, tam facilem exitum a Religione inueniant, pro parte dicti Francisci Procuratoris præfata Congregationi Cardinalium supplicato, quatenus decerneret, ut in posterum nullatenus audiantur, seu admittantur transacto quinquennio, nisi obtenta prius ab hac Sancta Sede in integrum restitutione, ac retento Religionis habitu: Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet die 28. Augusti 1683. Sacra Congregatio Emorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum censuit servandam esse dispositionem ejusdem Sacri Concilii cap. 19. sess. 25. de Regularibus, & proinde injungendum, prout Decreti præsentis tenore districte injungit omnibus Ordinariis locorum Regni Peruani, quatenus dispositionem præfata omnino seruent, F. Cardinalis Columna Præfatus A. Almicus Secretarius.

§. 1. Cum autem sicut idem Franciscus Procurator Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & seruetur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiti plurimum desideret: Nos

CXXII.

Dat. 13. Oct. 1683. An. 8.

Species facti.

Causa Decreti Congregationis.

Decretum prædictum.

Preces Procuratoris Generalis Fratrum Minorum Ordinis

Decretum Cardin. Protectoris pro confirmatione, & executione relati Mandati.

Preces Ministri Generalis.

Confirmatio dd. Patentium Ministri Generalis, & Decreti Cardin. Protect.

Clausula.

& 1684.
S. Francisci
de Observan-
tia.

Confirmatio
relati Decre-
ti.

Clausula.

CXXIII.

Dat. 18. Jan.
1684. An. 8.

Species facti.

Causa man-
dati.

ipsum Francisci Procuratoris votis hac in re quan-
tum cum D. possumus favorabiliter annuere vo-
lentes, eumque a quibusvis excommunicationis,
suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis
Sententiis, censuris, & penis a jure vel ab ho-
mine quavis occasione, vel causa latis, si quibus
quomodolibet innodatus existit ad effectum præ-
sentium dumtaxat consequendum harum serie
absolventes, & absolutum fore censentes, suppli-
cationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter
porrectis inclinati Decretum præinsertum
auctoritate Apostolica tenore præsentium appro-
bamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apo-
stolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen
semper in præmissis auctoritate memoratæ Con-
gregationis Cardinalium.

§. 2. Decernentes easdem præsentibus literas
semper firmas, validas, & efficaces existere, &
fore, suosque plenarios, & integros effectus for-
tiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro
tempore spectabit, inviolabiliter observari; Sic-
que in præmissis per quoscumque Judices Ordina-
rios, & delegatos, etiam Causarum Palatii
Apostolici Auditores judicari, & definiri debe-
re; ac irritum, & inane, si secus super his a quo-
quam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter
contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitu-
tionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæteri-
que contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majo-
rem sub Annulo Piscatoris die XIII. Octo-
bris MDCLXXXIII. Pontificatus nostri Anno
Octavo.

Mandatur pro Fratribus S. Francisci, ut in Belgio
servetur Constitutio Clem. VIII. circa erectio-
nem novorum Cenobiorum.

Litera, quæ hic annuntiantur, scilicet Clem. VIII.
habentur Constit. 99. tom. 3., & Urbani VIII. Con-
stit. 49. tom. 4.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Philip-
pus Corfelius Frater expresse professus, & in
Romana Curia Agens, sive negotiorum Gestor
Provinciarum Germano-Belgicarum Ordinis Fra-
trum Minorum S. Francisci de Observantia Re-
collektorum nuncupatorum quod juxta dicti Or-
dinis statuta per sel. rec. Urbanum PP. VIII. præ-
decessorem nostrum confirmata Cap. 3. §. 8. de
Ædificiorum constructione decretum sit, ut sin-
gulæ Provinciæ circa incommoda, sive damna
sibi de aliorum Conventuum nova ædificatione
imminentia omnibus remediis opportunis, & li-
citis in Curia Romana sese defendant. Provincia
vero Belgicæ ejusdem Ordinis ob introductionem
novorum Conventuum diversorum Ordinum
paucis abhinc annis plurima incommoda, &
gravia damna sint passæ, ac plura imminant, si
denuo alii ædificentur, ut diversis in locis plu-
rimi attentant, eum in finem sibi ruri, in pagis, &
Oppidulis per instantiam, & favorem Magnatum
loca deligentes, ex quibus, utpote vicinioribus
undique, jam stabilitorum Ordinis præfati Con-
ventuum consuetas elemosynas soli Fratres
Conventuum hujusmodi ex sui Institutum rigore
vivere coguntur, conquirunt, & stationes inva-
dunt, itaut plurimi Conventus ad summam in-
digentiam redigantur, & modo infinitis propo-
modum exponantur difficultatibus, & molestiis,
ut suo Instituto insiltere possint. Ipse Philippus
providere considerans, propter præmissa pluribus
in locis, habitationis plurimorum Religiosorum

capacissimis, eorum numerum notabiliter esse
diminutum, cumque Patria, ob continua Belli
tempora, sit adeo devastata, ut in extremis mi-
seriis homines vix subsistant, diminuendum fore
iterum non sine gravi Divini Officii, & regularis
disciplinæ præjudicio, si plures Conventus admit-
tantur, cum juxta Concilii Tridentini Decreta
is tantum Religiosorum numerus in Conventibus
esse possit, qui ex consuetis elemosynis com-
mode ali potest, adeout dictæ Provinciæ Belgicæ
ab ulteriori irreparabili damno præserventur,
plurimum cupit, auctoritate Apostolica præcipi,
ut Decretum rec. me. Clementis PP. VIII. præde-
cessoris pariter nostri hac in parte latum, quod
in illis partibus, vel hæcenus fuit ignoratum,
vel neutiquam observatum, accurate, sive pun-
ctualiter ibidem observetur.

§. 1. Nos igitur ejusdem Philippi votis hac in
re quantum cum Domino possumus favorabiliter
annuere volentes, eumque a quibusvis excom-
municationis, suspensionis, & interdicti, aliisque
Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure,
vel ab homine quavis occasione, vel causa latis
si quibus quomodolibet innodatus existit ad effe-
ctum præsentium dumtaxat consequendum ha-
rum serie absolventes, & absolutum fore cen-
sentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super
hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabili-
ssimo Fratrurn nostrorum S. R. E. Cardinalium
negotii, & consultationibus Episcoporum, & Re-
gularium præpositorum consilio, & attempta rela-
tione Ven. etiam Fratris nostri Alderani Episcopi
Portuen. ejusdem S. R. E. Cardinalis Cybi nun-
cupati, dicti Ordinis apud nos, & Sedem Apo-
stolicam Prætoris, præfatis Cardinalibus super
præmissis facta, Constitutionem memorati Cle-
mentis prædecessoris, quæ incipit, *Quoniam ad
Institutum &c.* circa præmissa servari, auctorita-
te Apostolica tenore præsentium mandamus, &
præcipimus, salva tamen semper in præmissis au-
thoritate Congregationis memoratorum Cardi-
nalianum.

§. 2. Decernentes easdem præsentibus literas
semper firmas, validas, & efficaces existere, &
fore, suosque plenarios, & integros effectus for-
tiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro
tempore spectabit inviolabiliter observari: sicque
in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios
& Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici
Auditores judicari, & definiri debere, ac irri-
tum, & inane, si secus super his a quoquam
quavis auctoritate scienter, vel ignoranter conti-
gerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitu-
tionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon
quatenus opus sit quorumvis Ordinum, etiam
juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis
firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus,
privilegiis quoque, Indultis, & literis Apo-
stolicis in contrarium præmissorum quomodolibet
concessis, confirmatis, & innovatis, Quibus
omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus
pro plene, & sufficienter expressis, ac ad ver-
bum insertis habentes, illis alias in suo robore
permanens, ad præmissorum effectum hac vice
dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæ-
teriisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præsen-
tium literarum transcriptis, seu exemplis, etiam
impressis manu alicujus Notarii publici subscrip-
tis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate
constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique
locorum, tam in judicio, quam extra illud ha-
beat, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent
exhibita, vel ostensa.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Pis-
catoris die XVIII. Januarii MDCLXXXIV. Pon-
tificatus nostri Anno Octavo.

Preces Agen-
tis Recolle-
ctorum.

Mandatum
prædictum.

Clausula.

Confir-

CXXIV.

Confirmantur Literæ Innocentii X. una cum aliis Clementis VIII., & Pauli V. super erectione, & privilegiis Academiae, five Universitatis Oppidi Zamoski Chelmen Diœcesis in Regno Poloniae.

Alia Universitas studii Generalis in Civitate VVissi Regni Poloniae erecta fuit a Greg. XIII. Const. ed. 1579., Octob. 29., P. 8. de Privilegiis Universit. vid. notata Const. ed. 1683., Apr. 21., P. 7., & Constit. ed. 1687., Jun. 18., P. 11. habetur Confirm. ejusdem Universitatis in Indiis Occidentalibus.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. 20. Februarii 1684.
An. 8.

Exordium.

QUÆ à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris ad excitanda, promovendaque in Catholicis Universitatibus bonarum literarum, & laudabilium disciplinarum studia, per quæ depulsa ignorantiae caligine, mentes veritatis luce illustrantur, sapientis consilio ordinata esse noscuntur, ea nos propensa charitate, Apostolici muniminis nostri patrocinio libenter constabili-mus, novisque præsidii corroboramus, sicut omnibus maturæ considerationis tritina perpen-sis ad Omnipotentis Dei Gloriam, & Ortho-doxæ Religionis incrementum salubriter expedi-re in Domino arbitramur.

§. 1. Alias siquidem emanarunt a fel. recor. Innocentio Papa X. prædecessore nostro literæ in simili forma Brevis, tenoris qui sequitur videlicet. *Innocentius PP. X. Ad perpetuam rei memoriam.* Alias a fel. rec. Clemente Papa VIII. prædecessore nostro emanarunt literæ in simili forma Brevis, tenoris sequentis, videlicet *Clemens Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam.* Sedes Apostolica, quam studiorum Matrem, & Altricem esse decet, Catholicas Universitates studiorum generalium, ad studiosorum commoditatem institutas privilegiis, & gratiis libenter exornat, prout temporum, & locorum ratio postulat, ac alias in D. salubriter conspicit expedire. Cum itaque sicut accepimus dilectus filius nobilis Vir Joannes Zamoski Magnus Regni Poloniae Cancellarius, ad studiose juventutis commodum in ejus Oppido novo Zamoscia Chelmen Diœcesis, Universitatem studii generalis Hypechomen nomine, illi imposito instituerit, ac annuos perpetuos mille florenorum redditus illi assignaverit, & jam quinque Professores præclaris ingeniis, & non vulgari eruditione præditos ex Cracoviensi Academia, advocaverit, pluresque Professores convocare, & uberiores fructus assignare, cum literis in ea operam dantes, majores faceret progressus, intendat. Nos Universitatem prædictam ex speciali nostra, & Sedis Apostolicæ beneficentia privilegiis, & gratiis exornare volentes, singulari ipsius Joannis Institutoris pietate, ac animi magnitudine, ac præcipua in Nos, & Apostolicam Sedem observantia adducti, Universitati prædictæ, sicut præfertur erectæ, ac illis pro tempore Rectori, Magistris, Professoribus, Scholasticis, & aliis quibuscumque Personis, ut omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, Indultis, exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, prærogativis, honoribus, præminentiis, favoribus, & facultatibus, etiam circa Doctores in artibus Philosophiæ, scientiæque civili, & utroque Jure, ac Medicinâ, ac Notarios creandos, aliosque studiorum gradus conferendos, & aliis quibuscumque, quibus aliæ similia studiorum generalium Universitates ubivis locorum, & Gentium institutæ, illorumque Rectores, Magistri, Professores, Scholastici, & aliæ personæ de jure, usu, & consuetudine, aut alias

quomodolibet tam ex Apostolica, quam Imperiali, seu Regali auctoritatibus utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, atque uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt, pariformiter, & æque principaliter uti, frui, potiri, & gaudere possint, valeant, & debeant, utque in ipsa Universitate pro tempore ad gradus quoscumque promoti, pari auctoritate, facultate, & dignitate præfulgeant, iisdemque privilegiis, gratiis, honoribus, & prærogativis perfruantur, atque alii in aliis Universitatibus promoti, itaut nulla inter eos fiat differentia, nec fictio locum habeat, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus; ipsiusque Universitatis Rectori, & Administratoribus, ut pro ipsius Universitatis felici Regimine, quæcumque Statuta, licita, & honesta, ac Sacris Canonibus, & Concilii Trid. Decretis conformia condere valeant, facultatem impartimur. Eidem autem Academiae Venerabili Fratri modernum, & pro tempore existentem Episcopum Chelmen, loci Ordinarium, perpetuo præficimus, ipsumque Episcopum in ejusdem Academiae perpetuum Cancellarium constituimus, & deputamus: Utque eadem Academia, ejusdem Lectores, Officiales, & Scholares Universi, eidem Episcopo Chelmen tanquam eorum Præfeto, & Cancellario perpetuo subesse, ac parere. & in omnibus obedientiam præstare debeant, & teneantur, neque Successores dicti Joannis Zamoski Cancellarii in eodem Oppido in administratione dictæ Academiae, & illius bonorum quoquo modo sese ingerere possint, & valeant, sed illius gubernium, cura, & administratio ad dictum Episcopum Chelmen privative quoad dictos Successores perpetuo spectet, & pertineat, idem vero Episcopus, & ejus in dicta Ecclesia Successores, in primis teneantur omni studio curare, ut in eadem Academia Catholica Religio, & obedientia Sedis Apostolicæ conservetur. Quodque si dicta Academia, vel illius Officiales, Lectores, & Scholares a dicta fide Catholica, & Sedis Apostolicæ Obedientia (quod Deus avertat) aliquo tempore defecerint, bona omnia a dicto Joanne Zamoski Cancellario eidem Academiae data, ad prædictam Ecclesiam Chelmen eo ipso devolvantur, & devoluta esse censeantur, & ex tunc de cætero in perpetuum spectent, & pertineant statuimus, & ordinamus, & cum expressa hac conditione privilegia, & gratias superscriptas, & non alias, nec alio modo nos concessisse declaramus. Sicque in præmissis omnibus per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, sublata eis, & eorum cui-libet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere decernimus. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in Universalibus, & Synodalibus, ac Provincialibus Conciliis, editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac quarumcumque Universitatum, studiorum generalium, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodocumque concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro sufficienter expressis habentes hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIX. Octobris MDXCIV. Pontificatus nostri Anno Tertio.

§. 2. Et postmodum à recolendæ mem: Paulo Papa V. emanarunt aliæ literæ in eadem forma Brevis tenoris, qui sequitur videlicet, *Paulus Papa V. Ad perpetuam rei memoriam.* Sacri Apostolatus Ministerio meritis licet imparibus, Divina dispositione præfidentes, ea, quæ pro Catholica

Literæ Innocentii X., in quibus referuntur

Literæ Clem. VIII.

Item Literæ Pauli V.

rum, & Collegiatarum Ecclesiarum, ac bonarum artium, disciplinarum, & scientiarum propagatione, personarum quoque in his studium, industriam, & operam navantium, congrua sustentatione, onerumque illis incumbentium supportatione, necnon Orthodoxæ fidei conservatione, cum Divini cultus incremento, per viros generis nobilitate pollentes, & de fide Catholica optime meritos, provide facta, & ordinata fuisse dicuntur, ut firma, & illibata perpetuo subsistant, libenter cum a Nobis petitur Apostolico præsidio communimus, ac desuper Pastoralis officii nostri partes favorabiliter interponimus, prout locorum, temporum, & personarum ratio postulat, & Nos conspicimus in D. salubriter expedire. Sane dilectus filius nobilis Vir Thomas Zamoski Dominus in temporalibus Oppidi de novo Zamoshio Chelmen Diocesis, nobis nuper exponi fecit, quod quondam etiam Joannes Zamoski ejus Genitor, & Regni Poloniae dum vixit, Supremus Cancellarius, provide perpendens Universæ Reipublicæ uberores, & multiplices fructus ex literarum studiis provenire, ac cupiens studia hujusmodi in ejus Patrio solo vigere, necnon pro amplissimis gratiarum donis, & muneribus sibi ab Omnipotenti Deo, bonorum omnium largitore benigne collatis, ex devoti & grati erga illum animi testimonium Divinæ suæ majestati debita laudum præconia, & Salutaris Hostiæ Sacrificia jugiter offerri, & persolvi, habita desuper cum tunc existente Episcopo Chelmen loci Ordinario consultatione, & matura deliberatione, ac de illius licentia, & assensu omni meliori modo, & forma, quibus potuit, & quantum in se fuit, ad ipsius Omnipotentis Dei laudem, & Gloriam, ac salutiferæ Resurrectionis Dñi N. Jesu Christi memoriam, & S. Thomæ Apostoli ejusdem Resurrectionis præclari testis honorem, dictique Oppidi decorem, & ornatum in eodem Oppido unam Academiam publicam pro illius, ac aliorum Oppidorum, & locorum, tam temporali suo Dominio Subditorum, quam aliorum quorumcumque in pietate, morumque probitate, ac doctrina Christiana, & literis humanioribus, tam Græcis, quam Latinis, necnon Grammaticæ, Rhetoricæ, Dialecticæ, Logicæ, Philosophiæ naturalis, & Moralis, Physicæ, Metaphysicæ, utriusque Juris prudentiæ, Theologiæ, cæterisque artibus, disciplinis, scientiis, & facultatibus licitis erudien., imbuen., & instruenda. Unam quoque Collegiatam Ecclesiam cum Capitulo, Decano, Custode, Scholastico, ac certo Canonicorum, Vicariorum, & Ministrorum, qui eidem Ecclesiæ in divinis laudabiliter deservirent fundavit, & instituit, ac sumptuosus, & magnificus ædificiis, structuris, Cathedris, Scholis, suppellestibus Sacris, & profanis, aliisque rebus ad Academiæ, & Collegiatæ Ecclesiæ hujusmodi respectivè usus necessariis luculenter instruxit, & ornavit, congruisque redditibus annuis, & perpetuis ad ipsum Joannem, tunc legitime spectan. dotavit, necnon super prospero, & felici statu, directione, progressu, & stabilitate, tam Academiæ, quam Collegiatæ Ecclesiæ hujusmodi, illarumque præcipue Rectoris, Lectorum, Professorum, Magistrorum, Præceptorum, Scholarium, Decani, Custodis, Scholastici, Canonicorum, Vicariorum, Officialium, & Ministrorum qualitatibus, oneribus, obligationibus, functionibus, mercedibus, Saliis, cæterisque rebus in præmissis, & circa ea necessariis, & opportunis, plurima Statuta, Constitutiones, ordinationes, & Decreta condidit, & præscripsit. Quare dictus Thomas Nobis humiliter supplicari fecit, quatenus fundationi, Institutioni, dotationi aliisque prædictis pro illorum firmitate, subsistentia, & observantia, nostræ confirmationis robur adjicere, ac alia infra scripta concedere de benignitate

Apostolica dignemur. Nos igitur, qui fideliū quorumlibet votis præsertim Divinum cultum, & publicam utilitatem, & commoditatem concernentibus libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis, prædictum Thomam a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, necnon redditum, & bonorum per dictum Joannem pro fundatione, Institutione, & dotatione prædictis donatorum, & assignatorum, qualitates, & quantitates præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, eandem fundationem, institutionem, & dotationem, ac prout illas concernunt omnia, & singula, licita tamen, honesta, Sacrificque Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis non contraria Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam Juris, quam facti, ac quarumcumque Solemnitatum, etiam substantialium defectus si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, illaque omnia, & singula perpetuo valida, & efficacia esse, & fore, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit observari: sicque per quoscumque Judices Ordinarios, quavis auctoritate fungentes, etiam Palatii Apostolici Auditores, dictaque Sedis Nuntios, ac locorum Ordinarios, judicari, & definituri debere decernimus. Insuper Academia, & Collegiatæ Ecclesiæ prædictis, earumque respectivè Rectori, Cancellario, Professoribus, Lectoribus, Præceptoribus, Magistris, Scholaribus, Capitulo, Decano, Custodi, Scholastico, Canonicis, Vicariis, Ministris, Officialibus, & personis, nunc, & pro tempore existentibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, prærogativis, honoribus, præeminentiis, indultis, facultatibus, & gratis, quibus aliæ similes Academia, & Collegiatæ Ecclesiæ in dicto Regno, & ubicumque locorum constitutæ, & illarum Rectores, Cancellarii, Professores, Lectores, Magistri, Præceptores, Scholares, Capitulo, Decani, Custodes, Scholastici, Canonici, Vicarii, Ministri, Officiales, ac personæ de jure, usu, consuetudine, ac alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, non solum ad eorum instar, sed pariformiter, & æque principaliter uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite possint, & valeant, Apostolica auctoritate, & tenore præsentis perpetuo concedimus, & indulgemus. Quocirca Venerabilibus Fratribus, Gnesnen., & Leopoliens. Archiepiscopis, ac Episcopo Præmissien. per præsentem committimus, & mandamus; quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentem literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte ipsius Thomæ, necnon Rectoris, Cancellarii, Professorum, Lectorum, Præceptorum, Magistrorum, Scholarium, Capituli, Decani, Custodis, Scholastici, Canonicorum, Vicariorum, Ministrorum, Officialium, & Personarum hujusmodi nunc, & pro tempore existentium, fuerint requisiti solemniter publicantes, necnon Thomæ, & aliis prædictis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant, auctoritate nostra, Thomam, aliosque prædictos præmissorum omnium, & singulorum commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere, non permittent. illos desuper a quocumque quavis auctoritate quomodolibet indebite

molestari. Contradictores quoslibet, & Rebelles per sententias, censuras, & penas Ecclesiasticas aliaque opportuna Juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii Sacularis. Non obstant. fel. rec. Bonifacii PP. VIII. Prædecessoris nostri de una, & in Constit. Generali, & ita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad Judicium non trahatur, ac aliis quibusvis Apostolicis, necnon in Synodalibus, Provincialibusque, & Universalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac literis piæ mem. Clementis Papæ VIII. Prædecessoris nostri, per quas statuit, & ordinavit, quod cura, gubernium, & administratio dictæ Academiæ, illiusque honorum ad pro tempore existentem Episcopum Chelmen. uti loci Ordinarium spectet, & pertineat, quibus quidem literis dicti Clementis Prædecessoris, quoad particulare Statutum, & Ordinationem hujusmodi dumtaxat (eisdem literis in reliquis omnibus quæ foundationi, Institutioni, & dotationi Academiæ hujusmodi non adversantur, in suo robore permanentibus) specialiter, & expresse harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod Professores, Doctores, Lectores, Magistri, Præceptores, & quicumque alii in dicta Academia docentes in primis, & ante omnia Catholica fidei professionem juxta articulos pridem a Sede Apostolica propositos in manibus pro tempore existentis Rectoris, seu Cancellarii dictæ Academiæ, aut persona ad id ab eo deputanda emittere ac etiam jurjurando interposito, quod nihil quidquam ab ipsa fide Catholica devium, seu alienum docebunt, interpretabuntur, promittere omnino debeant, ac teneantur. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 6. Junii 1617. Pontificatus nostri anno 13.

Literæ ipsius
Innoc. X.

§. 3. Cum autem sicut dilecti filii nobilis Viri Joannis Baptistæ Zamoski Principis dicti Oppidi Zamoski nobis nuper expositum fuit, ipse Joannes Baptista Princeps literas præinsertas per nos confirmari, & quia in Academia prædicta ultra supra expressas, etiam Sacræ Theologiæ lectiones assidue legantur facultatem promovendi ad Magisterii, aliosque gradus, etiam in eadem Sacra Theologia illos, qui ad id idonei reperti fuerint concedi summopere desideret: Nos eundem Joannem Baptistam specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinatis, præinsertis Clementis, & Pauli Prædecessorum prædictorum literas cum omnibus contentis in illis, Apostolica auctoritate tenore præsentium, confirmamus, & approbamus, & insuper dilecto filio Rectori, nunc, & pro tempore existenti prædictæ Academiæ, ut illos quos per debitum tempus Sacræ Theologiæ studuisse, ac scientia, & moribus idoneos esse repererit in prædicta facultate Theologiæ ac Baccalaureatus, etiam Formatii licentiaturæ laureæ Doctoratus, & Magisterii gradus, servata in omnibus forma Decretorum Viennen. & Tridentini Conciliorum, quibus in aliquo derogare non intendimus, ac alias juxta præscripta Statuta, & aliarum Academia- rum consuetudines promovere, ac solita graduum hujusmodi insignia eis exhibere, utque ad dictos gradus, ac per illum promoti, postea publice, & privatim, etiam in omnibus aliis

Academiis, seu Universitatibus Studiorum Generalium prædictam Sacræ Theologiæ facultatem interpretari, & alios docere, ac de ea disputare, gradumque, seu gradibus per eos susceptis hujusmodi convenientes actus exercere, ac omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, favoribus, prerogativis, & Indultis quibus alii in prædictis Academiis, seu Universitatibus, & alibi juxta illarum mores, & consuetudines ad gradus hujusmodi promoti, de jure, vel consuetudine utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum in omnibus, & per omnia perinde ac si gradus ipsos in Academiis, seu Universitatibus hujusmodi, juxta illarum mores, & consuetudines rite suscepissent, uti, potiri, & gaudere libere, & licite respective possint, & valeant, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus. Decernentes præsentem literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suorumque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac omnibus, quos illa concernunt plenissime suffragari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus omnibus illis quæ in præinsertis literis concessa sunt non ob stare, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 26. Septembris 1648. Pontificatus nostri anno Quarto.

§. 4. Cum autem sicut dilecti filii Rector, & Administratores Universitatis, seu Academiæ præfate, ac dilectus filius modernus hæres Institutoris ejusdem Universitatis, seu Academiæ nobis nuper exponi fecerunt, ipsi præinsertas Innocentii Prædecessoris literas cum omnibus, & singulis in eis contentis auctoritate nostra Apostolica confirmari plurimum desideret: Nos eosdem Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinatis, præinsertas dicti Innocentii Prædecessoris literas cum aliis Clementis, & Pauli pariter Prædecessorum nostrorum literis in eis contentis Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam Juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenierint supplemus.

Preces Rectoris, & Administratoris Universitatis.

Confirmatio relatarum literarum Clement. X. Pauli V. & Innoc. X.

§. 5. Decernentes eandem præsentem literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignorantes contigerit attentari.

Clausula.

§. 6. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ iidem Clemens, Paulus, & Innocentius Prædecessores in dictis suis literis præinsertis

vouerunt non obſtare: cæteriſque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorum ſub Annulo Piſcatoris die XX. Februarii MDCLXXXIV. Pontificatus noſtri Anno Octavo.

CXXV.

Confirmatur Decretum Congreg. Episc., & Reg. quo declaratur Clericos Regulares Pauperum Matris Dei eſſe exemptos a iuriſdictione Ordinariorum, & gaudere omnibus privilegiis Mendicantium.

Literæ Greg. XV. hic laudatæ editæ fuere 1621. Novemb. 18. P. 1., & 1622., Octob. 15., P. 2. aliæ vero Clem. IX. datæ ſunt 1669., Octob. 23. de exemptione ab Ordinariis vid. Clem. X. Conſt. ed. 1670., Octob. 18., P. 1., & de aliis privilegiis huius Pontific. Conſtitut. ed. 1686., Septem. 3., P. 10.

Dat. 13. Martii 1684. An. 8.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

Nuper pro parte dilecti filii Præpoſiti Generalis Congregationis Clericorum Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum Congregationi Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Episcoporum, & Regularium præpoſitæ expoſito, quod licet dudum, videlicet die 18. Novembris 1621. ſel. rec. Gregorius Papa XV. Prædeceſſor Noſter dictam Congregationem Clericorum in Religionem cum emiſſione trium Votorum ſolemni erexerit, illique ſubinde nempe die 15. Octobris 1622. communicationem omnium privilegiorum Ordinibus Mendicantibus conceſſorum, non ſolum ad eorum inſtar, ſed etiam pariſormiter, & æque principaliter cum ampliffimis clauſulis conceſſerit, prout in binis Literis ipſius Gregorii prædeceſſoris deſuper expeditis plenius dicitur contineri, & poſt aliquos ſtatu mutationis, quas eadem Congregatio Clericorum ſucceſſive paſſa fuerat rec. mem. Clemens Papa IX. etiam prædeceſſor noſter ipſam Congregationem ad ſtatum Regularem, & Titulum Religionis cum emiſſione trium Votorum ſolemni, & ad fruitionem omnium, & ſingulorum Privilegiorum, Immunitatum, Facultatum, Exemptionum, aliarumque Gratiarum, & Indultorum Ordinibus Mendicantibus huiusmodi quomodolibet conceſſorum in omnibus, & per omnia ad limites ſupradictarum binarum Gregorii prædeceſſoris Literarum, & juxta illarum ſeriem, diſpoſitionem, & tenorem auctoritate Apoſtolica reſtituerit, & reintegraverit. Nihilominus a nonnullis ſpergebatur opinio, quod non ideo dicta Congregatio, ejuſque Clerici Regulares ab Ordinariis iuriſdictione exempti eſſent, ſub prætextu, quod huiusmodi exemptionis conceſſo in dictis privilegiis individualiter expreſſa non eſſet: & in eadem expoſitione ſubjuncto, quod ex huiusmodi opinione multa naſcebantur incommoda, ideoque cum notorium ſit, omnibus Regularibus, quibus privilegia Ordinum Mendicantium communicata ſunt, exemptionem ab Ordinariis iuriſdictione huiusmodi competere, ipſe Præpoſitus Generalis de opportuna in præmiſſis declaratione provideri plurimum cupiebat; emanavit ad ejuſ ſupplicationem ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet— Sacra Congregatio Eminentiſſimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Episcoporum, & Regularium præpoſita cenſuit, ac declaravit Religionem Clericorum Regularium Pauperum

Decretum S. Congregationis Episc. & Regul.

Dubium.

Matris Dei Scholarum Piarum gaudere exemptione a Juriſdictione Ordinariorum locorum, ac omnibus Privilegiis Regularibus Mendicantibus conceſſis. Romæ 14. Januarii 1684. — G. Cardinalis Carpineus Loco * Sigilli — B. Panciatius Secretarius.

§. 1. Cum autem, ſicut præſatus Præpoſitus Generalis Nobis ſubinde expoſiſſet, ipſe Decretum huiusmodi, quo firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius Apoſtolice confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret: Nos ipſius Præpoſiti Generalis votis, hac in re quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliſque Ecclēſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejuſ nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolice firmitatis robur adjuccimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Card.

§. 2. Decernentes eandem præſentes Literas ſemper firmas, validas, & efficaciſſimas exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniffime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quocumque Judices Ordinarios, & Delegates, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolice Auditores judicari, & deſiniri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcianter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuscumque.

§. 3. Volumus autem, ut earundem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo ſonæ in Ecclēſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem proſus fides, ubique tam in iudicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſc. die XIII. Martii MDCLXXXIV., Pontificatus noſtri Anno Octavo.

Confirmantur Conventiones initæ inter Fratres Minores de Obſervantia, & Conventuales Ordinis Sancti Franciſci circa primum in Proceſſionibus, aliſque functionibus.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius modernus Miniſter Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Conventualium nuncupatorum quod cum in Civitate Averſan. ejuſ Patria Fratres Minores Ordinum ejuſdem Sancti Franciſci tam de Obſervantia, quam Conventuales nuncupati in publicis proceſſionibus inſimul, uno quidem Fratre de Obſervantia ad dextram, altero vero Conventuali ad ſiniſtram, & ita deinceps, præcedentibus eorum reſpective Crucibus, Fratrum de Obſervantia ſimiliter ad dextram, Fratrum autem Conventualium ad ſiniſtram, incedere ſolerent, iſque incedendi modus nonnullis incommodis, ſive inordinationibus cauſam præbuiſſet, ipſe Miniſter Generalis di-

Preces Præpoſiti Generalis.

Confirmatio relati Decreti.

Clauſula.

CXXVI.

Dat. 15. Apr. 1684. An. 8.

Species facti.

Summa Con-
ventionum ini-
tarum inter
Procur. Gene-
rales cum
consensu Mi-
nistrorum
Generalium.

lectum pariter filium modernum Ministrum Ge-
neralem Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci
de Observantia nuncupatorum amicabiliter re-
quisivit, ut incommodis hujusmodi opportuna
aliqua provisione occurrere vellet, unde cum
approbatione, & consensu amborum Ministro-
rum Generalium praefatorum, dilecti etiam filii
Procuratores Generales dictorum Ordinum re-
spective ad amicabilem inter se conventionem
devenerunt, ut de caetero in processibus hu-
jusmodi, quae in dicta Civitate Aversa, sive intra
sive extra illius muros fient, & quibus Fratres
amborum Ordinum praefatorum interesse debe-
bunt utriusque Ordinis hujusmodi Fratres non
amplius conjunctim, sed seorsim, quilibet sub
propria Cruce incedant, & quoad praecedentiam
servetur inter eos alternativa, itaut uno quidem
anno Fratres de observantia sub propria Cruce,
altero autem Fratres Conventuales itidem sub
propria Cruce respective praecedant, hicque ordo
praecedentiae, servari etiam debeat in associatio-
ne Cadaverum ad Ecclesias, ad quas processio-
naliter portabuntur; Si autem aliquod Cadaver
in Ecclesia Fratrum alicujus ex dictis Ordinibus
sepeliendum fuerit, honor praecedentiae Fratribus
exteris tribuatur, in omnibus vero aliis functio-
nibus quae formam processionis non habeat, &
quibus Fratres utriusque Ordinis non processio-
naliter, sed alio titulo interfuerint, sive publi-
cae, sive privatae fuerint, Fratres Conventuales
primum locum Fratribus de Observantia semper
dare teneantur, adjecta declaratione, quod
haec Conventiones alibi in exemplum, seu pro lege
adduci nequeant, nec per eas ulli ex praefatis
Ordinibus, sive in communi, sive in particula-
ri, ullum praedictum illarum intelligatur, &
alias prout uberius continetur in Syngrapha de-
super Italico vulgari idiomate confecta, ac ab
omnibus Procuratoribus Generalibus praedictis
subscripta, tenoris, qui sequitur videlicet.

Conventio-
ni iudicte.

Nel nome del Signore. Nella Città d'Aversa Pro-
vincia di Napoli, o sia Terra di Lavoro li P.P.
Minori Osservanti, e Conventuali costumano d'andare
uniti nelle pubbliche Processioni, cioè la Croce de
P.P. Conventuali ed un Religioso Osservante alla
destra d'un Conventuale: E perche si è veduto, che
dall' essere li P.P. Osservanti sempre in maggior nu-
mero, è convenuto alli P.P. Conventuali graduati il
più delle volte accompagnarli, o con i Laici, o con
Giovani professi Osservanti, questo modo d'andare ha
dato occasione a molti disordini nel pubblico, e pre-
cise al Secolo d'interrompere la devozione, ed appog-
giarvi qualche vilipendio. Questi inconvenienti rap-
presentati dal P. Rmo Generale de' Conventuali nati-
vo di quella Patria, al P. Rmo Generale degl' Osser-
vanti con amichevoli istanze per qualche provvedi-
mento, con l'approvazione, e consenso de' medesimi
P.P. Rmi Generali sono venuti li P.P. Procuratori
Generali dell' una, e l'altra Religione ad un' amiche-
vole convenzione nella forma, che siegue.

1. Primieramente dichiarano, e concordano, che
in tutte le Processioni da farsi nella Città d'Aversa
dentro, o fuori le Mura d'essa, o siano d'obbligo, o
di devozione, nelle quali doveranno intervenire le due
Religioni, s'osservi l'alternativa di precedere un' An-
no li P.P. Osservanti, ed un' Anno li P.P. Conventua-
li, cioè, che un' Anno vadino li P.P. Osservanti uni-
ti sotto la propria Croce nel primo luogo, e li P.P.
Conventuali sotto la loro Croce nel secondo luogo, e
l'anno seguente vadano li P.P. Conventuali nel primo
luogo, e li P.P. Osservanti nel secondo luogo, ciasche-
duna Religione sotto la propria Croce rispettivamente,
con questo però che li P.P. Osservanti debbano prima
cominciare l'anno della loro precedenza, che do-
rà principiare dal giorno di S. Marco dell' anno cor-
rente 1684. e li P.P. Conventuali dovranno comincia-
re l'anno della loro precedenza nel giorno di S. Marco
dell' anno 1685. così successivamente in futurum.

2. Che lo stess' Ordine di precedenza debba offer-

arsi ancora nella associazione de' Cadaveri alle Chie-
se, dove si portano processionalmente, ed in caso, che
uno si dovesse sepellire in una delle Chiese delle due
Religioni si dia l'onore della precedenza dentro la
propria Chiesa alla Religione forastiera.

3. Che in tutte l'altre funzioni, che non hanno
forma di Processione, e non s'intervengono le due Re-
ligioni processionalmente, ma alio titolo, siano tenu-
ti li P.P. Conventuali nelle dette funzioni, o siano
pubbliche, o private, dare sempre il primo luogo alli
P.P. Osservanti.

4. Si dichiara in oltre, che queste convenzioni
non si fanno per riparare, o sfuggire alcuna lite, che
sia stata mossa dall' una, o dall' altra Religione sopra
tal' affare, ma semplicemente per li motivi detti di
sopra, e per il mutuo amore, e religiosa corrispon-
denza che passa tra li Reverendissimi Generali de ambe
le Religioni, e per il desiderio di compiacere l' uno, e
l'altro. Onde questo concordato non potrà portarsi
per esempio, o per legge in altri luoghi fuori di quello
d'Aversa, nè per esso s'intende fatto minimo pregiu-
dizio ad alcune delle due Religioni nè in comune,
nè in particolare cedendo in questo sol caso l'una all'
altra ogni jus, e pretesione, che potesse avere in
contrario.

5. E così dichiarano, e s'obligano gli sudetti Pro-
curatori Generali d'osservare, e far osservare rispet-
tivamente da' loro Religiosi di detti Conventi d'Aversa
esistenti adesso, ed in futuro. E per maggior corro-
borazione di dett' amichevole concordato hanno fatta
la presente Scrittura, quale vogliono, che abbia lo stesso
vigore, e forza d'astringere l'una, e l'altra parte,
come se fosse pubblico Istromento d'accordato fatto con
le clausole giuridiche, ed obliganti. Promettendo pa-
rimente detti P.P. Procuratori Generali di mandare
ciascheduno un originale di questa pubblica Scrittura,
e concordato al Convento de' suoi Religiosi in Aversa,
con incavicare loro la puntual osservanza, e così di-
chiarano, concordano, e promettono, etiam medio
juramento d'osservare in questa, ed in ogni altra
forma più giuridica, ed obligante. Data in Roma
li 18. Marzo 1684.

Fr. Antonio de Campobasso Procuratore Ge-
nerale dell' Ordine Minore Osservante.

Locus ✕ Sigilli.

Fr. Vincenzo Maria de Bari Procuratore Ge-
nerale dell' Ordine Minore Conventuale.

Locus ✕ Sigilli.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio sub-
jungebat, dictus Minister Generalis exponens praemissa
quo firmiter subsistant, & serventur ex-
actius Apostolicae confirmationis nostrae patrocinio
communiri plurimum desideret: Nos ipsius Mi-
nistri Generalis exponentis votis hac in re quan-
tum cum Domino possumus favorabiliter annue-
re volentes, eumque a quibusvis excommunica-
tionis, suspensionis, & interdicti, aliisque Eccle-
siasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel
ab homine quavis occasione, vel causa latis, si
quibus quomodolibet innodatus existit ad effe-
ctum praesentium dumtaxat consequendum, harum
serie absolventes, & absolutum fore censentes,
supplicationibus ejus nomine nobis super hoc hu-
militer porrectis inclinatis, praesentibus conven-
tiones, confectamque desuper Syngrapham praen-
sertam, cum omnibus, & singulis in ea con-
tentis, & expressis, auctoritate Apostolica tenore
praesentium confirmamus, & approbamus, illif-
que inviolabilis Apostolicae firmitatis robor adji-
cimus, ac omnes, & singulos juris, & facti de-
fectus, si qui desuper quomodolibet interven-
erint, supplemus.

§. 2. Decernentes easdem praesentes literas
semper firmas, validas, & efficaces existere, &
fore, suosque plenarios, & integros effectus for-
tiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro
tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab
eis respective inviolabiliter observari: Sicque in

Preces Mini-
stri Genera-
lis Conventua-
lium.Confirmatio
relatrum
Conventio-
num.

Clausula.

præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel iguoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinum præfatorum, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus: privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentis ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Anno Piscatoris die XIV. Apr. MDCLXXXIV. Pontificatus nostri Anno Octavo.

CXXVII.

Reformatur Alternativa in Provincia S. Jacobi in Hispania Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia.

Similem Alternativam statuit hic Pontifex supra Constit. Illius qui 17. Constit. Pro parte 30. Constitur. Cum 58. Constitur. Exponi nobis a 127., & 130.

Dat. 20. Apr.
1684. An. 8.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Circumspecta Romani Pontificis providentia Christianissimum, qui e fluctibus sæculi in portum vitæ Religiosæ confugerunt, quieti, & felici directioni jugiter invigilans, ea, quæ justis ex causis statuit, si quid inde exoriri novit incommodi, interdum reformat in melius, sicut æquitatis, & Justitiæ rationi consentaneum esse in Domino arbitrat. *Species facti.*

Species facti.

§. 1. Alias siquidem Nos supplicationibus tunc existentis Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ut in Provincia Sancti Jacobi in Hispania dicti Ordinis, Alternativa circa electionis ad Ministri Provincialis, Custodis, & Diffinitorum Provincie hujusmodi officia inter ejusdem Provincie Fratres Gallacos ex una, & Fratres Legionenses, Asturienses, & Castellanos Castellæ Veteris ex altera partibus servari deberet, auctoritate Apostolica sub certis modo, & forma tunc expressis, statuimus, & ordinamus, prout plenius continetur in nostris desuper in simili forma Brevis expeditis literis tenoris, qui sequitur videlicet.

Innocentius PP. XI. Ad perp. rei mem.

§. 2. Pastoralis officii, quod auctore Deo gerimus cura animum nostrum sollicitat ad ea peculiari paternæ charitatis studia statuenda, per quæ Christianissimam Divinis obsequiis sub suavi Religionis iugo nuncupatorum quieti, & felici regimini opportunis rationibus salubriter consulari. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum, quod cum Provincia S. Jacobi in Hispania dicti Ordinis quadraginta tribus constet Conventibus, quorum viginti duo in Regno Gallaciæ consistunt, & a Fratribus Gallacis obtinentur, reliqui vero viginti (unus enim tempore bellorum Lusitanicorum destructus fuit) in Regno

Legionis, ac principatu Asturiarum, & Castellæ Veteris positi sunt, & proinde ad Fratres ex his statibus oriundos pertinent, itaut ex omnibus simul formentur duo corpora, unum quidem ex Fratribus Legionensibus, Asturiensibus, & Castellanis, alterum vero ex Gallacis qui religiositate, observantia, literatura, & numero non cedunt dictis Fratribus Legionensibus, Asturiensibus, & Castellanis, sed illis saltem pares sunt. His tamen non obstantibus Fratres Gallaci prædicti a multis, & quidem saltem viginti quatuor annis excluduntur ab honore Provincialatus, & Vicariatus Provincialis dictæ Provincie, quinimo frequenter ad minora officia ægre perveniunt; Unde, & Justitia distributiva læditur, & Personarum meritum offenditur, & vitiosa personarum acceptio inducitur, cum inter eosdem Fratres Gallacos multi floruerint, & etiam nunc florent probitate, doctrina, & gubernandi artibus insignes, qui poterant, & possunt officia majora, & minora æque bene exercere, ac Fratres Legionenses, Asturienses, & Castellani prædicti illa sustinuerint, & sustineant de præsentis. Quia vero propter exclusionem hujusmodi inter duo corpora præfata graves contentiones, odia, & scandala frequenter, & præsertim occasione celebrationis Capitulorum, & Congregationum dictæ Provincie oriuntur, non sine notabilissimo religiose disciplinae, fraternæque charitatis detrimento; Ideo dilectus filius modernus Minister Generalis Ordinis prædicti, qui in multis Capitulis, & Congregationibus hujusmodi inordinationes pluries animadvertere potuit, animi sui sensum protulit, ad occurrendum hujusmodi incommodis, expedire, ut Alternativa in electionibus dictæ Provincie stabiliretur, ita scilicet, ut uno quidem triennio Minister Provincialis, & duo Diffinitores ex corpore Fratrum Gallacorum, ac Custos, & alii duo Diffinitores ex altero corpore; subsequenti autem triennio e converso, Minister Provincialis, & duo Diffinitores ex corpore Fratrum Legionensium, Asturiensium, & Castellanicorum, ac Custos, & alii duo Diffinitores ex corpore Fratrum Gallacorum hujusmodi respective eligantur; Guardianus autem, Lectoratus, & alia officia totius Provincie prædictæ, in singulis illius Capitulis, & Congregationibus pro æquis portionibus inter Fratres utriusque corporis, nempe Gallacos ex una parte, & Legionenses, Asturienses, & Castellanos ex altera distribuuntur, atque ita de triennio in triennium ferventur, quod quidem eo facilius procedere poterit, quod per Alternativam, & æqualem distributionem officiorum hujusmodi nulli libertati Electorum præjudicium inferetur cum unumquodque ex præfatis duobus corporibus adeo amplum sit, ut ex se solo valeat Provinciam constituere majorem multis, quæ in ordine prædicto reperiantur. Quare dictus Procurator Generalis nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur. Nos igitur ipsius Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum ferie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de nonnullorum, ex Venerabilibus Fratribus S. R. E. Cardinalibus ad superscriptas preces examinandas specialiter deputatorum consilio, ut in posterum in præfata Provincia S. Jacobi Alternativa supra narrata fideliter observetur, itaut uno triennio Minister Provincialis, & duo Diffinitores eligantur ex Fratribus Gallacis; Custos, & alii duo

Describitur Alternativa eaque statuitur inter Fratres Gallaciæ ex una, & illos Legionis, Asturiæ, ac Castellæ Veteris ex altera parte.

Diffini-

Diffinitores ex aliis: altero vero subsequenti triennio e converso Minister Provincialis, & Custos eligantur: Guardianatus autem per partes æquales inter Gallæcos ex una, & alios, ex altera partibus in singulis Capitulis, & Congregationibus dictæ Provinciæ, prout etiam Lectoratus, aliæque officia eadem omnino paritate, servata tamen semper canonice electionis forma, distribuuntur, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, & mandamus. Mandantes propterea, & districte præcipientes omnibus modernis, & pro tempore existentibus Superioribus, & Commissariis Visitatoribus præfatæ Provinciæ, ut prædictam Alternativam executioni demandent, & ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, observari faciant, sub pœnis privationis officiorum, ac vocis activæ, & passivæ, & perpetuæ inhabilitatis, necnon nullitatis omnium actuum Capitularium, quos contra præfatam dispositionem fieri contigerit, aliisque arbitrio Venerabilis Fratris Alderani Episcopi Tusculan. ejus S. R. E. Cardinalis Cybi nuncupati moderni, & pro tempore existentis dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris adversus contra facientes, & contradictores infligendis. Ac Decernentes ipsas præfatas literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciæ, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Anno Nullo Piscatoris die 2. Maji 1681. Anno Quinto.

Causa reformationis Alternativæ.

§. 3. Cum autem sicut dilectus filius Petrus Marinus Sormanus Minister Generalis dicti Ordinis nobis nuper exponi fecit, Fratres quidem ambarum partium præfatarum publicationi, & stabilimento Alternativæ hujusmodi consenserint, contra vero protestati sint ejusdem Provinciæ Fratres ex aliis Hispaniarum Regnis, nempe Castellæ Novæ, Aragoniæ, Navarræ, Bethicæ, Extremaduræ, aliisque Regionibus respective oriundi, quippe quorum in distributione officiorum Provinciæ hujusmodi nulla ratio haberetur, tamen præteritis temporibus ex his Regnis, & Regionibus exteris orti fuerint ii Fratres, qui eandem Provinciam maxime illustrarunt, & adhuc de præfatis multi reperiantur Fratres exteri, qui habitum Regularem in dicta Provincia susceperunt, idemque posthac quoque futurum esse merito existimari potest, cum ex omnibus Regnis, & Regionibus exteris hujusmodi adolescentium studiorum causa ad celeberrimam Hispaniæ Universitatem Salmanticens. confluent, ubi Religionis statutum Deo vocante, in præfata S. Jacobi amplectuntur: Ac proinde idem Petrus Marinus Minister Generalis, cui præter dictam protestationem ex subscriptionibus graviorum Fratrum, quas penes se habet, vere constat Fratres externos prædictos in honorum distributione defraudatos reperiri, æquum, ac quieti, bono-

que publico ejusdem Provinciæ conducibile fore existimat, si ipsi quoque pro eorum meritis, & laboribus, quos in obsequium Religionis sustinent, eorundem honorum præmia pariter consequantur. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur. Nos igitur ipsius Petri Marini Ministri Generalis de religiosa Subditorum suorum tranquillitate, animarumque servitate solliciti desiderio favorabilem assensum hac in re quantum cum Domino possumus præbere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, exquisita super præmissis sententia memorati Alderani Episcopi nunc Portuen. Cardinalis, & Protectoris, cui dictus Petrus Marinus Minister Generalis, & dilectus etiam filius Commissarius Generalis Curie dicti Ordinis desuper consulti, ex documentis authenticis constare fecerunt, præfatam S. Jacobi Provinciam componi non solum ex prædictis duabus Nationibus Fratrum Gallæcorum ex una, & Fratrum Legionensium, Asturiensium, & Castellæ Veteris, ex altera; sed etiam pro altera tertia parte ex Fratribus forensibus (nempe ex cæteris Hispaniarum, Portugalliæ, & Hiberniæ Regnis) religiose, doctrina, & meritis cæteris non imparibus. Attentis his omnibus pro bono pacis, & tranquillitatis ejusdem Provinciæ, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus pariter, ac decernimus & ordinamus, ut in ipsa Provincia Alternativa, & distributio officiorum fieri debeat æqualiter in tres partes, scilicet ut uno triennio Minister Provincialis, & unus Diffinitor ex corpore Fratrum Gallæcorum, Custos, & alius Diffinitor ex corpore Fratrum Legionensium, Asturiensium, & Castellæ Veteris, & cæteri duo Diffinitores ex corpore Fratrum forensium: Subsequenti triennio Minister Provincialis, & unus Diffinitor ex corpore Legionensium, Asturiensium, & Castellæ Veteris, Custos, & alius Diffinitor ex corpore forensium, & reliqui duo Diffinitores ex corpore Gallæcorum: Altero vero triennio Minister Provincialis, & unus Diffinitor ex corpore forensium, Custos, & alter Diffinitor ex corpore Gallæcorum, reliqui duo Diffinitores ex corpore Legionensium, Asturiensium, & Castellæ Veteris respective eligantur. Guardianatus autem, Lectoratus, & alia officia totius Provinciæ prædictæ in singulis Capitulis, & Congregationibus pro æquis portionibus inter dictas tres partes distribuuntur, atque ita de triennio in triennium servetur, servata tamen in reliquis omnibus canonice electionis forma.

Præces Ministri Generalis.

Reformatio Alternativæ in tres partes, duas videlicet prædictas, & Fratres Forenses.

Clausulæ.

§. 4. Quapropter harum serie mandamus, & districte præcipimus omnibus, & singulis modernis, & pro tempore existentibus superioribus, & Commissariis, Visitatoribus prædictæ Provinciæ, ut Alternativam, & distributionem officiorum hujusmodi sic per præfatos a Nobis stabilitas executioni demandent, & ab illis ad quos spectabit, observari faciant sub pœnis privationis officiorum, ac vocis activæ, & passivæ, & perpetuæ ad illa inhabilitatis, necnon nullitatis omnium actuum Capitularium, quos contra earundem præsentium dispositionem fieri contigerit, aliisque arbitrio præfati Alderani Episcopi, & Cardinalis moderni, & pro tempore existentis dicti Ordinis Protectoris adversus contra facientes & contradictores infligendis.

§. 5. Decernentes similiter easdem præfatas literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus for-

tiri;

fulendus erit supra electione Vicarii Provincialis, & ejus responso expectanda, velit an per se eidem præesse nec ne, si autem longius absit, eo inconsulto intra quinque hebdomadarum spatium ad summum, & citius si fieri potest is ad quem prædictæ scripturæ delatæ fuerint, convocabit Diffinitorium ex omnibus omnino Diffinitoribus tam actualibus, quam absolutis, necnon ex quibuscumque Exprovincialibus componendum. Si autem casu evenerit, ut hi omnes ad decem votorum numerum non accederent, tunc antiquiores ex actualibus Guardianis subrogarentur usque ad præfixum hunc decem votorum numerum, sicque ad dictam Vicarii Provincialis electionem procederent. In qua quidem electione præfari omnes hujusmodi Diffinitorii convocati votum activum habebunt, passivum vero omnes, qui juxta eadem statuta ad Provincialatum habent. Si tamen residuum tempus ab obitu Ministri Provincialis ad proxime futuri Capituli per dicta statuta præscriptum tempus celebrandi, septem mensium spatium non excedat, tum Exprovincialis, vel alius, in cujus manibus consignatæ fuissent dictæ scripturæ cum Sigillis Provinciae, Vicarius Provincialis ipso facto censeretur, & sub hoc titulo Provinciam cum omnimoda, & ordinaria Provincialatus auctoritate gubernaret. In Capitulo autem proxime sequenti si Vicarius Provincialis electus biennio integro, seu in duobus Diffinitoriis consecutivis Provinciae Vicariatus officio functus fuerit, ad Provincialatum eligi minime poterit, sed toto triennio integro sequenti Exprovincialatus juribus gaudebit, si vero infra biennium rixerit, tunc ad Provincialatum, aut alia quæcumque officia eligi poterit, nullo proinde Exprovincialium jure gaudens. Si quis autem Diffinitor actualis moriatur, aut alia ratione juridica vacaverit, ejus loco subrogetur, & pro subrogato habeatur ipso facto in Provincia antiquior Pater, qui Provincialatus, vel ejus defectu Vicariatus Provincialis, & utriusque defectu qui Diffinitoriatus munere alias functi sunt. Si vero hi omnes defuerint, suffragetur antiquior in religione Guardianus actualis. Sic autem quivis subrogatus, ultimum locum in consensu habeat inter reliquos Diffinitores: in Capitulo proxime sequenti ad Diffinitorium minime assumi valeat, si biennio integro exercuerit, sin autem minus, ad omnia officia poterit assumi.

In vacatione Diffinitoriatu.

Preces Procuratoris Provinciae.

Confirmatio relati Statuti.

Clausula.

§. 2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat dictus Benedictus Procurator statutum hujusmodi quo firmiter subsistat, & servetur exactis Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communitari plurimum desideret. Nos ipsum Benedictum Procuratorem specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, consilio, præinsertum statutum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§. 3. Decernentes easdem præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, &

ab eis respectively inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit prædictorum Ordinis, & Provinciae, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscat. die XII. Junii MDCLXXXIV., Pontificatus nostri Anno Octavo.

Confirmantur Privilegia, Indulgentiæ, & Gratiæ locis Terræ Sanctæ concessa, & Fratribus Minoribus S. Francisci de Observantia Interpretibus Indulgentia Plen. conceditur.

CXXX.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. 22. Junii 1684. An. 8.

Plis Christifidelium votis, ex quibus sacrorum locorum venerationem, & animarum salutem provenire conspiciamus, libenter annuimus, & illa quantum nobis ex alto conceditur favoribus Apostolicis confavemus.

Exordium.

§. 4. Cum itaque sicut dilectus filius Joannes Maria de Canvizarii Frater expresse professus Provinciae Granaten. Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, ac Commissarius Generalis in Romana Curia totius Familiz Terræ Sanctæ, Nobis nuper exponi fecit, ipse ad ejusdem Terræ Sanctæ subsidium, eorumdemque Fratrum inibi vineam Domini assidue excolentium, Sacraque loca venerantium subventionem, necnon ad spiritualem Catholicorum in illis partibus degentium, eoque devotionis causa peregrinantium consolationem, & profectum, omnia, & singula, gratias, privilegia, & indulgentias hucusque sacris ejusdem Terræ locis Apostolica auctoritate concessa, & confirmata per Nos eadem auctoritate etiam confirmari, & approbari plurimum desideret: Nos desiderio hujusmodi annuere, ipsumque Joannem Mariam specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & singula privilegia, concessiones, facultates, Indulta, Indulgentias, cæterasque gratias spirituales, & temporales eisdem locis, & illa visitantibus, nec non dicti Ordinis Guardiano, & Fratribus in dictis partibus degentibus per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac Sedem Apostolicam in genere, vel in specie, aut alias quomodolibet concessa quatenus sint in usu, & non sint revocata, aut sub aliquibus revoca-

Preces Commissarii Gen. Terræ S.

Confirmatio dd. Privilegiorum, Indulgentiarum, aliarumque gratiarum.

tionibus

Item concessio Indulgentia plen. in articulo mortis Fratris interpretibus facta.

Clausula.

CXXXI.

Dat. 1. Julii 1684. An. 8.

Species facti.

Preces M. Magistri S. Joannis Hierosolymitani.

tionibus comprehensa existant, sacrisque Canonibus, Constitutionibus Apostolicis, ac Concilii Tridentini Decretis non adversentur, Apostolica auctoritate tenore praesentium confirmamus, & approbamus, ac perpetua, & inviolabilis Apostolica firmitatis robore communimus, omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet in eis intervenerint supplemus. Nec non insuper omnibus, & singulis eorundem Fratrum interpretibus nunc Hierosolymis, Bethlehem, & Nazareth existentibus, & viventibus in cujuslibet eorum mortis articulo, si vere poenitent, & confessi, ac sacra Communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint saltem contriti nomen Jesu ore si potuerint, sin autem corde devote invocaverint plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, & largimur.

§. 2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXII. Junii MDCLXXXIV. Pontificatus nostri Anno Octavo.

Extenditur Constitutio Urbani VIII. ad Melitenenses, itaut ex iis ordinati cum falsis, vel sine Dimissoriis Fori Privilegio gaudere nequeant.

De hisce Clericis vide Pii II. Const. ed. 1461., Nov. 17., P. 4., quae innovatur in regul. 24. Cancell. Item laudatam Urb. VIII. Const. edit. 1624., Decem. 11., P. 2. quae reformatur quoad Melitenses ab hoc Pontif. Constit. ed. 1686., Jan. 30., P. 10.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

CUM dudum fel. rec. Urbanus PP. VIII. praedecessor noster per quamdam suam Constitutionem, cujus initium est: Secretis aeterna providentia consilii &c. inter alia voluerit, Italos si quos ex tunc in posterum Clericali caractere insigniri, vel ad Minores Ordines promoveri ab alieno Episcopo cum falsis Dimissoriis contigisset, etiam si qualitatibus per Concilii Tridentini Decretum Cap. 16. Sess. 23. requisitis praediti essent, nihilominus secuta tamen prius desuper Judicis Ecclesiastici declaratione, Fori privilegio minime gaudere, sed Saeculari jurisdictioni, ut antea, plene in omnibus subjacere, & subjectos esse. Et sicut pro parte dilecti filii Magni Magistri Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani nobis nuper expositum fuit, ut incommodis in Insula Melitensi in dies insurgentibus occurreretur, Congregatio Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctae R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum die 8. Maii 1677. declaraverit, Melitenses ordinatos, seu ordinandos cum falsis, seu absque dimissoriis, non gaudere privilegii Clericalibus, sed posse praefatam Urbani praedecessoris Constitutionem per nos ad Insulam Melitae extendi: nobis propterea dictus magnus Magister humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 1. Nos igitur ipsum Magnum Magistrum specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & poenis a jure, vel ab ho-

mine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de memoratorum Cardinalium consilio, supra expressam praefatae Congregationis Urbani praedecessoris dispositionem ad Insulam Melitae, itaut Melitenses, quos cum falsis Dimissoriis, vel sine Dimissoriis contigerit ab alieno Episcopo Clericali caractere insigniri, vel ad Minores Ordines promoveri, servata prius Judicis Ecclesiastici declaratione, Fori privilegio minime gaudere, sed saeculari jurisdictioni in omnibus subjacere debeant, auctoritate Apostolica tenore praesentium extendimus, seu ampliamus: salva tamen semper in praemissis auctoritate supradictae Congregationis Cardinalium.

§. 2. Decernentes easdem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari: sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Caesarium Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere: ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die I. Julii MDCLXXXIV. Pontificatus nostri Anno Octavo.

Confirmantur novae Constitutiones Instituti Clericorum Saecularium in communi viventium.

De hoc Instituto, & ejus primis Constitutionibus vide hujus Pontif. Constit. ed. 1648. Jun. 7. P. 4. Const. ed. 1683., Maii 20., P. 7. approbata fuerunt Congreg., & Constitutiones Presbyt. Saecul. B. M. V. assumpta. Et Const. ed. 1685., Febr. 9., P. 9. declaratur, hos Clericos capaces esse Beneficiorum.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

SACROSANCTI Apostolatus officium, quo Catholicae Ecclesiae per universum Terrarum Orbem diffusa regimini, meritis licet, & viribus longe impares, divina dispositione praesidemus salubriter exequi auxiliante D. jugiter satagentes, pia Presbyterorum, & aliorum Clericorum propriae, alienaque saluti laudabiliter incumbentium Instituta paterno favore libenter prosequimur, & illis, quae pro felici eorum directione provide, prudenterque constituta, atque ordinata esse noscuntur, ut firma semper, atque illibata persistant Apostolici muniminis adjungimus firmitatem.

§. 1. Alias siquidem pro parte dilectorum filiorum Clericorum Saecularium in communi viventium nobis exposito, quod anno 1640. opera tunc in humanis agentis Bartholomaei Holtzhauser inchoatum fuerat eorum Institutum, quod Deo opitulante in dies adeo excreverat, ut non tantum a bo. me. Joanne Philippo dum vixit Archiepiscopo Moguntin. Sac. Romani Imperii Principe Electore, sed etiam ab aliis pluribus Archiepiscopis, & Episcopis in eorum Dioceses receptum, & expresse approbatum extitisset; & in eadem expositione subjuncto, quod Institutum

Extenditur Const. Urbani VIII. ad Insulam Melitae.

Clausula.

CXXXII.

Dat. 17. Aug. 1684. An. 8.

Exordium.

Fit mentio laudati Brevis, quo ab eodem Pontifice approbata, & confirmata fuerunt hoc Institutum, & ejus Constitutiones.

praedictum

prædictum sub immediata jurisdictione Ordinariorum, ac directione unius supremi Præsidis, prout dicti exponentes eisdem suberant, salubriter ordinatum, ac pro felici ipsorum exponentium, & Institutum hujusmodi directione, rectaque juvenutis institutione nonnullæ Constitutiones factæ fuerunt. Nos supplicationibus eorundem Clericorum Sæcularium, & aliorum nominis nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Institutum prædictum sub immediata jurisdictione Ordinariorum, & directione unius Generalis Præsidis, ac Constitutiones præfatas, toto illarum tenore inserto, auctoritate Apostolica confirmamus, & approbamus. Ac eisdem Clericis Sæcularibus alias Constitutiones, prædictis non contrarias, pro spirituali, temporalique dicti Institutum directione ab hac Sancta Sede postmodum approbandas condendi facultatem impertiti sumus, & alias prout in nostris desuper in simili forma Brevis die 7. Junii 1680. expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur. Cum autem sicut Clerici Sæculares in communi viventes prædicti denuo nobis nuper exponi fecerunt, aliæ Constitutiones hujusmodi pro felici, prosperoque tam in spiritualibus, quam temporalibus Institutum præfati, & sub illo nunc, & pro tempore Deo militanti regimine, & gubernio conditæ, & in tres partes distributæ fuerint, quarum tenor a prima primæque partis, quæ ad directionem studiosæ juvenutis, & Seminariorum pertinet, Constitutione incipiendo, est qui sequitur videlicet.

I.

Superiores in susceptione singulorum Adolescentium provide attendant, ut tam innocentia integros, quam ingenio, & indole præstantiores, servatis servandis, admittant; in hunc finem ad Puerorum ingenia in Oppidis, & aliis locis a Sacerdotibus circumspiciatur, qui ex omnibus ad propositum hujus Clericalis vitæ habiliores videntur.

II.

Deinde aliqui bonæ indolis Pueri ad Domum Sacerdotum in Parochiis cum consensu parentum recipiantur, & in certis locis, tam hi, quam alii Adolescentes a Sacerdotibus in rudimentis, & Grammatica informantur, ut pro receptione ad Seminaria qualificentur.

III.

Ut exclusis ineptis, aut indignis talis delectus fiat: Superiores studeant accuratam suscipiendorum notitiam præhabere, ne dimisso post facienda damno, aut cuiquam oneri sit.

IV.

Suscipiendi quantum fieri potest, habeant vehementem quoddam desiderium studendi, præstantis, aut saltem mediocris sint ingenii, pietate in Deum, ac devotione erga Deiparam, speciem filiorum Dei de se præbeant, naturalis eorum indoles ad virtutum viam facile flexilis sit.

V.

Animo ita sint composito, & supra Sæcularia desideria humiliter elato, ut modestiam, submissionem intellectus, & voluntatis flexibilitatem practicam ostendant, moderata quoque iræ, & aliarum passionum temperies, filialis quidam affectus erga hoc Institutum ita in illis elucere debet, ut prudenter conjici possit, quod fructuose, & filialiter hunc Clericalem statum suo tempore sint exornaturi.

VI.

Præquam ad Seminaria suscipiantur Superiores notitiam Parentum, educationis puerorum, aliarumque circumstantiarum, item testimoniales studiorum, & natalium habeant, fiat examen practicæ studiorum, & alia omnia observentur, quæ pro Seminariis præscribi solent.

Quibus peractis, admittendi Superioribus hujus Institutum simplicem promissionem faciant, quod in hac Clericali vita, quantum fieri potest, ad dies vitæ vivere intendant, ita tamen, ut si in progressu temporis sub studiis a proposito ex rationabili causa recederent, solummodo sumptus eorum sustentationis causa factos refundere obligati sint, nisi paupertas excuset, aut qui ditiores sunt ob morbum, vel aliam rationabilem causam, & non ex culpa, aut propria voluntate eorum dimittantur.

Adolescentes in Seminariis in tres studiorum classes distribuendi, eorundemque obligatio ad hoc Institutum.

VII.

Ut juvenutis educatio debito ordine instituat, illa in tres classes studiorum distribuatur, per quas tanquam per gradus juvenilis animus ad scientiarum, & virtutum viam in ordine ad Clericalem statum fursum ducatur.

VIII.

In prima classe erunt Adolescentes tonsura Clericali insigniti a Syntaxi usque ad Rhetoricam inclusive, & hæc prima classis pro qualitate mediocri ordinanda erit. Secunda classis complectitur Philosophos a principio usque ad finem Philosophiæ, qui suscepta tonsura Clericali se dignos reddiderint, ut jam solidius in disciplina, & scientiis adolecant.

IX.

Ut prædicti Adolescentes sic admittantur, requiritur primo, ut singulis annis graduum ad altiore scholam fecerint, & in summo, vel saltem mediocri gradu docti, ex Rhetorica ad Philosophiam sint promoti. Secundo, ut quantum fieri potest sint in æquali ætate. Tertio, ut illud specimen morum maximæ fraternæ concordiæ, modestiæ, & obedienciæ dederint, quod solidam spem faciat eos strenuos hujus Clericalis vitæ, & Ecclesiæ Catholice milites evasuros. Quarto, ut revelationem sui hominis interioris filiali candore eos fecisse judicetur. Quinto, ut zelum Animum, pietatem erga Deum, & Sanctos, & affectionem erga res cælestes habere agnoscantur. Sexto, ut nullum Canonicum impedimentum, vel corporis deformitatem, ac defectum contraxerint, quæ huic Clericali statui damnosa esse possint: in defectu autem prædictarum qualitatum potius mature dimittendi erunt: prædictis vero concurrentibus, & promissione Superioribus hujus Institutum facta, quod in hac Clericali vita constanter vivere velint, ad secundam Classem admittentur.

X.

In tertia classe continentur Theologi, Canonistæ, alique a fine Philosophiæ usque ad Sacerdotium, qui tales vita, & moribus extiterint, ut de illorum Clericali vocatione rationabiliter dubitari non possit: & hi, susceptis Minoribus Ordinibus, juxta studia publica in Universitatibus, domi, sive in Seminariis, potissimum in iis, quæ ad Salutem Animarum procurandam necessaria sunt, informabuntur.

XI.

Præquam vero ad eam admittantur, per Juramentum ad hoc Institutum se obligabunt, ita quidem ut qui alumni simul fuerint in Seminario cujusdam Ordinarii, vel alterius Patroni, Instituto concredito, adinstar illorum ab Archiepiscopo Moguntino, & Episcopo Herbipolensi, & Augustano Instituto concreditorum, utroque respectu, tam erga Ordinarium loci, quam erga Institutum sequenti formula id præsent.

XII.

Ego N. Filius N. Diocesis N. Seminarii N. Alumnus, plenam habens Institutum Clericorum Sæcularium in commune viventium, & hujus Seminarii Statutorum notitiam, legibus, & Con-

Conduntur
novæ Con-
stitutiones in
tres partes
distinctæ.

Prima Pars
de directione
juvenutis, &
Seminariorū.

stitutionibus utriusque me sponte subjicio, easque quantum in me erit, observare promitto. Insuper spondeo, & juro me sub jurisdictione Rm̄i (vel Esm̄i) Domini Ordinarii mei, seclusa omni exemptione in supradicto Instituto Clericorum, qui secluso fœminarum consortio bini, vel plures pro locorum qualitate cohabitant, & bona sua ex Beneficiis, & functionibus Ecclesiasticis provenientia in communes pios usus juxta Constitutionem 19. Sacerdotum, conferunt, atque sub privata, & œconomica unius Superioris directione vivunt, sive intra, sive extra Seminarium semper victurum, & moriturum. Insuper spondeo, & juro, quod dum in hoc Seminario permanebo, vel alibi applicatus fuero, si urgens necessitas a Superioribus hujus Instituti approbata mutationem status postulet, nullam Religionem, Societatem, aut Congregationem regularem, vel etiam quemcumque statum sine speciali ejusdem Rm̄i Dñi Ordinarii mei licentia ingrediar. Denique spondeo, & juro me prædictum juramentum, ejusque obligationem intelligere, & observaturum. Sub die N. mensis N. Anno N. sic me Deus adjuvet, & hæc S. Dei Evangelia.

XIII.

Qui vero Alumni in Seminariis Ordinariorum non fuerint, & in Seminariis huic Instituto propriis educantur, Juramentum in formula sequenti præstabunt.

Ego N. Filius N. Diœcesis N. plenam habens Instituti Clericorum Sæcularium in commune viventium notitiam, legibus, & Constitutionibus ipsius, me sponte subjicio, easque quantum in me erit, observare promitto; insuper spondeo, & juro, me sub directione privata, & œconomica Præsidis Supremi, ejusque in hoc munere legitimis Successoribus, salva per omnia Rm̄i D. Ordinarii mei auctoritate, & jurisdictione, in supradicto Instituto Clericorum, qui secluso fœminarum consortio bini, vel plures pro locorum qualitate cohabitant, & bona sua ex Beneficiis, & functionibus Ecclesiasticis provenientia in communes pios usus juxta Constitutionem 19. Sacerdotum conferunt, semper victurum, & moriturum. Insuper spondeo, & juro, quod dum in hoc Seminario permanebo, vel alibi applicatus fuero, si urgens necessitas a Superioribus hujus Instituti approbata mutationem status postulet, nullam Religionem, Societatem, aut Congregationem Regularem, vel etiam quemcumque statum, sine speciali Supremi Præsidis hujus Instituti licentia, ingrediar. Denique spondeo, & juro, me prædictum juramentum, ejusque obligationem intelligere, & observaturum. Sub die N. mensis N. Anno N. sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia.

XIV.

Juramento prædicto non obstante, facile ante susceptos majores Ordines circa finem studiorum suscipiendos, ob rationabilem causam Adolescentes ad Sæcularem statum habita debita licentia a Superioribus hujus Instituti, & insuper si Alumni sint, a Rm̄o Ordinario transire poterunt, ne inviti, aut gravem difficultatem sentientes ad Statum Clericalem trahantur, in quo postea ad scandala declinent, solutis prius sumptibus sustentationis, nisi illis in hoc casu pro parte, aut ex integro condonentur.

De rebus spiritualibus, & aliis, in quibus Adolescentes juxta cursum studiorum in Seminariis informandi sunt.

XV.

Juxta classum prædictarum distinctionem, Juventus etiam tres vias spirituales tenebit: videlicet viam purgativam, in qua ad vitæ innocentiam, ad moderandas passiones, ad fugienda peccata pro cujusque ætate, & data gratia sedulo

impellantur: viam illuminativam, in qua dogmata Fidei nostræ Catholicæ, universæque doctrinæ Christianæ principia, & proprii sui hominis interioris cognitio, una cum facilioribus recte vivendi regulis, ipsis ex proposito mature instillantur: viam denique perfectivam, in qua ad consequendam perfectionem Status Clericalis, sibi possibilem, & Ecclesiæ salutarem conabuntur.

XVI.

Ut Adolescentes in prædictis instituantur, saltem singulis diebus Dominicis, a meridie per horam, in loco cujusque classis Pater spiritualis certam materiam ita succincte, & clare tractabit, ut singuli terminorum seriem memoriæ tradere, & prædictarum viarum scientiam successive facili negotio assequi valeant.

XVII.

Ante omnia Magistri virtutum Adolescentes primæ classis instruant de recta intentione, in examine, aliisque exercitationibus spiritualibus perfolvendis, quomodo sub Sacrificio Missæ spiritualiter communicare possint: in scientia quoque rerum cælestium ex professo a Patre spirituali probe perito informetur. In Doctrina Christiana principia fidei uberius, quam in communi parvulorum Catechesi fieri solet, ex Catechismo Romano per ordinem iidem traduntur, uti, & significatio Sacrarum Cæremoniarum, virtus Sacramentalium, & similia.

XVIII.

Contra insidias hostium spiritualium caute roborentur per instructionem cognitionis sui ipsius, & diversarum tentationum notitiam; in quem finem inserviet libellus Beati Salesii Philothea dictus, & ille, qui de Imitatione Christi inscribitur, ex quibus Pater spiritualis, uti etiam ex materia de discretione spirituum, clientes suos prudenter informabit.

XIX.

Pariter Magistro spirituali cura sit, ut ex cognitione Dei, & beneficiorum ejus clientes suos ad Divinum, & filialem amorem, ex præstantia, & benignitate Beatæ Virginis Mariæ ad ejusdem devotionem; Ex custodia Sanctorum Angelorum, & meritis Sanctorum ad eorum cultum, ac Patronorum electionem; Ex quatuor novissimis, & pœnis impiorum, ad timorem Domini; Ex notitia Passionum, ad propriam cognitionem; Et ex hac ad sui ipsius contemptum, & dissidentiam; Atque ex aliis virtutibus spiritualibus ad studium rerum Cælestium impellantur; Super quæ tanquam rudimenta, solidæ virtutes, successu temporis ædificantur.

XX.

Ut Adolescentes secundæ classis in via spirituali progrediantur, a Patre spirituali in modo meditando instruantur, & non tantum præcepta meditando tradat, verum etiam in praxi ostendat, quomodo ex particulari themate meditatio ordinanda sit; Materias quoque subinde eisdem designet, easque in puncta dividat; peracta quoque meditatione examen desuper instituat, in quo successus examinetur, & errores per utilia documenta ostendantur; Ea vero materia pro hac Classe Studiorum, ex doctrina, & vita Christi, & Sanctorum desumatur, quæ ad extirpationem viciorum, & solidarum virtutum implantationem ordinata visa fuerit.

XXI.

Post instructionem de modo meditando Pater spiritualis ad tradendam Christianarum virtutum, & oppositorum viciorum doctrinam progredietur, quam ex materia de Christiana Clericorum perfectione desumeret, instruendo clientes suos, primo in virtutibus Theologicis, ex quibus Deum timere, & diligere addiscant; Deinde naturam, & finem virtutum Cardinalium, quæ sunt veluti columnæ salutis nostræ,

eosdem instruat, non minus de vera humilitate, patientia, & abnegatione propriae voluntatis, earumque oppositis defectibus informetur; & denique in omnibus aliis virtutibus, quibus homo interior in ordine ad salutem aeternam perficitur; medium quoque discretionis in omni virtute perspicuis rationibus, & exemplis practice edoceantur, ne ad extrema deflectant.

XXII.

In hunc finem inserviat libellus, qui inscribitur pugna spiritualis a Sancto Francisco Salesio summopere commendatus, accedente practica instructione Patris Spiritualis ad pugnandum contra passiones, & vitia per virtutes oppositas, praesertim contra vitium quoddam particulare, super quo, ejusque virtute opposita exercenda, etiam particulare examen frequentius instituentum erit, in quibus, & in omni alia congrua occasione Pater Spiritus clientibus suis practicum exercitium ad manus dabit.

XXIII.

Ex singulis erroribus occasio erudiendi, & contra vitia pugnandi propositumque in posterum formandi, Adolescentibus a Patre Spiritualis ad manus detur, ea practica instructione, qua virtutis via, & ipsum exercitium congrua perspicuitate pateat, & animus ingenuus cum facilitate, & jucunditate ad illud inducatur. In quem finem Pater Spiritus cum clientibus suis toties colloquium particulare instituet, quoties singulorum indigentia propria requirat, exercitia quoque spiritualia annua statuto tempore eidem praescribet.

XXIV.

Adolescentes tertiae classis vocationis suae Clericalis scopum mature cordi habentes viae perfectivae se accingant, ut eorum homo interior, & exterior in omnibus iis qualitatibus perficiatur, quae in ordine ad salutem proximorum imprimis ordinantur, ut jam non solum sibi, verum etiam aliis vivere, & studere incipiant.

XXV.

Postquam in reformatione hominis sui interioris rite instructi fuerint, viae regiae virtutum insistentes ad reformandum suum hominem exterioriorem convertentur, eas virtutes, & qualitates sub directione Patris Spiritualis sibi comparando, quae in statu Clericali ad vitam activam in hoc Saeculo necessariae sunt, in quem finem informabuntur per ordinem in exercitio externarum virtutum, qualiter se erga omnes generis homines Christianae exhibere debeant, similiter de discretionem spirituum, & universo officio Pastoralis, in multa charitate praestando, practice erudiantur, ut in singulis actionibus secundum unam, uniformemque normam se moderari sciant.

XXVI.

Primum locum in ordine doctrinae discretionis obtinebit, tanquam moderatrix humanarum actionum; Et cum duo hominem exterioriorem in ordine ad vitam activam perficiant; Primo ipsae virtutes; Secundo modus operandi ad extra, Adolescentes in utroque informandi sunt. Inter virtutes quo ad modum instruendi Juventutem prima est mansuetudo hominis Christiani, consistens in verbis, & actionibus, quae erga omnes omni occasione superabundare debet; Deinde humilitas, conjuncta tamen cum decore vestitum, actionum, verborum, & totius hominis venustate, personaeque Sacrae gravitate.

XXVII.

Tertium locum affabiles sibi vendicat, ut cum Christiana suavitate ad aedificationem conversatio fiat: Cujus comes est modestia, plurimum rerum moderatrix, quae effusionem nimiam sui ipsius coerces: Sequitur eutrapelia, ut cum jucunditate recreationi locus detur: Deinde charitas externa, quae praese aliis caedit, in mul-

tis condescendit, pacem cum omnibus habet, & alios obsequiis praevenerit gessit, neque est sensitiva, aut apprehensiva.

XXVIII.

Praeterea modum recte operandi ad extra, aliae quaedam virtutes principales discretum reddunt, quae sunt prudentia, fortitudo spiritus, justitia, temperantia, & circumspectio.

XXIX.

Inter objecta operandi ad extra conversatio utilis in omni occasione, & quaestione proposita cum omni generis hominibus, primum locum obtinet, cui succedit modus catechizandi parvulos, cum ratione, & dexteritate: Item modus docendi Scholas particulares, ut Adolescentes ingenio praestantes in doctrina proficiant: Item discretio spirituum, ingeniorum, & naturarum.

XXX.

Praesertim vero modus audiendi Confessiones, juvandi animas, agendi cum aegrotis, scrupulosis, & desperandis, pusillanimis, melancholicis, & aliis hominibus, qui vel corpore, vel sensu, vel anima periclitantur, qui scilicet dexteritate ad eorumdem medicinam salutarem, & aedificationem sit agendum, cui succedit modus concionandi, & perorandi, ut animae utiliter, ac nervose saepe verbi Dei condiantur. Sequitur modus administrandi res temporales, ut cum debita dexteritate, & discretionem sine nota avaritiae, & prodigalitatis, in omnibus agatur. Denique modus regendi sibi Subditos, tam Saeculares in beneficiis Curatis, quam ipsomet hujus Instituti Clericos, cum moderatione, dexteritate, charitate ad aedificationem.

De quotidianis exercitationibus, frequentatione Scholarum, & repetitione domestica.

XXXI.

Superiores enixe laborent quatenus Adolescentes omni tempore honesta aliqua occupatione a vago mentis intuitu, & otio revocent. In quem finem distributio diurni temporis in quovis Seminario ordinetur, quae hujusmodi (mutatis mutandis) esse poterit.

XXXII.

Mane surgentes statuto tempore ea observent, quae in stationibus sunt praescripta, quibus finitis Adolescentes inferiorum Scholarum per quadrantem horae lectionem spiritualem instituant: Studiosi vero secundae, & tertiae Classis per mediam horam meditentur, deinde omnes simul Sacrificio Missae devote intersint, reliquo tempore studiis invigilent usque ad tempus frequentandi scholas; post scholas, si tempus superfit, studia continuabunt, uno quadrante ante prandium Litanias omnium Sanctorum juxta stationes persolvant; sub prandio, & cena Studiosi tertiae Classis per ordinem legent scripturam Sacram, Constitutiones, aliosque libros aeticos, juxta Superiorum dispositionem: Studiosi vero secundae classis per ordinem ad secundam mensam legent.

XXXIII.

Post prandium recreatio uniformiter ad Adolescentibus observetur, finita recreatione aliquid temporis addiscendo cantui tribuant: Theologi vero maturiores pro illo tempore in caeremoniis, & ritibus sacris exerceantur; postea rursum studiis invigilabunt; ita tamen, ut Theologi per quadrantem horae ante studia in Sacrae Scripturae explanatione se exercent; finita frequentatione scholarum, assignato tempore studia, vel repetitiones fient; uno quadrante horae ante cenam pro meditatione sequentis diei se praeparabunt, post cenam, diebus Veneris, & Sabbati, breve colloquium spirituale paulo ante Rosarium instituetur.

XXXIV.

Diebus festis, & Dominicis tam Sacrum solemne, quam concio captui, & fructui Adolescentium accommodata in Seminariis pro Adolescentibus trium harum Classium habeatur, reliquum tempus pro Superiorum ordinatione utiliter impendent.

XXXV.

Prædictis his diebus, finita schola spirituali, & Vesperis cantatis, exercitia reliqua, ut diebus aliis perficient. Cæterum ad divina officia, aut conciones foris frequentandas non facile emittantur: sub cæna loco lectionis Theologi per ordinem succinctum sermonem per modum concionis in lingua vulgari habeant.

XXXVI.

Ad scholas publicas, ubi adsunt, cujusque loci audito prius domi Sacro, mittentur servato a Rectoribus Gymnasiorum, & Universitatum præfixo tempore. Ad scholas per Plateas bini modeste incedant, ac finitis scholis, sic revertantur, prudentiore semper Directore constituto. In scholis seorsim ea modestia sedeant, ut aliis majorum exemplum præbeant.

XXXVII.

Ut Adolescentes primæ Classis solidius in studiis progrediantur, iis Pædagogos quosdam domesticos pro repetendis lectionibus, & conficiendis argumentis Superiores adjungant, qui eisdem pariter in disputationibus domesticis præsent, & in studiis suis per omnia ad debitum profectum, sedula diligentia eos excolant.

XXXVIII.

Philosophi, præter privatas inter se repetitiones singulis Septimanis determinata die, repetitionem omnibus præsentibus per ordinem habebunt, & in fine studiorum suorum prævio examine domestico, nisi ad publicas in Universitatibus defensionibus fuerint admissi, saltem in Seminario ex universo studio suo Theses defendent.

XXXIX.

Adolescentes tertiæ Classis, ex Theologia speculativa, statuto die una hora repetitionem instruant: Similis repetitio saltem singulis mensibus semel distinctis diebus instruetur ex Theologia morali, Jure Canonico, & studio controversifico, juxta particularem superiorem ordinationem: uti & Scripturæ Sacræ expositio, repetitio pastoralis; pro quibus utiliter expendendis, universo Studiorum negotio præficiatur unus Sacerdos, qui in singulis studiis aptior adhuc præstandum judicabitur.

De Oeconomica Ordinatione Seminariorum, victu, & vestitu Adolescentium.

XL.

Universum Superiores pro viribus laborabunt, ut Seminaria bene sint ordinata, eorumque debita cura habeatur. Pro custodia Domus, ac Januæ homo laicus fidelis, & maturus constituitur, qui sine expressa Superioris licentia extraneos ad Adolescentes in Domum non intro-mittat, aut Adolescentes exire permittat: Coqui, & alii domestici pariter sint fideles, maturi, patientes, & charitativi.

XLI.

In communi Oratorio, & Refectorio suas consuetas preces omnes persolvant, ac refectionem sumant; Cætera in tres consignationes distinguantur, & in singulis singularum Classium Juvenes in uno amplo musæo, vel duobus cohabitent, ibique repetitiones solitæ peragantur.

XLII.

Pariter unum, vel duo Dormitoria in quavis consignatione cum annexa Camera Magistri Spiritualis constituantur; itaut in Dormitorio, cum certa interdistingtione, secundum debitam

honestatem, extra conspectum mutuum seorsim dormiant.

XLIII.

In victu, vestitu omnes æqualiter habeantur, & ingenue eatenus tractentur, quatenus animorum ingenuitas, ad superandos studiorum labores, magis jucunditate, quam servili timore excitetur.

XLIV.

Unde mensa quotidiana frugalis erit, ut non solum temperantiam, una cum vera ingenuitate, ab adolescentia imbibant, sed etiam bonam corporis complexionem, animumque alacrem acquirant. Color vestium perpetuo niger sit; qualitates autem cæteræ nullam vanitatem, aut inæqualitatem, vel luxum, sed magis honestatem, & modestiam demonstrant.

XLV.

Pro servando debito in omnibus ordine, sit in quovis Seminario Horologium, & Campanula exactæ temporis distributioni serviens. Sit item Infirmaria, ex qua ad Oratorium fiant fenestræ, per quas Infirmi quotidianum Sacrum, ac preces reliquorum valeant percipere.

XLVI.

Superiores debite attendant ad Bibliothecam, Vestiarium, Dormitoria, Cellam, Culinam, & similia: Claves ad Portam Seminarii noctu Director habeat.

De distinctione, receptione, & fundatione Seminariorum.

XLVII.

Seminaria Juventutis possunt esse Pontificia, & alia his similia pro Clericis, & animarum curatoribus ad quosvis mundi partes mittendis, vel Regum, ac Principum, pro certis Regnis, & Provinciis, vel Archiepiscopalia, & Episcopalia pro Archidiocesi, aut ampliore Diocesi; Et denique Seminaria propria hujus Instituti erecta, & fundata per Patronos, & per media Communitatis, præcise pro hoc Instituto; quorum ultimorum, quo ad media Fundationis, plenum dominium penes idem Institutum erit: Quoad reliqua Seminaria, quorum dominium vi fundationis, ad Patronos spectat, vel Patroni certa media pro fundatione stabili huic Instituto, aut tantum certos annuos proventus Directoribus Seminariorum consignare poterunt, ex quibus certus Studiosorum numerus sustentetur.

XLVIII.

Adolescentes, qui vi alumnatus ad certas Dioceses, aut Provincias obligantur, non nisi ex speciali favore Patroni, in casu alicujus specialis necessitatis, alio mitti possunt; substituta tamen, si ita Patronus requirat, altera persona qualificata. Educati quoque in Seminariis huic Instituto propriis, etsi ad certam Diocesim non obligentur, regulariter tamen in territorio, ubi Seminarium situm est, manebunt, & quando illa Diocesis indiget, eidem inservient; ita tamen, ut in casu necessitatis ad quacumque loca ex ordinatione Superiorum hujus Instituti mitti possunt.

XLIX.

Media pro fundandis Seminariis eidem Instituto propriis haberi possunt, vel ex collatione reddituum Ecclesiasticorum, juxta Constitutionem 19. Sacerdotum, aut ex bonis hereditariis ex libera voluntate sic applicandis, aut demum ex illis, quæ a Patronis sponte conferuntur: Ita tamen, ut personæ particulares hujus Instituti ex redditibus suis primo propriæ Parochiæ, seu Beneficii oneribus sufficienter prospiciant, & superiores ex mediis in massa communi jam collectis alii Instituto æque, vel magis necessariis communibus oneribus similiter prospiciant.

L.

Ubi Seminaria jam fundata existunt, quæ directioni Superiorum hujus Instituti ejusdem fini conformiter tradere placebit; si media foundationis non sufficiant, pro integritatis exigentia media Communitatis, (si ad manum fuerint) ea conditione authentico instrumento adjecta applicari poterunt, ut casu quo ejusdem Seminarii directio a Clericis Instituti non continuaretur, supremus Instituti Praeses, bona illa, quæ Institutum de suis adjecit, libere alio transferre possit, & valeat.

L.I.

In acceptandis Seminariis, traditio fini hujus Instituti non sit contraria, reliquæ conditiones Fundatoris arbitrio manent subjectæ. Ut inhabiles excludantur, Adolescentium susceptio, & eorundem directio, vel plene a patronis Superioribus Instituti concedatur, vel saltem, ut iisdem a Patronis jus, & potestas fiat ipsis idonea subjecta nominandi, prævio accurato examine, & probatione sufficiente, quatenus sic digniores a Patronis recipiantur, qui recepti in Instituto vivere tanquam vera ipsius membra postmodum obligati maneant.

L.II.

Quod si Ordinarii locorum annua ratiocinia a Directoribus Seminariorum petant, uti, & per se, aut per alios visitando domesticam gubernationem, juxta dispositionem S. Concilii Tridentini Sess. 23. de Refor. Cap. 18. inspicere voluerint, id Constitutionibus a S. Sede Apostolica confirmatis conformiter fiet; ita tamen ut de redditibus Seminarii nihil alienare possint, & in alios usus convertere.

L.III.

Superiores cujuscumque Seminarii, præter mensam certum aliquod salarium habeant, si aliter de competente beneficio Ecclesiastico provisi non fuerint, cætera vero, quæ ex communi massa per annum restabant, in iisdem Seminariis pro futuris eventibus, ac necessitatibus reservabuntur, quod intelligitur, si modo continua talis Seminarii administratio hujus Instituti Clericis relinquatur; Cæteroque enim talia dispositioni Superiorum hujus Instituti reservabuntur, quorum profinde calculus eisdem quoties visum fuerit per modum ratiocinii exhibendus erit.

L.IV.

In casu dimissionis alicujus e Seminario, si restitutio sumptuum facienda sit, fiet Seminariis Patronorum in quibus tantum certa portio pro sustentatione Adolescentum per annum assignatur; in aliis vero Seminariis, in quibus bona foundationis ad Institutum spectant, talia ad massam communem illius Seminarii tradantur, ut alii Juvenes exinde sustententur. Ratiocinia in presentia Patronorum Ordinariis exhibenda juxta Constitutionem 52.

Ubinam Seminaria esse debeant, & cujus nationis Adolescentes in iis sint educandi.

L.V.

Ordinarie in quavis ampliore Diœcesi, ac a potiori in quavis Archidiœcesi unum Seminarium, & (quantum fieri potest) juxta eas Academiæ, & Universitates habeatur, vel erigatur, ubi studia, & disciplina abundantius floreant, ita tamen ut Seminaria ultra necessitatem non multiplicentur; quod si in tali districtu nulla Universitas effet, in qua Scholæ majores ab iis doceantur, qui docere solent, tunc Sacerdotes hujus Instituti, in tali casu tam Sacras, quam profanas literas doceant.

L.VI.

Cum Sacerdotes, & Clerici hujus Instituti sub Jurisdictione Ordinariorum, tanquam veri

& simpliciter, proprieque dicti Clerici parati sint in toto Terrarum Orbe coram Animarum administrare, mediantibus mediis temporalibus ab Ordinariis locorum, vel aliunde pro formandis Seminariis deputatis, & collatis: (ad quod præstandum dictos Clericos sumptibus suis impares esse per se constat:) ut per bonam instructionem juventutis ad Seminaria ordinarie Adolescentes propriæ patriæ assumantur, qui sint ad omnem laborem impigri, ac patrio solo assueti, ut sub hac ipsa disciplina usque ad mortem subsistant.

L.VII.

Cum solida, & stabilis disciplina pro bonis Clericis, & Curatis formandis in Domo, in qua diversæ conditionis, status, ordinis, & vocationis Adolescentes commorantur, servari non possit; Ideo ad Seminaria hujus Instituti propria, vel Ordinariorum Presbyteris hujus Instituti concedita nullus suscipiatur, qui in hoc Instituto non velit, vel actu vivere, vel animum saltem sic vendi habeat. Quod si tamen ex gravissima causa Convictores quidam suscipiendi forent, iidem expressa hac conditione, & non aliter suscipiantur, ut in Seminario disciplina per omnia, & in omnibus absque ulla proorsus exemptione se accommodent.

L.VIII.

Non obstante, quod Adolescentes ad Seminaria suscipiendi ordinarie (nisi excellentia talentorum, & circumstantiæ graves contrarium suadeant) ejus nationis esse debeant, in quo loco suscipiuntur; inter Adolescentes tamen sub studiis transplantatio, quoad diversas nationes sic fieri poterit, ut finitis studiis ad Seminaria in Terris propriis revertantur. Excipiuntur quoque Seminaria fundata ea intentione, ut sic educati ad quasvis mundi partes, vel ad loca hæretica mittantur cum Ordinariorum consensu, si ea in eorundem Diœcesibus sunt, vel ad alia cum Sanctæ Sedis Apostolicæ licentia: ad hæc enim diversæ nationis juvenes insignes, præsertim, qui sub disciplina hujus Instituti alibi in Seminariis jam vixerunt, suscipi possunt.

Quis curam Seminariorum habeat, & quinam singulis sint præficiendi.

L.IX.

Se Seminarium amplioris Diœcesis sit a cæteris Diœcesibus unius Archiepiscopatus independens, principalem curam ejusdem habebit Praeses Diœcesanus: Si vero pro tota Archidiœcesi inserviat, in qua etiam quo ad Domum Emeritorum, & bona Communitatis, mutus sit usus, Praeses Archidiœcesanus ejusdem curam habebit, singulis annis bis visitando, diligenterque illius politiam domesticam tam in spiritualibus, quam in temporalibus inspiciendo, & cuncta ad debitam formam reducendo, aut in ea conservando, mediolorum quoque temporalium, & emolumentorum incrementum, mediante Œconomio sibi adjuncto, rationem habebit in Seminariis propriis Directores, aliosque Magistros, tam virtutum, quam Studiorum præficiet, & pro rei utilitate, aut necessitate amovebit; in Seminariis vero Episcopalis huic Instituto ab Ordinariis conceditis, personas capaces Reverendissimis Dominis Ordinariis nominabit, ut ab iisdem auctoritate ordinaria Seminariis præficiantur.

L.X.

In quovis Seminario erit, primo Director, sive Regens totius Seminarii, qui prudentia, gravitate, doctrina, & sollicitudine charitatis inter alios emineat. Secundo Pater Spiritualis pariter pietate, & doctrina, & cæteris qualitatibus insignis, qui exercitationibus consuetis præsit. Tertio Confessarius, qui toti Domui ordinarie Confessionibus assistat, cum facultate confitendi

alii, vel aliis Confessariis extraordinariis per Superiores deputatis, & approbatis ab Ordinariis: Quarto Œconomus qui dependenter a Directore rerum temporalium curam habeat.

LXI.

Promotiones ad diversos gradus in Theologia, & jure non prius fiant, donec constet, quod taliter promovendi perfecte juxta normam hujus Instituti in pietate, subiectione, ac fervore sint vigili, & insuper capaces pro gerendo tali officio, ad quod gradus ejusmodi sunt necessarii.

Juramentum omnibus, qui huic Instituto adscribuntur commune.

LXII.

Omnes, & singuli, in quibuscumque Seminariis educati, finitis studiis, suscepto Sacerdotio, uti illi qui in majoribus ordinibus constituti, adhuc Institutum fuerint suscepti prævia debita informatione in Domo Emeritorum, vel alibi facta, Juramentum ad manus Superiorum hujus Instituti præstabunt: A quo Juramento sic præstito, per quod pactum inter membra hujus Instituti ultimato roboratur, nemo ex post facto nisi a solo Summo Pontifice absolvi potest, cui desuper prævio maturo caufarum, & circumstantiarum examine supremus hujus Instituti Præses per se, vel alium debitam relationem faciet.

Formula autem Juramenti sequens est.

LXIII.

Ego N. Filius N. Diœcesis N. plenam habens Instituti Clericorum Sacularium in commune viventium notitiam, legibus, & Constitutionibus ipsius me sponte subicio, easque quantum in me erit, observare promitto: Insuper tibi N. N. hujus Instituti Præsidii supremo, cuiusque in hoc munere legitimis successoribus, spondeo, & juro me sub directione tua privata, & œconomica, salva per omnia Rm̄i Dñi Ordinarii mei auctoritate, & Jurisdictione in supradicto Instituto Clericorum, qui secluso fœminarum consortio binii, vel plures pro locorum qualitate cohabitantes, & bona sua ex beneficiis, & functionibus Ecclesiasticis provenientia in communes pios usus juxta Constitutionem 19. Sacerdotum conferunt, semper victurum, & moriturum. Denique spondeo, & juro me prædictum juramentum, ejusque obligationem intelligere, & observaturum, a quo non possim nisi a solo Summo Pontifice absolvi. Sub die N. Mensis N. Anno N. sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia.

LXIV.

Prædictis non obstat, quominus quispiam post Juramentum prædictum, majoris perfectionis gratia ad ordinem Religiosum transire possit, ita tamen, ut non omni spiritui credatur, sed prius bene probetur, & non tam proprio Judicio, quam Superiorum hujus Instituti vere Dei vocatio esse approbetur. Tenebitur tamen talis (si ex novitiatu iterum discesserit) vi hujus Juramenti ad hoc Institutum redire.

LXV.

Qui præstito sæpedito Juramento ad dignitates Ecclesiasticas Episcopales, & ad quoscumque his similes promoti fuerint, etsi sub actuali directione Præsidis, ob respectum status, non sint, tenebuntur nihilominus præstare ea, ad quæ ceteri hujus Instituti communiter obligantur.

Quomodo Sacerdotes noviter ordinati ad curam Animarum applicari debeant.

LXVI.

Clerici recenter ordinati ad curam Animarum ordinarie non statim exponantur, sed prius in Domibus Sacerdotum Beneficiatorum, & Parochorum, ubi strictior Custodia, & disci-

plina urget, pro tempore vivant, & cum præcitu, & consensu Rm̄i Dñi Ordinarii provisorio modo officia administrant, ut sic non solum disciplinam Clericalem magis imbibant, & in superioritate libertatis suæ pie, sobrie, casteque vivere, etiam extra talem Custodiam postmodum expositi addiscant, verum etiam ritus, & cæremonias Ecclesiasticas circa curam Animarum cum debita dexteritate, & experimentalis praxi solide comprehendant, & tunc demum utiliter, ac secure commodis occasionibus ad Cappellanas, Parochias, aliaque officia pastoralia cum consensu Ordinariorum exponi poterunt.

P A R S S E C U N D A.

C O N S T I T U T I O N E S

Pro directione spirituali, & temporali Presbyterorum, & Clericorum hujus Instituti, qui actualiter in cura animarum, Beneficiis Ecclesiasticis, aliisque officiis quibuscumque existunt.

De vigiliantia Superiorum, ut exercitia quotidiana tam pietatis, quam studiorum, & alia rite ubique observentur.

I.

Quilibet Superior particularis, qui unius Domus Clericos dirigendos habet, invigilet, ut decursus totius diei cum debita distributione temporis, ab omnibus sedulo observetur, atque imprimis, ut preces tam matutinae, quam meridianae, & nocturnae cum debita pietate ab omnibus simul in loco ad orandum deputato persolvantur, similiter horæ Canonicae ab omnibus alicubi cohabitantibus, & legitime non impeditis, determinatis ad id horis simul recitentur.

II.

Statutis quoque horis, cuique loco accommodatis, Sacrificium Missæ celebretur, itaut reliquum tempus cum certa pariter distributione pro Studio tam Scripturæ Sacræ, quam Theologiæ, præsertim moralis lectionis Asceticæ, & similibus relinquatur, in quantum cura Pastoralis, visitatio Infirmorum, administratio Sacramentorum, ac actualis præparatio ad conciones & catecheses necessaria id paritur, quæ dum actu instant, cæteris præponenda sunt.

III.

Superioris quoque cuiusque loci est ordinare, quidnam præter Scripturam Sacram, quovis tempore ad prandium, & cenam per mediam circiter horam utiliter legi possit, ex quo utiles deinde discursus formari debent: recreatio post mensam ea semper esse debet, quæ honestatem & modestiam cum pace perpetuo sibi junctas habeat, ad quod pariter Superiori invigilandum erit.

IV.

Generalem ordinationem prædictorum omnium Superiores tempore visitationis facient, juxta quam postmodum quilibet particularis Superior directionem suam practice instituat.

V.

Quilibet Superior alicujus Decanalıs, vel in vicini districtus singulis sibi commissis Clericis, & Sacerdotibus annum determinabit tempus, quo opportune recollectioni mentis in sua, vel alia ad hoc deputanda Domo insistant, seduloque curabit, ut apud omnes debitum dicta recollectio sortiatur effectum: ad quam etiam extra hoc præscriptum illos disponet, quorum spiritualis infirmitas, aliæque Causæ rationabiles id prudenter postulaverint.

VI.

Ejusdem Superioris Domus in quovis districtu, refugii, & medicinæ spiritualis locus existet,

ut spiritualem convalescentiam ibi percipiant illi, qui in Parochiis aliquod vulnus spirituale acceperunt, vel periculum passi sunt; quibus alii ad tempus, & tandiu succedent, usque dum eorum infirmitas per media spiritualia correcta fuerit: Quod etiam de illis observandum, qui in spiritibus desolatione versantur, aut in melancoliam, vel aliam afflictionem lapsi sunt, ut remediis spiritualibus adjuti fortiores ad stationis suae vigilias regrediantur.

VII.

Idem Superior alicujus Decanalis districtus aliquoties in anno tot Clericos, & Sacerdotes huic Instituto addictos, ac privatae suae directioni assignatos in certum locum convocabit, & ad certum diem, quo sine detrimento Animarum cura commode comparare poterunt, ad assignatas materias in scriptis Thesibus proponendas, ac more Scholastico, a constitutis ad id per vices oppugnandas, ac defendendas, ut singulorum ingenium, ac diligentia palam exinde fiat. Materiam, circa quam haec exercitatio utiliter institui poterit, suppeditabunt Scriptura Sacra, casus conscientiae, Theologia speculativa, & polemica, seu controversistica, ac Jus Canonicum. Directorium totius negotii penes praedictum ejusmodi districtum Superiorem erit.

VIII.

Praeses hujus exercitationis a Superiore constituetur aliquis ex eodem districtu, qui in praedictis facultatibus praereliquis eminere, atque ad hoc officium habilis esse videbitur.

IX.

Ad meliorem hujus rei successum in singulis Parochiis assignatas materias, certis per hebdomadam diebus, per unam, vel sequehoram, mutatis vicibus, defendendo, & oppugnando sic elucident, ut deinde in publica concertatione, cum honore, & aliorum aedificatione defendens stare possit.

X.

Tempus ad privatam hoc exercitium magis commodum per se loquendo, erit post meridiem, ita quidem, ut prima media hora in recollectione, & preparatione, reliquum vero tempus in ipsa exercitatione, & colloquio infumatur.

XI.

Domi particulares casus discutiendi caute Junioribus Sacerdotibus proponantur, ex quorum resolutione addiscant, quomodo sua principia Scholastica ad particularia applicare, & prudenter praticare debeant.

XII.

Ut quilibet districtus Decanalis a corruptione defectum, qui paulatim, nisi vigiletur succrescant, mature semper expurgetur, observandum erit, ut non tantum singulis octiduis, certo determinato die, in quovis loco particulari, colloquium aliquod Constitutioni 45. Sacerdotum conformiter instituat; verum etiam, ut singulis mensibus, finito supradicto Scholastico studiorum exercitio, priusquam, qui praesentes erunt, domum repetant, in Domo Decanali simili modo quoddam colloquium, ac conferentia spiritualis pro toto districtu Decanali instituat; eaque in medium proferantur, quae ad conservationem bonae disciplinae, & perfectionis incrementum in D. videbuntur Parochi, & Beneficiarij alij ex dicto colloquio domum reversi, fideliter ea executioni demandare fatagant, quae in particulari ipsos attingunt.

Quid Superioribus circa substantialia hujus Instituti puncta sit sciendum, & observandum.

XIII.

Ut substantialia hujus Instituti puncta, quae sunt Communitas Bonorum, cohabitatio fraterna, separatio Mulierum, & obedientia erga Superiores

praesentis Clericalis Instituti, omnibus sufficienter innotescant; Superiores eorumdem practicum notitiam perfecto quodam modo habere oportet, ut omnes circa eadem, tam per se, quam per alias personas idoneas, recte informare sciant; eaque notitia praehabita ad eorumdem observantiam sedulo inducant. Praedicta substantialia puncta, ne Praeses Generalis, nec Conventus qualicumque ullo unquam tempore immutare, aut relaxare poterit, cum sint veluti cardines, ac fundamenta, per quae veluti per quosdam veetes in se sufficienter munitos, praesens Institutum, absque dissolutione in generatione & generationem per Dei gratiam subsistat.

XIV.

Ut vero praedicta hujus Instituti puncta substantialia tanto certius inconcussa semper maneant, omnes, & singuli dicto Instituto se se aggregare volentes illa Juramento firmabunt, ea jurandi formula, quae habetur supra in Constitutionibus de directione Juventutis numero 63., vi cuius omnes, & singuli obligantur, non quidem ad particulares dictorum punctorum actus, ita ut quoties aliquis quippiam contra illa, vel illorum aliquod admiserit, perjurus fieri censendus sit, sed solum ad constanter in hoc Instituto, in quo praedicta quatuor puncta observanda sunt, usque ad mortem perseverandum, ita, ut juxta Constitutionem 46. Sacerdotum ille solus perjurus fieri, censi debeat, qui proprio motu, se ab hujus Clericalis vitae, & disciplinae statu separaverit.

XV.

Censentur autem Motu proprio se ab Instituto separare, qui sine legitima Juramenti sui facta relaxatione discedunt, aut verbis, factisque in Instituto deinceps vivere detrectant: uti etiam, qui per frequentatos actus graviter contra supradicta substantialia excedunt, & praevia trina monitione, praefixo a Supremo hujus Instituti Praeside termino peremptorio, quod nisi monitioni pareant, ab Instituto separandi sint, si in contumacia perseverant, tales enim se ipsos suo facto ob incorrigibilitatem separare censendi sunt. Licet hic casus ibi, & tum solum accidere possit, quando alia ratio Delinquentem ad meliorem frugem Beneficio Domus Emeritor., vel alia via reducendi, & scandalum tollendi pro isto tempore Instituto non suppetierit.

De Communitate Bonorum in specie.

XVI.

Finis communitatis Bonorum est, ut a Clericis hujus Instituti, omnia ex Beneficiis Ecclesiasticis, & functionibus, quibuscumque provenientia, in usus pios, Ecclesiaeque Dei salutares, ac praefixo scopo hujus Instituti convenientes, debito modo, & ordine conferantur, & applicentur; eorumque bonorum abusus tollatur, seposita omni avaritiae, & prodigalitatibus specie, singuli sedulo curabunt, ut huic Instituto Clericali vere fideles dispensatores se exhibeant, in omnibus sincere expectantes commune bonum, tanquam proprium Jesu Christi D. Nostri patrimonium.

XVII.

Superiores mature considerare debent quidnam in dispensatione bonorum communium jam in massa communi collectorum potissimum sit observandum, & primo quidem invigilare debent, ut Sacerdotibus senibus, aliisque inhabilibus sufficienter provideatur. Deinde si Sacerdotes Curatos, & Beneficiatos, casu aliquo extraordinario, subsidio egere contingat, ex bonis communibus illis succurrendum erit: similiter quando aliquis ex hoc Instituto recenter ad Parochiam, vel Beneficium aliquod promotus, novam alicubi oeconomiam instituire, & rebus necessariis instruere debet, suppellectilia, & alia maxime necessaria, vel pecunia pro iisdem com-

nes super bonis Inſtituti in commune collatis exigendi, defectusque, interpoſita auctoritate ſua ordinaria, corrigendi poteſtatem habeant: Deſectus vero, a Superioribus Præſidentis ſubordinatis commiſſi, a Præſide corrigantur, ſalva tamen, ut in præmiſſis, Ordinariorum Jurisdictione; ut hac ratione per debitam eorum adminiſtrationem, ac diſpenſationem fiat, quod juxta approbatam hujus Inſtituti Conſtitutionem fieri ſolet, ac debet.

XXX.

De reliquo cum ſinguli hujus Inſtituti Clerici intuitu beneficiorum ſuorum Reverendiſſimis DD. Ordinariis ea præſtare debeant, ac re ipſa præſentent, quæ alii Clerici extra Inſtitutum viventes, juxta cujuſque Diœceſis conſuetudinem, intuitu eorundem beneficiorum præſtare debent, bona ab eiſdem in commune ad maſſam communem jam collata, alio inſuper onere, ſeu exactione gravanda non ſunt, cum æquitatis ratio non permittat, ut ab hoc, quod ſuperflua ſua in communes pios, & tum ſtatui Eccleſiaſtico, tum ipſimet Sanctæ Eccleſiæ Catholicæ valde proficuos uſus conferant, amplius, quam alii Clerici ſæculares graventur: Cum enim eorum onera, ac obligationes quæ redditus beneficiorum ſuorum communiter cum illis ſine ulla exemptione ferant, merito iſdem etiam cum illis juribus, privilegiis, atque immunitatibus gaudent. Hinc & particularis diſpoſitio circa temporalia hujus Inſtituti bona ad capſam jam collata, eorumque diſpenſatio in uſus præſcriptos ad ejuſdem Inſtituti Superiores ſpectat.

XXXI.

Vi Communitatis bonorum, ſive paſſi Jurati, nemini liceat ex hujus Inſtituti Sacerdotibus, & Clericis teſtamentum ſæculare condere, aut conſanguineis ſuis bona ſua temporalia ex beneficiis, & functionibus Eccleſiaſticis, ac officiis quibuſcumque provenientia pro quacumque voluntate, voluntatem ultimam relinquere. Ideo omnes, & ſinguli quibuſcumque dignitatibus Eccleſiaſticis non obſtantibus obligantur, ut quocumque de rebus ſuis diſponendi modo Clericis conſeſſo, & conſueto, bona ſua prædicta Superioribus hujus Inſtituti ad fundandas Domos educandæ juventutis, & Emeritorum Sacerdotum, alioſque fines huic Clericali Inſtituto conformes, diſpenſanda relinquunt, memores omnia, quæ poſſederunt, eſſe propria Domini Noſtri Jeſu Chriſti, in cujus infinitam gloriam, profectumque animarum hoc Inſtitutum omni tempore ea impenſurum ſit, nihilque æquius eſſe, quam illorum, etiam commoda ſentire, quorum onera in vita, & morte ſuſcipiuntur.

XXXII.

Donationes Eccleſiæ, cui quis deſervit, vel parentibus, Fratribus, & Sororibus indigentibus fieri poſſunt; ea tamen fieri debent cum præſentiu, & conſenſu Præſidis alicujus Diœceſis, vel Territorii, vel itaut juxta ratiſhabitionem ejuſdem valere debeant: Superioribus vero ejuſmodi denegare, vel immutare non licebit, niſi manifeſte videant, adhibito conſilio aliorum, aut habita etiam in re gravi ſententia Reverendiſſimi Domini Ordinarii, quod irrationabiliter ea facta ſint.

XXXIII.

Legata, & donationes, quæ ipſiſmet membris hujus Inſtituti ab aliis ſunt, intuitu officii, vel cujuſcumque reſpectus ad ſtatum Clericalem aut quocumque officium, & ſpectant ad bona huic Communitati obligata, quæ vero dantur intuitu conſanguinitatis, affinitatis, vel amicitie mere naturalis, bonis patrimonialibus annumerantur. In caſu dubio donationis factæ ſtandum juri communi, ea tamen lege, ut ſi a conſanguineis, & affinis uſque ad quartum gradum inclusive donationes ſiant, eæ cenſeantur factæ perſonis, in ca-

teris vero caſibus dubiis cenſeantur factæ intuitu Inſtituti, ſive officii.

XXXIV.

Debita paſſiva, in vita, aut poſt mortem alicujus ex Inſtituto ſolventur ex mediis ab eodem relictiſ: Ubi vero ea non ſuffecerint, Communitas ad ſatisfaciendum iſdem obligata non erit, niſi cum expreſſo conſenſu Superiorum Inſtituti, & authentica ex ſcriptura eadem facta eſſe comprobentur: Idque ideo, quia cæteroquein gravia incommoda huic Inſtituto accreſcerent, & ipſum Inſtitutum, quod curam talis perſonæ in vita, & morte in ſe ſuſcepit, non tantum commodum pro membris ſuis non ſentiret, verum etiam grave damnum pateretur.

XXXV.

Quando per Parochi, vel Beneficiati deceſſum, vel mortem ex gratioſa Reverendiſſimi Domini Ordinarii, vel Patroni conſeſſione, ſucceſſor ex hoc Inſtituto fuerit, mobilia, quæ ſucceſſori ad ducendam œconomiam neceſſaria ſunt, non diſtrahentur; Cum anteceſſor, ſi hujus Inſtituti fuerit, ſine detrimento nunquam vendat, ſucceſſor vero maxima cum incommoditate, & difficultate coemat, ac de novo familia de mobilibus proſpiciat: proinde a Superioris ordinatione, & prudentia in tali caſu rerum temporalium diſpoſitio, aut tranſlatio, quæ ex rationabili neceſſitate, vel utilitate fieri ſubinde debere videbitur, dependebit. Ita tamen, ut pro iis, quæ ſucceſſori relinquuntur, honeſtum, & moderate taxatum pretium certo, & præfixo termino in caſu mutationis ab una ad aliam Parochiam, ſive beneficium ſolvatur anteceſſori, in caſu vero mortis Inſtituto.

XXXVI.

Quod vero, & quantum ex annuis hujusmodi Beneficii redditibus, tum anteceſſori, tum ſucceſſori competat, pro illa parte temporis, quo quiſque illorum illud poſſidet, juxta Capitularia ſtatuta, vel alias cujuſque Diœceſis leges, & conſuetudines determinetur, & ordinate adnotetur, idque præſente, ac confirmante eo, cui de jure, vel conſuetudine competit, & ſi opus fuerit præſente uno ad id ex Inſtituto deputato, ut omnis conſuſio evitetur, & charitative ſingula diſponantur.

Obſervanda de fraterna Charitate.

XXXVII.

Cum hoc Inſtitutum pro fine ſuo habeat in ſalutem Populi ita diſperſim vivere, ut tamen quantum poſſibile fuerit, ubique duo, tres, vel plures ejuſdem Inſtituti Clerici, & Sacerdotes in eadem Domo fraterne cohabitent; Superiores diligenter invigilabunt, ut ex ſpeciali favore Reverendiſſimorum DD. Ordinariorum, ac Patronorum, liceat etiam Ruri fraternam duorum, vel plurium hujus Inſtituti Clericorum cohabitationem inſtituere, ac continuare.

XXXVIII.

In Oppidis, ubi ſubinde plura partim curata, partim ſimplicia exiſtunt beneficia, quorum poſſeſſores ſeorſim habitare conſueverunt, Sacerdotes Inſtituti, ubi duo, vel plura ejuſmodi beneficia obtinuerint, quantum fieri poteſt fraterne, cohabitare obligantur, in magnis tamen Civitatibus, niſi commode, & ſine periculo Animarum curæ ſuæ commiſſarum, poſſint, non uno loco omnes ſimul, ſed in diverſis bini, vel plures cohabitent.

XXXIX.

Quod ſi in Pagis, & Oppidis Parochialis Eccleſia Cappellanum hæcenus non habuerit, interim tamen redditus adſint, quibus duo Clerici congrue ad onus paſtorale ferendum ſuſtentari poſſe videntur, Superiores cum conſenſu Reverendiſſ. Domini Ordinarii Parocho Sacerdotem

non tam in subsidium animarum curæ, quam in subsidium continentiæ, & disciplinæ, securus servandæ adjungent.

XL.

Porro si Parochialis Ecclesia Cappellanas, seu filiales Ecclesias distantes sub se habuerit, Reverendissimi Domini Ordinarii locorum rogandi erunt, quatenus permittant, ob bonum disciplinæ Clericorum cohabitationes ita divisas ad unam socialem contrahere, dummodo per excussionem, citra neglectum animarum, humanitas prædicta loca providi possint, in quo ex judicio Reverendiss. DD. Ordinariorum determinatio fiet; dista Ecclesiæ filiales, vel Parochiæ à se invicem ultra horam non distent.

XLI.

Cæterum hi Sacerdotes tam Divina officia, quam Conciones, & Catechismos diligenter in Ecclesia propria peragant, non secus, ac si in loco residerent, Parochianos de baptizandis, & de providendis ægrotis provide admoneant, & semel saltem, præter festa, & Dominicas in septimana quisque ad Ecclesiam suam certo die ad sacrum celebrandum exeat, ut Parochiani, id præscientes, suis, & suorum necessitatibus spiritualibus facile consulere possint, ad sacramentorum administrationem evocati, in omni casu sine mora promptos se exhibeant.

XLII.

Casu quo tanta Ecclesiarum distantia foret, quæ postquam mensuram notabiliter excedat, atque ob defectum reddituum duo habitare nequeant, qui tunc solitarie exponendus erit, sit solitudinis amans, & provectioris ætatis, ejusque constantia in castitate, & sobrietate probe perspecta habeatur; insuper singulis septimanis ad domum Decanalem, vel Parochiam aliquam ad Sacerdotes hujus Instituti pro facienda Sacramentali confessione veniat, ei Superiori de vitæ suæ statu frequentius rationem reddat, acceptaque spirituali exhortatione, & consolatione novo cum fervore domum revertatur; in eundem finem sæpius etiam talis a superiore Decanali, vel Parocho quodam visitetur, pro administranda culina, & familia famulum habeat, observe-turque, quod infra de separatione Mulierum statutum habetur.

Quid respectu cohabitantium Clericorum observandum.

XLIII.

In primis omnes studeant se tales in conversatione suæ vitæ exhibere, ut suis affectibus ex sincero corde sic dominantur, quatenus cuivis cum animi jucunditate cohabitare sciant, firmiter etiam sibi persuadeant in omni familia quantumvis bene ordinata imperfectiones, ac inordinationes quandoque contingere; hinc apud se omnino statuam, defectus aliorum in vera, & Christiana patientia tolerare, ac ejusmodi tam in temporalibus, quam in spiritualibus supportare.

XLIV.

Superiores in conjunctione Clericorum prudenti circumspectione ex notitia geniorum, & indolis attendant, ut tales semper combinentur, ne vel contemptus, vel nimia familiaritas inde sequatur: pro directione universim tales constituantur, qui non modo passionibus suis sufficienter dominari posse noscantur, verum etiam illos, qui ipsis subjiuntur in omni genere virtutum, & scientiarum, quantum fieri potest superent, vel saltem adæquent; contemptum enim parit, si qualitates subditi qualitatibus superioris præstant.

XLV.

Ubi duo, vel plures cohabitant, unus semper sit ex iis, qui officio Œconomix cum debito

rerum temporalium emolumento fungi sciat, qui in rebus spiritualibus ferventior, & in servanda disciplina exactior esse noscatur.

XLVI.

Ubi quævis hujus Instituti Sacerdotes simul habitant, superioribus curandum est, ut neque omnes Juvenes, sed ita potius senes conjungantur junioribus, ut seniorum cautela juniorum libertatem custodiat, & juvenum fervor seniorum imbecillitatem in perferendis laboribus sublevert, universim combinatio Sacerdotum ea circumspectione semper fiat, ut in quocumque unus, vel alter deficere noscitur, tertius opposita, qua eminet virtute, defectum proximi sui, quoad fieri posset, corrigat, atque emendet.

XLVII.

Præterea, non indignum quilibet arbitretur, si in proximo suo custodem habeat, a quo charitative corrigatur, & moneatur, idque tam quoad actiones quæ domi, quam quoad ea, quæ foris peraguntur: Quapropter semper conari debent, ut duo simul, etiam foris existant, qui sibi invicem sint tam conversationis, quam innocentia testes, ac monitores.

XLVIII.

Hospitales ad invicem, & ad omnes charitative cum omni humilitate se exhibeant, & servitia necessaria omnibus præstari a suis curent; itineris enim molestiis defatigati, refrigerio hospitalitatis sublevari debent: erga personas vero cujuscumque status, servata proportionem, se taliter habeant, ut ab omnibus bonum testimonium Charitatis Christianæ reportare mereantur.

XLIX.

Denique ut, qui in hoc Instituto vivunt, in morte minime deserantur: singulorum locorum superiores disponent, ut exequiæ Christiano modo statui Clericali conformiter peragantur, & in loco depositionis præmissa semper vigilia Defunctorum, tam primus, quam septimus, & trigessimus pro Defunctis celebretur. Insuper omnes Sacerdotes hujus Instituti juxta Constitutionem Sacerdotum 28. pro salute animæ ejusdem tria sacra celebrabunt, qui in illa Diocesi existunt, ita tamen, ut in cæteris Diocessibus, quæ uni alicui Archidiocesi, more in Ecclesia consueto, subjiuntur, unusquisque si non tribus, saltem uno sacro animam Defuncti divinæ misericordix commendet.

Quid Superiores in puncto separationis Mulierum observandum habeant.

L.

Eam Mulierum separationem Clerici omnes communiter observare tenentur, in conscientia ad hoc adstricti, quæ requiritur, & sufficit ad vitandum scandalum, & ad proximam occasionem peccandi tollendam. Ad tollendam vero omnem Clericorum cum mulieribus cohabitationem, in Cap. *Inhibendum extra de cohabit. Clericorum, & mulierum*, ita statuitur -- *Inhibendum est, ut nullus Sacerdos feminas, de quibus suspicio potest esse retineat, sed neque illas quas SS. Canones concedunt, Matrem, Amitam, Sororem, quia instigante Diabolo, & in illis scelus perpetratum reperitur.* Unde præsens Institutum eo collimat, ut Clerici, in eodem viventes, in instituendis hinc in familiis timorem Dei custodem, castitatem Dominam, amorem vero Rectorem totius Domus suæ habeant.

LI.

Proinde nemini licebit, ex sexu muliebri, sive Matrem, sive Sororem, sive aliam in quocumque gradu consanguineam, aut alias quantumvis piam, & Sanctam mulierem, sub eodem

tecto, quo Clerici duo, vel plures congregati habitant, habere, cum sit vel periculofum, vel scandalofum, aut faltem non deceat, aliaque viro Clerico inde incommoda emergant.

LII.

Si quo casu fubstantialis hæc Conftitutio per fe loquendo inviolabiliter fervanda, in praxi, & casu particulari nulla ratione observari poffe videretur, eo quod familia de novo incipienda, in qua ob prædia rustica, vel aliam ob causam similem pecora sint alenda, & incontinenti fieri non poffit per habitationem diurnam, nocturnamque distinctam fufficiens feparatio: ea quamprimum ordinetur, five ex favore Reverendiffimi Domini Ordinarii, five ex mediis ipfufmet Communitatis.

LIII.

Media porro, quibus generalis ifta Conftitutio inoffenfo pede in familia Clericorum conftanter decurrere poffit, erunt fequentia. In locis in quibus prædia rustica annexa esse non folent, culina, & tota familia virorum, five famulorum opera instituat, qui omnia ministeria domus præstent; in locis vero, five Parochiis, quibus rustica prædia annexa esse confueverunt, quorum ratione, & inevitabili quadam necessitate similis culina, & familia propter emolumentum, fructusque agrorum, & decimarum, institui necessarium est, mulierum fervitia tolerabuntur, ut sic non solum culinæ, verum etiam toti reliquæ familiæ melius prospiciatur.

LIV.

In didis fervitiis, Sacerdotum Parentes, & confanguinei, quantum fieri poterit, conftituantur, quibus deficientibus, aliæ honestæ provectionisque ætatis personæ assumantur, ita tamen ut a Clericorum tam diurnis, quam nocturnis habitationibus, intercedente fufficiente claufura, sejunctantur, quod proinde Superiores hujus Instituti conftantiffime æmulabuntur.

LV.

In hunc finem Parochialibus ædibus domus rusticæ in loco quodam vicino annectantur, vel pars in ipsa Sacerdotali, si amplitudo id patiat per murum interjectum feparatur, in quibus Matres familias degentes, subordinatum quoddam super totam familiam rusticam regimen habebunt: Parochus vero hanc inferiorem directionem culinæ, & totius familiæ in prædictam matrem familias immediate reficiat, ut ita Clerici negotiis inferioribus fepofitis a Mulieribus penitus feparati, in vita sanctitate Deo fervere, & faluti animarum liberius invigilare valeant.

LVI.

Porro, ut prædicta feparatio commodius observari queat, & ne ejus occasione, aut Parochus necessariam inspectionem in familiam negligat, aut in cibis, aliisque requisitis pro Clericis ad Domum Sacerdotalem deferendis, difficultas, aut incommoditas fit inter utrafque ædes aditus, ac porticus intercedat, quo ita Domus, & familia rustica ædibus Parochialibus annexa, & approximata accommodetur, ut ex eadem cibi inde ad Clericalem mensam commode deferri, & inspectio necessaria haberi poffit. Aditus ergo in inferiori, vel media contignatione ædium Sacerdotalium usque ad Domum rusticam traductus, & patens in fine claufuram habebit, cujus beneficio prædicta feparatio fiat, itaut nemo Clericorum per illum aditum ex ædibus Sacerdotalibus ad Domum rusticam, neque ex familia, & domo rustica ad domum Clericorum unquam transire valeat.

LVII.

Ut major cautela adhibeatur, quantum locorum conftitutio patitur, domus Clericorum contra omnem accessum, (vel januas non necessarias obstruendo, vel muro circumvallando) ita muniatur, ut relicta solummodo unica ad Cleri-

calem Domum Janna ordinaria, omnis utriusque familiæ domesticorum ad invicem accessus perpetuo discludatur, cujus rei melior accommodatio, pro locorum Conftitutione Superiorum discretioni relinquatur. Denique fenestras cubiculorum, & totius Domus Sacerdotalis bene ferreis clathris obseratæ, & munitæ sint, noctu occlusis diligenter foribus claves ad Superiorem de-
portentur, ita ut neque intrandi, neque exeundi ulla occasio, ac suspicio esse poffit, & sic tota Domus in timore Dei, & apud prudentes in bona ætimatione flabit.

LVIII.

Pariter Domus Clericorum (etiam ubi familia rustica non est) ubique tam in Parochiis, quam in loco Decanali, & alibi, sic accommodetur, ut Sacerdotes, & Clerici omnes cum Superiore Domus in congressu communi habitare poffint; Domus univerfim feris tectis muniatur, & cautela fupradictæ ubique adhibeantur.

LIX.

Parochus, vel Beneficiatus (assumpto socio Sacerdote, vel hoc deficiente, alio innocentia fua teste) ad minimum semel in septimana vifitet Domum familiæ rusticæ (quod in aliis quoque æconomis univerfim observandum) videatque num ea, quæ in domo sub cura retinentur, illæsa conserventur, & bene expendantur, atque advertentes aliquid non ut oportet conservari, aut expendi, sic corrigant, ut in posterum recte, & folide omnia fiant: negotiis cum debita gravitate, imperio, & modestia expeditis, ad Sacerdotalem Domum revertentur.

LX.

Quod si cum fœmina ratione pastoralis officii, vel alia rationabili causa, necessario loquendum fuerit, in Domum Clericalem non intro mittatur, & quæ consilii, & necessitatis, & salutis animarum gratia loqui oportuerit, Clerici paucis, cum gravitate, & modestia in loco patienti abfolvant. De cætero Superiores, mulierum consortia, absque dispensatione, strictiffime præfciendant omni etiam pio prætextu excludo, mulierumque vifitationes, extra casum gravioris ægritudinis, nulli unquam permittant.

LXI.

Ut ministerium, ad eos famulos, qui ad dies vitæ in hoc Instituto fervere volunt, felicius succedat: Superiores providebunt, ut ad hujusmodi munus juvenes morigeri fufcipiantur, qui mature a Mundo abstracti in culinæ ministerio, aliisque operibus domesticis probe aliquot annis instruantur, hosce famulos pietate pollentes Institutum ad dies vitæ, sanos, & vegetos retinebit, & omnia necessaria ipfis fubministrando, ex debito obligationis amanter sustentabit: Ifdem nihilominus certa merces annua conftituetur, ut quod ultra vestitum, & alia necessaria exinde restat, pro eorundem sustentatione a Superioribus in senio, vel alia necessitate expendatur, priusquam ad communia Instituti bona pro fublevandis eorum necessitatibus recurratur. Casu vero, quo in necessitatem talem non inciderint, id quod ex hujusmodi famulorum mercede restat, penes Institutum manebit, pro aliis similibus occasionibus expendendum.

LXII.

Invigilabunt quoque Superiores, ut etiam cæteri famuli, qui ad tempus tantum inferviunt, sint fideles, & experti, quatenus hac ratione debitum fervitium omnibus præstetur, ac necessitati fingulorum fufficienter prospiciatur. Ad omne periculum tam in fpiritualibus, quam temporalibus excludendum, Parochi, cæterique Beneficiati, & Clerici quicumque circa fufceptionem, & dimiffionem domesticorum, Superioribus ad nutum obtemperabunt.

De Superioritate directiva, ejusque necessitate, ac principii practici, ut hoc Institutum perpetuo in Clero conservetur.

LXIII.

Ut hoc Institutum feliciter subsistat, debitam inter membra, respectu Superiorum, inferiorum subordinationem requirit. Unde, præter publicam Reverendissimis Ordinariis præstandam obedientiam, quædam directiva morum, ad disciplinæ vigorem in Clero servandum, statuitur, per quam singulorum, qui de hoc Instituto sunt, vita in via charitatis immediate inspiciatur, & sic Clerici cum suo legitimo capite, quod sunt Summus Pontifex, & Reverendissimi Domini Ordinarii, perfectius, quam unquam coadunentur.

LXIV.

Porro hæc Superiorum ejusdem Instituto directio, privata solummodo, & œconomica, eo potissimum spectat, ut a Clericis eidem additis omnia, & singula, tam in spiritualibus, quam temporalibus, juxta ejusdem Constitutiones fiant; qui contra eas deliquerint, paterne moneantur; quin, & inter domesticos parietes, levioribus pœnis medicinalibus potissimum, si res ita postulare videatur, corrigantur: si denique, qui a Reverendissimis DD. Ordinariis ob graviore excessus publica auctoritate puniti fuerint, subseque in domibus emeritorum per exercitia spiritualia, exempla, & monita piorum virorum, solide emendentur. In reliquis vero, una cum omnibus Instituto hujus membris, quibus Superior Summo Pontifici, & Reverendissimi DD. Ordinarii sui Jurisdictioni sic subest, ut non tantum ad ea, quæ a Clericis sæcularibus communiter præstanda sunt, etiam ad Constitutionem hujus Instituto, ac debitæ disciplinæ observationem a Reverendissimis DD. Ordinariis adstringi possint.

LXV.

Quamobrem omnes, & singuli, non solum Dei mandata, divinaque consilia fideliter observent, & mandatis, ordinationibusque Sanctæ Sedis Apostolicæ, ac Reverendissimorum DD. Ordinariorum debite sese subjiciant; verum etiam Constitutionibus, & disciplinæ hujus Instituto, tam Supremus Præses, & Superiores reliqui, quam cæteri Clerici obtemperent, prout uniuscujusque conditio requirit, ut sic totus status, undequaque perfectus in sua compage conservetur. Cæterum obedientia respectu Superiorum hujus Instituto, nulla specialis ex obligatione juramenti, sed solummodo ea est, quæ ex jure naturali in quovis statu Superiori legitime mandari debetur.

LXVI.

Superiores se ipsos exemplum præbentes in quotidianis exercitiis, & observatione statuta disciplinæ primi existentes, per prudentiam, & discretam moderationem ad sui amorem omnes trahentes, ea suavitate regnent, qua ab omnibus libenti animo, rationabile obsequium disciplinæ, obedientiaque præstetur, unde quamdiu per solas admonitiones, paternasque ordinationes subditos ad ea, quæ præstanda sunt, inducere valent, potestate sibi tradita, mandando sub obedientiæ vinculo, uti non debent, sed solummodo dum subditos suos, alia ratione in rebus gravioris momenti ad observantiam rerum præscriptarum inducere nequeant, præ primis vero attendere debent ad debitam punctorum substantialium communitatis bonorum, cohabitationis fraternæ, & mulierum separationis practicam observantiam.

LXVII.

Ordinarie autem hic ordo in correctione alicujus, qui contra Instituto Constitutiones, ac præcipue contra puncta substantialia delinquit,

conformiter præcepto de fraterna correctione a Christo Domino Nostro Math. 18. exposita, servandus erit. Primo moneatur fraterne ab immediato superiore suo, vel alio quocumque. Secundo, si hæc fraterna monitio nihil proficiat, recurratur ad immediatum superiorem Diocesæ, vel alium: quod si vero superiorum Instituto charitativas admonitiones, & correctiones contempserit, deferatur ad Ecclesiam videlicet ad competentem Judicem Ecclesiasticum, qui pro sua Jurisdictione ad parendum talem compellat; in delictis autem publicis personarum hujus Instituto, si Rñus D. Ordinarius a se statuendas pœnas potius in domo Emeritorum, quam alibi perfolvi a Reo voluerit, in eo superiores Instituto strictè obediunt.

LXVIII.

In specie vero quilibet superior ea fideliter exequatur, quæ sui sunt muneris, nec in officium alterius majoris, aut minoris superioris inordinate se immisceat, ne confuso suboritur, neque etiam rerum Cælestium contemplationi, ac spirituali quieti in tantum se tradat, ut reliqua fastidientes, suorum curam, vel obiter tantum gerant, vel omnino negligant; quæ omnia in homine privato virtutis, in superiore verò maxime vitiositatis esse merito censenda sunt.

LXIX.

Divinis promissionibus innixi, viam regiam confidentiæ in Deum in quibusvis negotiis, adversitatibusque constantissime teneant, certissime sibi persuadentes, omnipotentem Dei bonitatem semper plura nobis dare paratam esse, quam nostra necessitas requirat. Insuper regimen suum solida, & constanti probitate, ac pietate in Deum ita firmare satagent, ut inter suos, tanquam sol a mane usque ad vespæram, sancto quodam virtutum fulgore lucere conspiciantur, Apostolo monente: *Te ipsum præbe exemplum bonorum operum.*

LXX.

Constitutionum observationi sedulo invigilent majorum placitis inhærendo, novitates fugiant, ad externam quoque disciplinam solide observandam magno zelo incumbant, ut subditi facile intelligant, transgressionem, etiam minimorum Superiori suo displicere. Conferentias spirituales suis temporibus instituant, & cum suis privatim, etiam sæpius loquantur, ut sciant in quo statu quisque versetur, & quas necessitates tam in spiritualibus, quam temporalibus patiantur.

LXXI.

In omnibus tales se subditis exhibere satagent quales ipsi libenter etiam alios erga se habere velent, si subditi essent, & maxime sibi curæ habeant, ut sine suæ personæ exceptione uniformem aliis cohabitationibus in humili mentis, ac spiritus submissione vitam degant, & nec minimum talis eminentiæ signum edant, quod proprium amorem, aut suæ personæ honorem, fastumque animi sapiat, sed in omnibus actionibus, ac mandatis mansuetudinem verborum, suavitatem morum, modestiam, & charitatis affectum demonstrent, ut sic subditi in obsequium obedientiæ captiventur.

LXXII.

Erga omnes humanitate, comitateque utantur faciles aures eorum honestis postulatis præbendo, & pro diversitate nationum gravitatem, severitatemque ita conjungant, ut qui amore regi malunt, filios se esse experiantur, qui verò secus fecerint, imperium sentiant superioris; beneficiis quoque domesticæ charitatis omnes sibi in obsequium amoris devincire conentur, & eorum delicta virga severitatis, ac justitiæ ita corrigant, ut tamen simul oleum consolationis ad exemplum Samaritani vulneribus infundant; insuper diligenti circumspèctione ad suorum necessitates

attendant,

attendant, & tempeſtively eandem ſublevare ſtudeant; omni etiam hora promptam beneficiendi voluntatem accedentes experiantur.

LXXIII.

Simplicem veritatem, ut pupillam oculi cuſtodiant, ut ſicut os loquitur, ita & cor ſentiat, animique candorem, & ſinceritatem tam in verbis, quam in factis excluſa omni politica ſimulatione, ſic præferant, ut ſubditi de contrario nullam ſuſpicionem habentes vere ſentiant tuto ſe illis fidere poſſe. Datam fidem erga omnes fideliter cuſtodiant, & ſi quid ſecretorum ſubditi illis crediderint, ſilere ſciant.

LXXIV.

Ad animi fortitudinem in adverſis in omni vita ſua magis conentur, qua domesticorum, & propriis malis poſſint reſiſtere, atque æquo animo ad exemplum Chriſti, & Sanctorum ejus tolerare. Pondere fortitudinis caveant, ne nimia animi facilitate ad omnem ſubditorum propenſionem, preceſſive, propoſitam ante ſententiam mutant. In rebus agendis deliberationes ſerias præmittant, ad quas tam experientia quam natura prudentiores adhibeant, proponant res diſcutiendas abſque inclinationis ſuæ manifeſtatione in utramque partem: interim tacite ſecum rationum momenta diſcutiant, concedantque Conſultatoribus ſufficiens pro rei gravitate tempus deliberandi, ut ſic in ferendis ſententiis prudenter procedant.

LXXV.

In ſententia, quam ſemel conſilio elegerunt, fortiffime perſiſtentes, etiam non obſtantibus quibuſcumque contrariis, ad executionem rerum conſtantiffime provehantur, ſi tamen propter circumſtantias primum ex poſt facto ſupervenientes, aut prius ignoratas, moraliſ impossibilitas rerum exequendarum, aut majora damna ab executione proventura conſpiciantur, providentiæ erit cum conſilio ſeniorum aliam viam ingredi: præterea innatum animi teporem viriliter corrigant, matureque malorum initium obſtant, medicinas oppoſitas non ad extrema conſiciant laborum pertæſi.

LXXVI.

Juſtitiam diligant, eamque indifferenter erga omnes obſervent, ſuorumque delicta impunita non relinquunt, in horum tamen vindicatione pro rei gravitate, & perſonarum qualitate, ita ſe gerere ſtudeant, ut omnes medicinam potiùs quam vindictam ſentiant, inſuper prudentia utantur, qua in delictis quædam diſſimulare ſciant, quæ tempore magis congruo corrigantur, graviora priùs corrigant, & gradatim ad minora ſic deſcendant, cognoſcantque cujuſque naturam quibus potiſſimum ſinguli facilius corrigi poſſe videantur.

LXXVII.

In rebus agendis extrema devitentur; proinde rigidiorẽ partem nunquam facile amplectentur quamdiu per mitiorem viam ſe obtinere poſſe correctionem ſperant; neque interim per neglectum, aut contemptum minorum, ſolis gravioribus invigilandum eſſe ſibi falſo perſuadeant, aut in hiſce errantes admonere, & punire negligant. Memores quoque poteſtatis ſuperioritatis ſibi factæ humilitatis ſtudio, ſua mandata, ſequè ipſos ſubjiciendo contemni non permittant, multo minus ſubditorum judicia ſuis ita anteponant, ut majore ex illorum ſententia errare, quam ex ſua prudenter aliquid ordinare.

LXXVIII.

Ut in perpetua quadam erectæ mentis ſtatione ſuo officio invigilare valeant, temperantiæ fulgore omnibus, tam domi, quam foris præluceant, & convivia devitent; neque ſpreto domesticorum ſuorum commercio, externorum converſationem, & amicitiam ambiant; ſed libenter cum ſuis eſſe,

converſari, & conveſci fatagant: erga quos etiam, uti erga omnes alios liberales cum debita tamen moderatione exiſtant. In converſatione ſe ſuis ridendos nunquam exhibeant, nec rebus illis ſe immiſceant, quas ignorant, aut in quarum ſcientia non excellunt, inde enim dedecus potiùs, atque contemptus, quam auctoritas in eos redundare ſolet.

LXXIX.

Venerationis, aliarumque prærogatarum obſequia ſibi a ſubditis præſtita, mutuo honore, & charitatis officio omnibus grati repetant; quin & tameſi ejuſmodi venerationum ſpẽndio ſubinde priventur, a charitativo tamen eorum obſequio minime recedant; hoc namque animos mire devincire, ac qualiſ captivare conſuevit. Animi motus ſibi ſubjectos, moderateque ſuſpenſos habeant, maxime vero iracundiæ frænũ injiciant, & ubi ſubnaſcentes illius ſtimulos ſenſerint, vincant ſe ipſos, & cum tranquilla mens fuerit, quid agendum ſit judicent.

LXXX.

Caveant ſe reſpectibus humanis induci, ut horum intuitu ea inferioribus permittant, quæ cum inſtituti diſciplina, felicibuſque ejus progreſſibus pugnent. In omnes intentos habeant oculos, & in eos etiam, quorum virtuti atque induſtriæ multa committuntur, caveantque ne in eos nimia, vel confidentia, vel diffidentia ferantur, quia utrumque felicem familiæ gubernationem non nunquam labefactat. Similiter unum nimium addicti tantum nunquam tribuant, ut alii ſe neglectos, contemptos ſentiant, quæ omnia æmulationes, & contemptus, aliaque ingentia mala in gubernationem domesticam invehere ſolent.

LXXXI.

Detractionibus non ſolum fidem, ac aures non præbeant, ſed veluti peſtem hoc vitium proſcribant. Adulatorum aſſentationes fugiant, neminemque in ſua conſilia admittant, quem hujus vitii reum habuerint, quæ talenta unicuique Deus, natura, experientia, atque conceſſerit superiores ſolenter obſervent, & ex eorum cogitatione munera domesticæ ſingulis dividant.

LXXXII.

Seniores, ac laboribus fractos ex animo colant, & venerentur, illorumque neceſſitatibus ſedulo occurrant, paterneque habeant. Paternam inſirmorum curam gerant, ex animo illis condolendo, ſapius viſitando, verbis aliſque tam ſpiritualibus, quam temporalibus mediis conſulendo. Cognoſcere quoque domesticorum ſuorum egreſſum, & ingreſſum, quibuſque in occaſionibus, & cum quibus converſentur, quid a ſingulis domi fiat, omneſque domeſtici ordinis, ac diſciplinæ perturbaciones pro viribus eliminare conentur.

LXXXIII.

Ut officio ſuo eo magis ſatiſfaciant in diariis omnia notabilia conſignabunt, eo ordine, & modo, ut ſi neceſſe ſit omnibus rationem reddere valeant. Sic Juramenta a ſingulis præſtita, & manu propria ſubſcripta, aliqua ejuſmodi particularia certo loco aſſervabunt, & ut hæc ordinationes perpetuo obſervent, ſingulis diebus tacite ſe compenſent, quid in officio ſibi commiſſo neglexerint, & ſi quid deprehenderint ſerio proponant, cum Divina gratia in humilitate Spiritus emendare.

De reſreſſu ad Superiores.

LXXXIV.

Uni cuius ſubdito reſcurſus ad Superiores majores conceditur, ut ſi quandoque quiſpiam a ſuo immediato Superiore, ſive in ſpirituali, ſive in temporalis neceſſitate indebite gravaretur, &

de illis Superior humiliter rogatus remediari noler, in eo casu ad mediatum, & altiorem Superiorem eo amoris, & confidentiæ filialis affectu accedat, quo filius ad Patrem necessitate pressus accedit; servandus tamen erit in ejusmodi recurfu debitus ordo, ut saltem regulariter, & sine speciali causa ab infimo Superiore, omisso remedio, ad supremum non recurratur, excepto recurfu ad Summum Pontificem, qui semper etiam omisso medio adiri potest.

LXXXV.

Quod si ob quamcumque difficultatem a Superioribus hujus Instituti per privatam, & œconomicam directionem, servato prædicto ad Superiores regressu, non correctam, ad forum publicum in rebus hoc Institutum concernentibus a gravato deferenda foret, decisio talis difficultatis, juxta hujus Clericalis Instituti Constitutiones a S. Sede Apostolica approbatas, & SS. Canones reguletur ab eo Rmo D. Ordinario in cujus Diocesi ejusmodi difficultas occurrit.

LXXXVI.

Prædictus regressus in vera, bene considerata, & rationabili necessitate quæ vel personam, vel œconomiam, vel statum concernat, ita fiat, ut interim de pristino, ac debito amoris affectu, aut de subjectionis voluntate, ac promptitudine nihil remittentes, omnia æquo animo, sedatis profus passionibus cum debita humilitate, suæ voluntatis resignatione, ac prompto, & indifferenti ad omnia animo, Superiori aperiant, & ejusdem judicio tanquam filii obedientiæ acquiescant. Modum denique eum in prædicto regressu ad Superiorem observent, ut inde nulla incommoda, aut disciplinæ domesticæ detrimenta consequi possint.

De revelatione Hominis interioris Superiori facienda.

LXXXVII.

Medium in primis necessarium ad conservandos status spirituales in debita sua perfectione, & perenni felicitate, est revelatio hominis sui interioris, cujus beneficio notitia acquiratur, qua propriis quarumlibet tentationum, & supplantationum diaboli (quibus ipsam status substantiam, & genuinum vocationis Spiritum paulatim in singulis membris infringere, enervare, & pessundare conatur) principis mature obvietur, ac resistatur, insidiæque mundi, ac carnis mature deprehensæ detegantur, ac declinentur, aut futuræ, imminentesque præcaveantur.

LXXXVIII.

Proinde singulis annis unusquisque semel tempore exercitiorum Spiritualium Patri suo Spirituali totum hominem suum Spiritualem, & internum fideli sinceritate revelet, & detectis ea ratione diabolicæ supplantationis insidiis, & salutaribus ejusdem consiliis contra easdem munitus interim de novo pie, sancteque vivere, & in viam salutis, ac perfectionis progredi incipiat; Confessario quoque suo proprio suum internum hominem tam ad bona, quam ad mala aperiant, instinctusque, sive bonos, sive malos revelent: præterea per modum familiaris colloquii Superiori in districtu Decanali omnes Clerici, qui sub ipso degunt, tempore vilitationis fideliter statum, in quo pro tempore, quoad suum hominem spirituales fuerint, aperiant; cujus etiam spiritualibus, mediis, & piis monitis, quæ præscripserit diligenter, acquiescent.

LXXXIX.

Idem observabunt Superiores Decanaliæ districtum respectu Præsidis Diocesani sub vilitatione annua ejusdem, aperiendo eodem modo statum hominis sui spiritualis candida fidelitate: Pari ratione Præsides Diocesani, quoad suas personas, uti, & illi, qui eisdem Præsibus cohabi-

tant observabunt, respectu majoris Superioris, sive tempore vilitationis, sive alio tempore convenienti, singulis annis hominem suum interiore, pari ratione revelantes, & sic per ordinem Superiores omnes usque ad Supremum Præsidentem id observabunt; denique ipsemet Præsides Supremus in annuis exercitiis eandem revelationem hominis sui interioris Patri suo Spirituali faciat, pari quoque ratione negotium animæ suæ in humilitate, & fidelitate cum Confessario suo proprio omni tempore vitæ suæ pertractabit; porro dexteritas in Superioribus requiritur, ut revelationem ad sectandam majorem perfectionem in fortitudine spiritus excitatum cum consolatione dimittant.

De notitia personarum habenda.

XC.

Quantum fieri potest Superiores hujus Clericalis Instituti notitiam de singulis, & de totius status Constitutione provide omni tempore calere oportet; qua ratione singuli ad obtinendam æternam salutem, & status totus ad debitam suam perfectionem, quam congruentissime dirigatur. In hunc finem quilibet Superior tam pro spiritualium rerum, quem temporalium directione constitutus, notabit ea, quæ consideratione digna fuerint: deinde totius Instituti Præsides pro felici gubernatione nosse debet singulorum districtum statum, uti, & alii Superiores districtus sui notitiam habebunt: in hunc finem Superiores inferioris Ordinis majoribus Superioribus de personis sibi subditis debitam informationem certis temporibus dabunt; scilicet Superiores Seminariorum de suis studiosis, uti, & Superiores Domuum Emeritorum de personis ibidem existentibus, Superiores districtuum Decanaliæ de personis sui districtus, & sic per ordinem.

Ordinationes pro Œconomis.

XCI.

Ut Communitas bonorum cum majori fructu Ecclesiæ Catholicæ ac præsertim Cleri executioni dari possit, & ut omnia hujus Instituti membra videant, ac re ipsa experiantur, quod præter bonum in rebus, & exercitiis spiritualibus ordinem, etiam temporalium administrationem in omnibus quoad fieri potest, ordinate procedat, singulorum locorum Œconomi eam in administrandis rebus temporalibus adhibeant curam, ut merito singuli propter bonum in rebus omnibus ordinem ex animo latentur.

XCII.

In hunc finem tam Superiores, quam Œconomiæ administratores, & quicumque aliquo modo rerum temporalium curam habent, magna cura, providentiæque circumspicientes attendant, tam ad Subditos suos, quam ad universæ Œconomiæ administrationem, eumque in eadem ordinem constanter observare satagant, ut ex illa unicuique omnia non solum ad necessitatem, sed etiam ad convenientem commoditatem ministrentur; itaque omnes, qui simul habitant, exinde satisfactionem habeant.

XCIII.

Ad obtinendam prædictam administrationem domesticam spectat, ut singularum hujusmodi rerum administrationes ita dividantur, quatenus mediante subordinatione officiorum a summo usque ad infimum singuli in ordine, ac munere suo rite præstando, omni tempore contineantur, & ordinationis suæ directionem a Superioribus capiant.

XCIV.

Œconomi seipfos aliis non præferentes, ac potius in omnibus per abnegationem sui exemplum præbentes ita cum aliis uniformiter per

omnia

omnia vivat, ut intra omnes ab infimo usque ad summum amoris, pacis, mutue dilectionis, & unitatis vinculum integerrime conservetur, dum omnes (cæteris paribus) ex prædicta rerum omnium uniformitate se vere pro filiis, & domesticis haberi manifeste deprehendant.

XCV.

Quod si contingat aliquem esse debillioris complexionis, Superiores illius infirmitati paterne condescendentes eundem cum consensu Rmi Ordinarii in Parochia, vel conditione aliqua, ubi cum Socio secundum aliquas commoditates sibi necessarias commodius vivere possit, exponi curabunt. Universim erga suos in infirmitatibus, & aliis casibus humanæ necessitatis austeri non existant, sed magis per omnia iisdem compatientes se vere, & cordialiter charitativos exhibeant.

XCVI.

Ob gravissima damna, quæ tam ex parte domesticorum, quam externorum evenire solent, æs alienum non contrahant; proinde familiam suam ea circumspicione instituant, ne facile unquam annui sumptus redditis excedant, ex opposito namque cumulata debita debitis accrescunt.

XCVII.

Pro domestica politia debite conservanda, omni possibili conatu, diligentia, ac providentia curent rerum omnium munditiam servare; non minori soliditate studeant, ut omnia, & singula in suis locis sint disposita in quovis loco particulari vestiarum ordinem, in quo sicut omnia vestimenta asservari, ita etiam ex eodem omnia, & singula cuilibet subministrari oportebit: debita quoque Bibliotheca, & librorum cura habeatur, talesque libri procurentur, qui potissimum pro meditationibus, lectione spirituali, concionibus, catechesibus, & similibus usibus necessarij erunt, Catalogus quoque librorum in eodem loco asservetur.

XCVIII.

Quemadmodum abjectio, aut nimius luxus externæ speciei, atque habitus Clericorum apud omnes vituperare, & contemptibilem reddere, ita modestia, & honestas maxime semper commendare consuevit; inde enixe laborandum est qua ratione utrumque conjungatur: in vestitu ergo uniformitatem, & honestatem longarum togarum sive talarium cum collaribus, prout honestos Clericos decet, ubique terrarum omnes diligenter observabunt. Cura autem hujus penes dispensatorem rerum temporalium cujusque loci erit, ut suos honeste, & mature vestiri faciat, & uniformitas quantum fieri potest, perpetuitate quadam ubique, & in omnibus observetur. Materia togarum talarium universim ea erit, quæ, & honestatem, & modestiam in homine exteriori præferens, individua quadam societate conjungit, qualis omnis illa materia esse potest (servata dispositionis proportionem aliquo modo ad officium, & dignitates externas) quæ splendore, forma, aliisque qualitatibus vanitatem, luxum, & mollietiam minime præferat.

XCIX.

Similiter in victu, aliisque quibuscumque rebus eam cæteris paribus, æqualitatem, & uniformitatem erga omnes observent, qua debita animorum unio inter domesticos foveatur; ejusque providentiæ Superiores, & Æconomi esse debent, qua singulorum necessitates solcite respiciant, & præveniant, aliorum quoque consilio, præsertim in rebus gravioribus, familiam suam in via charitatis fideliter administrent.

C.

Quod attinet ad rationem administrandæ economiæ ad extra studiose caveatur, ne avaritiæ nota huic Clericali vitæ, Æconorum,

sive aliorum culpa merito imputari possit: Hinc si legata quædam pia huic Instituto advenirent, in iis magna cum moderatione, & quarumcumque personarum satisfactione, quantum prudenter fieri poterit, procedi debet; pari modo in vendendo, & emendo, Æconomi æquitatis sint memores; Opificibus quoque, & operariis satisfactionem sine morositate præsentent: idem etiam observetur quoad famulos, aliosque domesticos.

CI.

Circa jura stolarum, oblationes annuas, funeralia, ac similia accidentalia, omnes omnino tam prudentiæ, quam discretionis memores, liberum illis, qui talia solvere tenentur, relinquunt, dare ex bono, & libenti animo, quod justum, & æquum ipsimet judicabunt, & sine gravi difficultate dare poterunt: quod si vero bonitate, & discretionem illa subditos abuti videant, tum merito, quæ sibi ex jure Parochiæ, & Ecclesiæ ordinatione debentur ad jura parochialia manutentenda postulare poterunt, & subinde debebunt.

CII.

Unusquisque Sacerdos beneficiatus ad distribuendum Pauperibus aliquid habeat, ut pro iisdem convenienter expendatur. Ordinariæ tamen elemosynarum largitiones non ab omnibus passim fiant sed ab Æconomo, aut alio ab eo deputato.

CIII.

Juxta Constitutionem 20. Sacerdotum super redditibus omnibus tam fixis, quam accidentalibus, uti & super expensis tam Ordinariis, quam extraordinariis justus, & exactus calculus ab omnibus Æconomis in manuali, sive libello quodam ubique teneatur, ordinatumque quoddam ratiocinium quotannis ab uno quoque Æconomo de omnibus acceptis, & expensis conficiatur, ac certo loco, ac tempore præscripto exhibeatur. Ut vero ordinatius in hoc puncto procedatur, particularia ratiocinia asserventur in quovis loco particulari, Decanalibus in loco Decanali, extractus eorumdem apud Caplam Diocesanam, sicque usque ad calculum generalem omnium rerum hujus Instituti procedendo, quatenus Superioribus convenienti tempore ubique exhiberi possint.

CIV.

Archivium particulare in quovis loco, & aliud in loco Decanali, uti & in quavis Diocesi, & Archidiocesi, generale denique pro toto Instituto ordinari debet, itaut in particularibus documenta Parochialia, specificatio reddituum, inventaria rerum domesticarum, una cum inventariis librorum, & similia: in generalibus vero Archiviis generalia documenta asserventur eo ordine, & modo, ut pro quavis occasione statim ad manum haberi possint.

De Officio, & directione Superiorum in specie.

CV.

Superiorum hujus Clericalis Instituti sequens subordinatio statuitur, uti, & Æconorum, qui dependenter a Superiorum directione rerum temporalium curam gerunt, ut ita ab infimo usque ad summum tam Superiores, quam Æconomi inter se connexionem, & debitam dependentiam habeant, ultimaque dispositio hujus Instituti a Præside Supremo deriveatur, ut sic mutuo consilio, & directione ordine suo peragantur, ac dispensentur.

CVI.

Tota vero subordinatio tam Superiorum, quam Æconorum in quinque gradibus personarum consistit. In primo sunt Superior cujusque loci particularis: in secundo Superior alicujus districtus Decanalis, & Æconomus: in tertio Præsides, & Æconomi Diocesanus: in quarto

ubi Diœceses quædam correspondentiam habent Præses Archidiœcesanus, & Oeconomus; in quinto denique Supremus totius Instituti Præses cum suo Oeconomo; Qui omnes quatenus a Rm̄is DD. Ordinariis suis debeant haberi supra num. 86., & in sequentibus clarius exponitur.

De Parochiali, & cujusque loci particularis directione.

CVII.

Quia Clerici, & Sacerdotes hujus Instituti per pagos, & oppida in salutem Populi dispersi, bini, terni, vel plures cohabitare solent, divisim in singulis locis superioritas, & inferioritas constituitur necesse est, ut disciplinæ debitum observationis effectum fortiat, dum omnes uni, in quovis particulari loco obediunt, quam Superioritatis directionem perpetuo is habebit, qui Parochus, sive principalis Beneficiatus cujuscumque loci pro tempore extiterit.

CVIII.

Cui proinde non solum tota familia, verum magis Clerici cohabitantes in omnibus, quæ rationalia secundum Deum fuerint, tam in spiritualibus, quam temporalibus, secundum præscripta hujus Clericalis Instituti obediunt, qui tamen non omnia proprio motu disponet, sed suorum consilium in omnibus, quæ alicujus momenti fuerint, adhibebit.

CIX.

Singuli locorum particularium Superiores suorum maxime domesticorum curam ex animo gerant, diligentem circumspeditionem attendant, ut timor Domini, & animorum unitas perpetuo in ædibus suis vigeant: tam in gubernatione Domus, quam administratione œconomiae dirigi se sinent a sui Decanalibus districtus superiore, & quæ in visitatione, vel alias fuerint mandata, diligenter observabunt.

CX.

Inspiciant frequenter in anno res, quæ possidentur, ut quæ reparatione indigent mature reparentur; aut quæ servando servari non possunt, de illis mature disponant. Vigilanti etiam cura ad suppellectilia, libros, cellam, & loca frumentis deputata attendant, ne quid intreat furto, prodigalitate, aut alio modo male distrahat; quare claves diligenter penes se, vel (si ratio particularis ita postulari videatur) Clericos sibi cohabitantes retinebunt.

CXI.

Originalia Decimarum, aliorumque provenientium Instrumenta in Archivio cujusque loci diligenter asserventur, cum annotatione temporum, quibus quæque pendunt, juxta quorum normam singulis annis fiant duo Libelli, ut in unum referantur per ordinem Prædiorum perceptæ Decimæ, in alterum vero annui Canones, sive hi in certa pecunia, sive in alia re pendantur; sine præcitu Superioris districtus Decanalibus fructus Decimarum in agris non vendantur, nihilque quoad locationes, contractus, aut debita contrahenda, aliaque similia spectat, sine ejusdem consilio, aut consensu faciant, cui tamen rationes suas in contrarium, si quas habuerint, modeste proponant.

CXII.

Inventarium ordinatum secundum certas rubricas omnium mobilium, quæ in Domo sunt, vel ad ipsam spectant, habeant, illudque annuatim tempore visitationis revocent, adscribendo ea, quæ noviter advenerunt, & expungendo, quæ absumpta, vel vendita fuerint. Referant quoque summam in codicem lites, & acta, quæ alicujus momenti circa res temporales contigerint. Si quæ utensilia ab extraneis commodato acceperint, annotent omnia speciatim, & cal-

culo rerum domesticarum, specificationem adjungant, donec singula restituantur.

CXIII.

Nullos notabiles in aedificia, aut alias extra ordinarias causas exponant, sine præcitu Superioris Decanalibus, & expresso illius consensu, & quod in usus quotidianos oportebit necessario impendi, curent, ut id cum debita utilitate, & industria fiat.

CXIV.

Conscribent de die in diem secundum certas rubricas in libro, sive manuali ad hoc deputato, tam, quæ in frumentis, quam quæ in pecunia, & aliis acceperint, & expenderint, redantque desuper rationem Superiori districtus Decanalibus saltem semel, vel bis in anno quando visitabit, cui etiam debita, & credita Parochiæ aliisque majoris momenti negotia, & acta sua indicabunt, ut ita totius familiæ statum plene intelligere possit.

CXV.

Pecunias, quæ ad quotidianos usus non fuerint necessariae seorsim reponant, prompto, paratoque animo consignandi Superioribus suis quantum ex iis in aliqua particulari necessitate ab bonum hujus Instituti Superioribus, necessarium visum fuerit.

CXVI.

Tenantur certo statuto tempore facere relationem Superioribus districtus Decanalibus, non solum de vita, & moribus Clericorum, sibi cohabitantium, & domesticorum, verum etiam in quo statu, familia, tam circa temporalia, quam spiritualia versetur, & quæ pericula, incommodaque emergere posse videantur. Ad Conventum in districtu Decanali habendum, annuatim quoque debent comparere, Scientiarum exercitationes frequentare, aliaque media arripere, quæ ad conservationem Institutæ disciplinæ a Superioribus salubriter fuerint ordinata.

CXVII.

Clericos sibi cohabitantes ad nutum Superiorum (postquam a Rm̄is DD. Ordinariis id petitum, & concessum fuerit) suscipiant, vel dimittent, prout commune Parochianorum, vel Clericalis hujus Instituti, aut particularæ, ipsorummet Clericorum bonum requisiverit. Qui vero Canonice investiti Parochi, vel Beneficiati fuerint, non nisi ex rationabili, & gravi Causa à Rm̄is DD. Ordinariis cognita, & approbata (servata SS. Canonum, & S. Conc. Trid. dispositione) mutabuntur. Ad vacantia Beneficia non pro arbitratu suo aspirabunt, sed expectabunt donec a Superioribus Instituti ordinariis ad ea assignanda commendentur.

De Oeconomo Parochiali.

CXVIII.

Oeconomus cujusque loci particularis ordinarie ipse Parochus erit, aut qui in illo loco primas tenet, quod si tamen Parochus in spiritualibus magis, quam temporalibus præstaret, vel pietatis studio absorptus, hæc infima despectare videretur ad illius instantiam œconomiae administratio in alium aptiorem transferri poterit; ita tamen, ut Parochus Superior semper existat, ab ejusque directione ille Oeconomus dependere debeat.

CXIX.

In casu, quo ipse Parochus œconomiam administrabit, inferiorem quandam dispensationem Clerico cuidam cohabitanti ad hoc apto dabit; v. g. curam vestiarum, Cellæ vinariæ, expensas quotidianas minutiores in culinam, accepta in scola minori de quibus omnibus singulis mensibus rationem reddere teneantur.

Observanda

Observanda quedam ab illis, qui Parocho, aut Beneficiario principali cohabitant.

CXX.

Rerum temporalium administrationi præter, vel contra officium suum nemo se immisceat nec earum dispositionem ambiat. Liceat tamen cuique prædictarum rerum dispensatorem, fraternaliter per modum consilii de aliquo notabili emolumento, vel detrimento œconomia admonere; Res necessaria quoad vestimenta, & alia utensilia ab Oeconomo singulis procurentur.

CXXI.

Quemadmodum Parochi, alique principales Beneficiarii, ita, & Cappellani, & quicumque Beneficiarii, aut Clerici, cum aliis cohabitantes singuli suos redditus, vel certum suum salarium habeant, de quo in usus huic Instituto convenientes congruo modo disponere possint; cum quilibet respectum, & obligationem suam non habeat ad personam particularem hanc, vel illam, sed quis ex ipsis toti Instituto, quoad res, & redditus suos, ac vicissim totum Institutum cuiuslibet membro obligatum intelligatur. Cæterum hæc ordinatio, quod Clerici certum salarium habere debeant, de iis tantum intelligitur, qui finitis studiis, aut præstito Juramento certum officium habent. Clerici vero primæ, & secundæ classis cum ante præstitum Juramentum nondum ad communitatem bonorum obligentur, si quod Beneficium habent ad aliud non obligentur, quam ut sumptus pro suis personis factos ex beneficii redditibus solvant.

CXXII.

Unde is, qui præest in quavis Domo particulari, debet id, quod cohabitantibus Clericis ex salariis, & creditibus ultra victum, & vestitum, & alias expensas per annum superest, Superioribus consignare, ut pro ipsismet Clericis servato ordine, & distinctione aservetur, donec ipsimet pro œconomia inchoanda, vel pro subsidio pauperum parentum suorum, aliis congruis, aut necessariis expensis faciendis indigeant, aut Instituto voluntarie in vita consignent.

CXXIII.

Cuiuslibet Beneficiario, aut Clerico aliquid pecunie ab Oeconomo ad obvios, & quotidianos necessarios usus, ita dandum est, ut postquam expenderit tantundem ab Oeconomo denuo accipiant: Accepta vero rationibus debito modo, & ordine inferantur, prout alia omnia, quæ sub manibus suis concessita habuerunt, certo statuto tempore in manuum Oeconomi referenda sunt.

De directione in districtu Decanali servanda.

CXXIV.

Ut directio Parochiarum, aliorumque locorum particularium fructuose subsistat, sequitur secunda superioritas, ad quam pro quolibet Decanali districtu locorum Decani rurales, si ex hoc Instituto fuerint, aut alii habiles ex eodem districtu assumentur, qui per Juramentum Rmo D. Ordinario suæ Diœcesis, uti etiam huic Instituto (quatenus de fidelitate eorundem quoad publicam ordinario, & quoad privatam, sive œconomicam directionem Instituto sufficienter provideatur) se se obligabunt juxta formulas infra num. 142., & 143. expressas solis personarum mutatis.

CXXV.

Dicte Superiores districtuum Decanali, si simul publico officio Decani fungantur, præter consueta publicam functionem, qua omnes totius Decanatus Parochos, & alios Presbyteros in foro externo dirigunt, insuper non so-

lum quos secum in Domo Decanali habuerint, sed etiam omnes illius districtus Parochos, & Clericos (qui ex Instituto sunt) secundum illius Constitutiones gubernabunt; quorum directioni omnes tam in spiritualibus, quam temporalibus filialiter subacebunt: Ipsi vero eadem, quæ a Parochis observanda sunt, in primis observabunt, ut ceteri illorum exemplum respicientes captivati, ad imitationem facilius trahantur.

CXXVI.

In quem finem memores esse debent quantopere referat, ut suos Domi, & omnes sui districtus Sacerdotes & Clericos, non secus dirigant, ac si omnes ipsis cohabitatione existerent præsentis; Hinc in Domo sua vigilanter curabunt omnium Constitutionum exactum servari ordinem, libenter quoque videant, si Sacerdotes sui districtus frequenter in Domo Decanali suum regressum quærent, invigilentque, ut omnem charitatem sentiant, & mutuam animorum unitatem inibi quasi propriam suam habere residentiam experiantur. Ex quo capite mire ad obsequium imitationis, mutui amoris, & obedientia trahentur.

CXXVII.

In gerendis rebus ad directionem pertinentibus, quorundam Sacerdotum secum habitantium ut & in suo districtu existentium consilium adhibeant, eorum maxime qui iudicio Præsidis Diœcesani prudentia, & agendi dexteritate præ reliquis pollere judicabuntur: in Domo sua Seniores Sacerdotes constituent, cui in sua absentia directionem Domus committant, cum instructione debita secundum quam sciat se gerere.

CXXVIII.

Ordinarie bis in anno singula sui districtus loca una cum socio Oeconomo visitando diligenter inspiciant, non solum transeundo, sed cum Clericis singulorum locorum sine suæ personæ acceptatione per aliquot dies in quotidiani cursus, & exercitiorum observatione convivant, non secus, ac si Domi degerent, ut hac ratione ceteri excitati, ejus, quæ in disciplina, & quotidianis exercitiis jugiter adhiberi debet, sedulitatis exemplum contempant: Videant quoque num omnia, tam in spiritualibus, quam temporalibus juxta normam hujus Instituti observentur, & quæ ex mutuis Parochorum, aliorumque cohabitantium relationibus minus accurate observari deprehenderint, verbo, & opere ad debitam observationem reducere conentur.

CXXIX.

Gravamina, & difficultates singulorum audient, & pro possibilitate sublevabunt: quorum dilatio fieri non potest, & majoris momenti sunt, Superioribus statim intimabunt, eorumque dispositionem quam cum necessario præcitu, & consensu Rmi Dni Ordinarium fecerint, vel fieri procuraverint, studiose exequantur: quæ vero moram patiuntur, diligenter annotabunt, ut Præsidi Diœcesano desuper suo tempore ordinate referre possint: Notificent item uniuscujusque genium, quatenus ad meliorem gubernationem, & salutem requiri videtur: Præmoneantque mature de necessariis mutationibus, & moribus Parochorum, ut Superiores mature singulis providere, & necessarias dispositiones facere, aut ab illis, quorum interest, ut fiant, curare valeant.

CXXX.

Si officio publico Decani simul fungantur, considerantes duplicem obedientia ordinem, in iis, quæ Rmorum DD. Ordinariorum sunt, eorum Officialibus; in iis vero, quæ Institutum specialiter concernunt, superioribus illius fideliter morem gerant, ad quod eo magis obligabuntur, si in his quoque mandatum speciale, eorundem Rmorum DD. Ordinariorum accedat, jux-

ta quæ in visitationibus statutis, eæ quæ Ordinariorum sunt ad normam publici Juris instituant, repertos defectus corrigendo; quæ vero ad hoc Institutum specialiter spectant, secundum normam Constitutionum dirigant, graviora utriusque fori sic notent, ut Rmo D. Ordinario, & Præsidi Diocesano Institutum debite referre possint.

CXXXI.

Singulo trimestri, sive quibusvis anni quartilibus ordinarie Præsidi Diocesano integram relationem facient de statu, in quo unusquisque locus, & persona Institutum versetur, tam circa spiritualia, quam temporalia, idem facient extra hoc præscriptum, siurgens necessitas id postulaverit. Ipsi quoque in directione sua quo ad res Institutum regi se permittant a Præsidi Diocesano, quod a potiori etiam de aliis Superioribus intelligendum est; nihilque majoris momenti sine eorum præfatu, & voluntate aggrediantur.

CXXXII.

Ad Conventum Diocesanum comparere tenentur, quoties Superiores Institutum eos ad hunc conscripserint. Singulis annis duos in districtu suo Conventus instituant; ad unum horum Parochi, ad alterum Cappellani, & Beneficiati conveniant, ut singuli referant, quæ ad observationem accuratorem præscriptæ disciplinæ, & ad meliorem hujus Institutum progressum in locis circa personas, spiritualia, & temporalia relata necessaria fuerint.

CXXXIII.

Tam Domus illius, in qua habitat, quam Parochiarum pecuniæ, quæ ad communes pios usus consignantur, vel etiam pro personis particularibus solummodo asservantur, reponantur in Arcam ad hoc destinatam, cujus clavem unam ipse, alteram senior Sacerdos, & tertiam Æconomus diversam custodiat. In eadem liber asservabitur, in quo scribitur summa pecuniæ, tam quæ infertur, quam quæ effertur pro necessitatibus in districtu illo evenire solitis.

CXXXIV.

In Archivio suo diligenter asservabunt instrumenta originalia, non solum proventuum illius loci, cui particulariter præsent, verum etiam singularum Parochiarum transumpta manu Notarii publici subscripta suis locis reponant, ut facile inveniri possint; Similiter servant distinctam, & ordinatam registraturam circa acta sui officii publici (si id simul gesserint) ab ea, in quam acta Institutum oportebit referri.

CXXXV.

Post singula sexennia in locis, ubi Decanorum mutatio solita est, in Conventu Decanali Superiores pro tali districtu constituti mutantur: in aliis locis, ubi hoc munere perpetuo fungi solent elapsis dictis annis, quoties rationabiliter visum fuerit confirmari poterunt; constituentur vero a Præsidi Diocesano, ubi correspondentia non est, quod Domum Juventutis, & Emeritorum in una Archidiecæsi; Ubi vero ejusmodi correspondentia est, Præsides Archidiecæsanus eisdem servato ordine, & modo debito constituentur: qui deinde acceptati a Reverendissimis DD. Ordinariis suis, eisdem juxta formulam Superius citatam per Juramentum se obligabunt. In casu, quo Decanus perpetuus ob negligentiam, vel aliud Instituto intolerabile delictum mutandus foret, interim tamen, ut ab officio publico deponatur, commode obtineri non possit, Superiores privatam directionem statutæ disciplinæ hujus Institutum, in quemcumque habiliorem Parochum, vel beneficiatum illius districtus transferent.

De Oeconomo Decanali.

CXXXVI.

Omnes Parochiarum, aliorumque locorum Æconomi, ab uno Decanali Æconomo, qui hujusmodi rerum administratione prudentiam, sedulitatem, & dexteritatem habere noscatur, dirigentur; qui vigilantem oculum habeat, ut non tantum in Domo Superioris Decanalis, sed ut ubivis omnia recte ordinent.

CXXXVII.

Ad eum finem sæpius in anno, prout præsens necessitas, & utilitas requirit, ad singula loca veniet, ad cognoscendum cujusque Æconomix statum, & ad defectus, si qui occurrant mature emendandos. In defectum Æconomi, ipse hujus districtus Superior id præstabit per se, quod per Æconomum ab eo dependentem præstari debuisset, donec rebus melius ordinatis, alia persona pro hoc officio ipsi adjungi possit.

CXXXVIII.

Judicio Præsidis Diocesani unus ex Domo Decanali magis idoneus ad æconomix inferioris curam constituatur, qui quotidianas expensas, & accepta in codice, sive manuali conscribat; reddatque singulis mensibus accepti, & expensi rationem; ut deinde ea summam in librum rationum Domus Decanalis secundum certas rubricas referatur.

De Præsidi Diocesani directione.

CXXXIX.

In unaquaque Diocæsi, ubi receptum fuerit Institutum, Præsides Diocesani erit, qui debita disciplinæ, & Constitutionum observantiæ inter Clericos districtum Decanalem curam, & directionem habeat, si quæ Rmus D. Ordinarius eundem Vicarii in Spiritualibus Generalis munere fungi veller, ad ejusdem beneplacitum utrique muneri cum debita obedientia satisfaciatur, ne minimum omitendo, & faciendo, quod Ordinario ullo modo, sive quoad respectum, sive quoad aliud præjudicare jure videri possit; Sed potius in omnibus ab eodem ita dependebit, eaque vigilantia officio suo satisfacere studebit, ut debitus respectus, jura, & simul etiam perfectior obedientia, illeque exoptatus odor, bona scilicet conversatio a Clero, ad obsequium ejusdem Ordinarii fideliter deferantur.

CXL.

Quod si non sit simul Vicarius Generalis, Ordinarii sui, tunc ad æconomiam directionem & Institutum hujus disciplinam tantummodo invigilabit, publice ne in minimo attingendo; alias si Vicarius Generalis simul sit, debitam distinctionem utriusque fori, tam fraternæ correctionis, & æconomice directionis quam publici officii observabit, tam in ordinationibus faciendis, quam in relationibus, & visitationibus, utrumque seorsim notando, & referendo.

CXLI.

Præsidi Diocesani officium erit totius sui districtus Clericos ea vigilantia paterne ita dirigere, ut pie in hoc Sæculo conversantes omnibus visceribus in salutem Populi diffundantur, quibus ipse in omnibus præluere enixe studebit, itaut inter suos in obedientia, humilitate, patientia, sobrietate, castitate, mansuetudine, modestia, gravitate, affabilitate, amore, & contemptu rerum temporalium quasi vivum omnium virtutum exemplum emineat.

CXLII.

Ut fidelitas ejusdem, uti & obedientia, ac in officio sedulitas tam erga Ordinarium quam respectu hujus Institutum magis constet, præstabit Juramentum juxta formulam sequentem.

Formula

Formula Juramenti pro Præsede Diœcesano, quo se Ordinario suo obligare tenetur.

Ego N. N. pro hac Diœcesi N. assumptus Præsides Deo, & tibi Rmo D. Ordinario meo, tuisque canonicè intrantibus Successoribus spondeo, & juro me sub Jurisdictione tua Ordinaria seclufa omni exemptione in vita Clericali, juxta Constitutiones Clericorum Sæcularium in commune viventium a S. Sede Apostolica approbata semper victurum, & moriturum, insuperque Clericos sic cura meâ commissos, & committendos juxta easdem Constitutiones fideliter directurum, & cooperaturum, ut hæc vita Clericalis ex primario suo fine animarum curam per ordinarias functiones Parochiales intendens constanter perseveret. Die N. Mensis Anno N. sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia.

Formula Juramenti, quo idem se in Instituto obligare tenetur.

CXLIII.

Ego N. N. Instituti Clericorum Sæcularium in commune viventium Sacerdos per Diœcesim N. constitutus Præsides Deo, & tibi N. N. supremo hujus Instituti Præsidi, tuisque canonicè intrantibus successoribus spondeo, & juro me in hoc Instituto, salva Rmi D. Ordinarii mei Jurisdictione, semper victurum, moriturum &c. ut supra.

CXLIV.

Juxta prædictas Juramentorum formulas mutatis mutandis, alii certorum districtum Superiores juramentum suum Rmi DD. suis Ordinariis, & Instituto præstabunt.

CXLV.

Ut vero dictus Instituti hujus Clericos, & Sacerdotes quoad privatam, & æconomicam directionem ad adificationem Ecclesiæ eo facilius in sancta vitæ conversatione gubernent, in cujus Diœcesis Episcopali Civitate quosdam viros ex hoc Instituto secum habebit, qui ætate, ingenio, doctrina, discretionem, & dexterritate, prudentia, & experientia docti excellent, & Præsidi a consiliis in rebus Instituti bene ordinandis existant; quidam vero inter eosdem juniores erunt, qui ingenio, doctrina, prudentia, & aliis ad idem aliquando præstandum præditi a cæteris addiscant.

CXLVI.

Ad hoc munus ex Decanalibus, aliisque locis ad nutum Ordinarii assumantur Viri, quorum prædictæ qualitates a juventute, & longa experientia ex administratione officiorum, & datis consiliis deprehensa sufficienter Superioribus consiterint, ut ita Præsides cum iisdem, & toto Clero sub Ordinario capite suo in vitæ sanctitate, & Clericali disciplina per debitam subordinationem omni tempore contineantur.

CXLVII.

Ex prædictis viris unus erit Æconomus curam habens rerum temporalium hujus Instituti in tota Diœcesi; & alius vir insignis in spiritualibus, qui Præsidi Diœcesano in omni data occasione specialiter ad manum erunt.

CXLVIII.

Porro in obtinendis Parochiis, aut aliis quibuscumque Beneficiis, ad quas, vel quæ præsentationes ab Ordinariis, aliisque Ecclesiasticis, vel Sæcularibus potestatis, tanquam patronis suppliciter impetrare oportet, communem styli observantes, humillimisque precibus omni tempore ea pro subiectis idoneis petere, itaque dicta subiecta ad hujusmodi Beneficia commendare studeant, ut quoad hæc, & omnia alia, tam

in obtinendis, quam resignandis Beneficiis respectu Rmorum DD. Ordinariorum, & aliorum Patronorum, ordo debitus, & usitatus cujusque Curia Episcopalis styli accurate observetur.

CXLIX.

Ad Rmi D. Ordinarii sui beneplacitum singulis annis in propria persona totius sui districtu Domo, in quibus Sacerdotes hujus vitæ habitant, visitabit, & ubique 2. 3. 4. vel plures dies prout præfens necessitas, & utilitas postularit, persistens, singulorum locorum, dein ipsorummet Sacerdotum gravamina, & necessitates, tam spirituales, quam temporales paterno amore audiat, omnibusque secundum rationabilem utilitatem corporis, & animæ gratificari studeat: Errantes paterne corrigat, & ad meliorem frugem per media salutaria reducere satagat: desolatos, & pusillanimes consoletur, & mutationem eorum ordinet, ac per eum ad quem pertinet expediendum curet, quorum saluti corporis, & animæ rationabiliter expedire judicaverit.

CL.

In spiritualibus attendat quomodo singuli in vita spirituali subsistant, an non periculum ad lapsum aliquem imminet, an, & qualiter in pace inter se vivant; an eum debita charitate a suis Superioribus immediatis dirigantur, & quomodo disciplina Instituti, tam in spiritualibus, quam temporalibus observetur, quæ omnia ex informatione mutua Superiorum, & inferiorum, & ex particulari cum quovis colloquio scire poterit, corrigenda suavi consilio, & efficaci admonitione corrigat, & quæ notanda fuerint diligenter consignet.

CLI.

De visitatione annua suam debitam relationem Rmo D. suo Ordinario faciet, ut cum ejusdem consensu, aut positiva approbatione omnia in praxim dirigantur: quod si item ex visitatione habita referenda fuerint, quæ ad publicum forum non spectant, eidem Rmo D. Ordinario sic referantur pro necessariis mutationibus, & ordinationibus faciendis, ut nihilominus ea, quæ secreta sunt, & salva charitatis, & Justitiæ lege propalari non possunt, & pro præsentibus circumstantiis ad solam fraternam directionem spectant, in secreto permanent.

CLII.

Ad Domum Præsidis Diœcesani, vel ad alium commodiorem locum, singulis annis cum consensu Rmi D. Ordinarii Superiores Decanales, eorumque Æconomi indicto per Præsidem Diœcesanum certo die, post habitos particulares Decanalium districtum Conventus congregabunt; eritque Conventus Diœcesanus, sive Congregatio in eum finem ordinata, ut videlicet omnia gravamina, necessitates, & omnia alia, sive in spiritualibus, sive in temporalibus legitime proferantur, & quæ ad majorem Dei gloriam, proximorum salutem, & in primis ad hujus Clericalis Instituti conservationem, incrementum, & perfectionem: Deinde etiam quæ mores, ritus, & debitam in his uniformitatem; omnia denique, quæ ad bonum spirituale, & temporale spectent, auditis consiliis singulorum, prævia matura consideratione, Præsides Diœcesanus desuper conclusa in Domino faciat. Decanalium districtum Superiores, & alii singula conclusa postquam a Rmo Dno Ordinario fuerint concessa, & confirmata, Domum revertentes omnia executioni demandent, tam in Domo sua, quam aliis in locis, quorum directio ipsis est demandata.

CLIII.

Præsides Diœcesanus eligendus sit in Conventu Diœcesano post singulos octo annos, & in casu mortis, & extraordinariæ mutationis per assistentem Prioris Præsidis in spiritualibus, ac

Superiores Decanales, (& Præsides Archidiece-
cesanum pro eo casu, quo inter Dioecesim, &
Archidiececesim adit communicatio respectu do-
mus Emeritorum, & bonorum Communium);
si vero Ordinario placuerit unum ex Instituto
suum habere Vicarium Generalem, qui simul
sit Præses, tunc tres præ omnibus digniores ju-
dicati, eidem per prædictas nominentur, & il-
lius sit arbitrium eligendi unum ex tribus magis
idoneum. Eorum sit confirmatio Præsidis plu-
res facienda, si libuerit, quorum electio fuit.

CLIV.

Casu quo extraordinaria mutatio Præsidis Dica-
cesani necessaria videretur, Præses supremus per
certam personam, vel per literas rationes hujus
mutationis faciendæ Rmo. Ordinario exponet hu-
millimis cum precibus, ut in ejusmodi mutatio-
nem consentire dignetur; Si vero Rmus Dñus
Ordinarius ipsemet mutationem Præsidis ob ejus
negligentiam, vel ex alia causa fieri vellet, ut
disciplina, & alia vi præsentis Instituti observan-
da eo melius in effectum deducantur, electio no-
vi Præsidis eodem supradicto modo fiat. Si Præ-
ses Dioecesanus officio etiam Vicarii Generalis
fungatur, & negligenter se gerat in concernen-
tibus Institutum, vel ex alio capite, sit in facultate
Superiorum Instituti libere alium eidem sub-
stituere, atque eligere.

CLV.

In præmissis casibus constitutus Præses, ubi
a Rmo D. Ordinario acceptatus fuerit, Juramen-
tum, ut supra præstabit: quod etiam tunc fiet,
cum in Dioecesim quandam de novo Institutum
introducendum, & talis Præses Dioecesanus a
Supremo Præsidi deputatus fuerit.

CLVI.

Pro debita observantia Communitatis bono-
rum in singulis Dioecesibus Capla, sive Arca
quædam pro bonis communibus illius districtus
constituatur, in quam certis temporibus ex De-
canalibus Caplis, quod pro eorundem distri-
ctum necessitate, & usu moraliter iudicio Su-
periorum non necessarium videbitur, deponi
oportet; uti etiam, quod aliunde in bonum il-
lius Dioecesim pro præsentis Instituti quocumque
modo adveniet: Hujus Caplae clavem, unam
Præses Dioecesanus, alteram ejus Æconomus, ter-
tiam Superior particularis illius Domus, in qua
capla est, habebit.

De æcono Dioecesano.

CLVII.

Ut administratio rerum temporalium, quam
quilibet Superior districtus Decanalis cum suo
æcono habet, suum finem debite obtineat;
In quavis Dioecesi æconomus erit, qui rerum
temporalium Instituti in eadem Dioecesi curam
habeat, Præsidi cohabitret, eidemque in munere
suo sit subjectus, & cum eodem sub visitatione
æconomias ex informatione mutua cognoscat;
An omnia secundum Instituti hujus disciplinam
instituantur, & secundum necessitatem cum debita
utilitate in victu, & amictu, aliisque rebus im-
pendantur. Ratiocinia etiam tam in Ædibus Su-
perioris Decanalis, quam in aliis quibuscumque
locis una cum cujusque districtus Decanalis æcono-
mo recipiet, observanda præscribet, & emen-
danda corriget.

De Præsidi Archidiececiani directione.

CLVIII.

Officium Præsidi Archidiececiani pro tota qua-
dam Archidiececi, in qua plures Dioecesim uni
Archiepiscopo subfunt, ordinatur. Quod si Dica-
cesis quædam valde ampla cum aliis quoad Do-

num Emeritorum connexionem non haberet,
vel ex quocumque alio capite, directio hujus
Dioecesis a quodam Præsidi Archidiececiani fieri
non posset, eo casu totum, quod a Præsidi Ar-
chidiececiani præstandum foret, fieri debet per
Præsidi dictæ Dioecesis.

CLIX.

Præsidi igitur Archidiececiani in suo districtu
Præsidi Dioecesi, & alii Clerici hujus Institu-
ti, quoad æconomicam directionem statutæ dis-
ciplinæ, & observantiam Constitutionum subje-
cti erunt, tam quoad spiritualia, quam tempo-
ralia in omni humilitate, & reverentia, promp-
taque obediendi voluntate, ejusque jussa luben-
ti animo exequentur. Ipse vero Præsides suis in
omni virtutum genere præluceat, omniaque in
pondere prudentiæ, in mensura consilii, & mo-
do dexteritatis, ac discretionis aggrediatur, ut
ea ratione omnes ad sui amorem trahere, & si-
ne ullo Superioris, ac publicæ potestatis præju-
dicio, & offensione hoc Institutum optime in
Domino gubernare valeat.

CLX.

Prædictus Præsides debita obedientia, timore,
ac reverentia Reverendissimis DD. Ordinariis hu-
millime subiacebit, negotia externa, Ecclesias,
& quæ in aliis quibuscumque Jurisdictioni ordi-
nariæ subjiciantur, ne quidem in minimo attingere
præsumat, atque ut de subiectione ejusdem
omni tempore sufficienter constet, Reverendissi-
mo Domino Archiepiscopo suo per juramentum
se obligabit, ea formula quæ habetur supra num.
142. de Præsidi Dioecesi, solis personalibus
mutatis, quod idem etiam intelligitur de jura-
mento, quo se huic Clericali Instituto obligare
tenetur, juxta formulam n. 143.

CLXI.

Ad eundem spectabit susceptio tam juven-
tis in Seminariis huic Instituto propriis, vel sal-
tem notitia personarum suscipiendarum in Semi-
nariis Episcopalibus, directioni hujus Instituti
committitur, priusquam tales Juvenes Reverendis-
simis DD. Ordinariis pro actuali susceptione com-
mendantur, suscipiet quoque, qui jam Sacerdo-
tes, aut finitis studiis adhuc Clericale Institutum
suscipi voluerint, & universim totius sui distri-
ctus directio in spiritualibus quoad disciplinam
hujus Instituti a dicto Superiore fiet, ad quem
propterea graviora ferenda erunt.

CLXII.

Eidem Præsidi a Consiliis in eadem domo cum
iplo, & in vicinia habitantes erunt quidam viri
prudentes, & docti, quorum opera, consilio,
& matura circumspectio in officio suo adjuve-
tur; prædicti viri ad beneplacitum Rmi D. Ar-
chiepiscopi eidem simul a consiliis esse, & simul
pro ratione circumstantiarum alia beneficia cu-
rata, vel non curata in eodem loco consequi,
vel habere poterunt. De habitatione ejusdem
Præsidis in Domo Emeritorum habetur *part. 3.
num. 17.*

CLXIII.

Officium hujus Præsidi erit, potiore tem-
pore cum suo æcono districtum suum visita-
re, & ubique ea, quæ præsentis Institutum concer-
nunt, sive spiritualia, sive temporalia negotia
sint, paterne ex omni parte instituire, ita ut ex
hac ipsius visitatione Superiores, & inferiores
ejusdem directioni subiecti dirigantur. Ad eum-
dem spectabit per æconomum suum ordinare
quomodo per media Communitatis in singulis
necessitatibus succurri possit, ac debeat, & uni-
versim commune bonum hujus Instituti in fines
suos secundum Deum diriget, cum Præsidi
Dioecesi conferet dando principia in praxi ob-
servanda, ordinando qualiter Sacerdotes recen-
ter ordinati, vel alii, qui beneficium stabile nec-
dum obtinent, applicari debeant, at ipse Præ-
ses Dioecesi postea eosdem Reverendiss. D.

Ordinario commendet, & promotionem in singulis casibus humilibus precibus impetret.

CLXIV.

In visitatione sua idem Præses perpetuo hoc observabit, ut ante omnia ingrediens Diocesim illius districtus Archiepiscopalis, Reverendissimum Dominum Ordinarium illius loci adeat, & cum omnimoda submissione facultatem, ac benedictionem Clericos hujus Instituti in eadem Diocesi habitantes, in iis, quæ ad œconomicam hujus Instituti directionem spectant, visitandi humillimis precibus petat, ejusque imperio in omnibus obediat, & tunc demum visitationem suam in Domino salubriter perficiat, eaque finita debitam relationem desuper Reverendissimo Domino Ordinario faciet. Quod idem respectu Rm̄i Domini Archiepiscopi sui observabit, humillime veram, & sinceram relationem de omnium hujus Instituti Clericorum vita faciendo, ac mandatis Superioris potestatis in omnibus obtemperando.

CLXV.

Domus Superiorum sui districtus diligenter visitabit, atque ex mutua relatione prudenter explorabit, in quo statu singula loca Instituti versantur, in visitatione sua Œconomos pro rei exigentia mutabit, aut prout visum fuerit confirmabit; Præsidi quoque supremo hujus Instituti sinceram de statu, in quo Clerici hujus Instituti in suo districtu pro tempore fuerint, relationem in scripto, vel si fieri possit, in persona propria faciet, simulque etiam generalem noticiam eidem de statu temporalium rerum hujus Instituti exhibebit, cui etiam sine ullo jurisdictionis publicæ præjudicio in omnibus obediet, & in rebus majoris momenti ad illius consilia, & voluntatem recurreret, in quacumque parte mundi existat.

CLXVI.

Præterea specialem curam Domuum Juventutis instituenda, & emeritorum gerens, singulis annis bis visitabit, diligenterque earum Constitutionem domesticam, tam in spiritualibus, quam temporalibus inspiciens cuncta semper ad Instituto conformem statum reducere, & conservare studebit. Dicitis Domibus Superiores, magistrosque alios, tam studiorum, quam virtutum præficiet, & suo tempore pro utilitate, & necessitate mutabit. In Seminariis vero Ordinariorum, & aliorum Patronorum prædictos Superiores Reverendissimis DD. Ordinariis commendabit, & nominabit, ut ab ipsis acceptentur.

CLXVII.

Mediorum præterea temporalium dictarum Domorum dispensatio, ac cura penes ipsum stabit, quæ omnia, & singula mediante Œconomio sibi adjuncto ad illarum emolumenta impendantur. Porro singula Seminaria, quæ a Sacerdotibus hujus Instituti diriguntur, particulares capsa habeant super quorum bonis specialia quoque fiant ratiocinia. Idem observandum circa domus Emeritorum. Porro tam Seminariorum, quam Domuum Emeritorum ratiocinia, statutis temporibus a Superioribus diligenter revideantur: Si qui defectus inveniuntur, corrigantur.

CLXVIII.

Cum præcitu, & consensu superioris potestatis singulis triennii Conventus pro districtu Archidiecefano in Civitate Archiepiscopali, vel in Domo Emeritorum instituetur, ad quem omnes Præsides Diocesani, in quadam Archidiecepsi correspondentes cum consensu Reverendissimorum Dominorum Ordinariorum comparebunt una cum Œconomis suis, cui Præses illius districtus Archidiecefani præerit, Ibiq; primo omnia, quæ ex relatione Conventuum præcedentium Diocesavorum, & Decanalium aut ex alio capite prolata, disciplinam & bonum hujus Instituti concernunt, auditis prius consiliis,

ac considerationibus singulorum a dicto Superiore facienda, vel omittranda, decernantur.

CLXIX.

In his Conventibus non attingentur, quæ jurisdictionem cujuscumque Ordinarii concernunt. Omnia denique, quæ in Conventibus ordinata fuerint, Protocollo diligenter, & ordinare inferantur, ut posteris, & Reverendiss. DD. Ordinariis, semper de omnibus ratio reddi valeat, fiet id per certas personas, quæ tam hæc, quam alia posteris pro notitia necessaria adnotabunt; post Conventum autem Archidiecefanum celebratum Præses Reverendissimo D. Ordinario suo desuper debitam relationem faciet.

CLXX.

Post novem annos in Conventu illius districtus, officium suum ad munus Præsidis supremi resignando mutabitur, & duo deputati, vel ipsimet Visitatores Præsidis supremi constituentur, qui vota Præsidentum Diocesavorum, & aliorum suscipientes, Præsidi supremo transcribent, a quo ex notitia talentorum, quam ex factis sibi de singulis relationibus habere debet, ad votorum rationem simul attendendo, ex viris sibi propositis præstantiorem pro Præsidi illius Archidiecefani districtus denominabit, qui postmodum Reverendissimo Domino Archipræsuli suo, per Juramentum supradicto modo, uti & Instituto se obstringet. Quod si vero dictus Præses Archiepiscopo non placeat, tunc supremus Præses sine nova Congregatione aliam personam eidem nominabit.

CLXXI.

In illis locis, ubi plures Diœceses unius Archiepiscopatus inter se connexionem habent, & ad communem utilitatem domus Emeritorum constituenda est Capla Archidiecefana, ad quam tam Clericorum hujus Instituti non necessaria ex capsis Diœcesanis, quam media aliunde advenientia deponi debent, ut pro utilitate, ac necessitate totius illius districtus Archidiecefani expendantur, & applicentur. Clavem pro eadem habebit Præses Archidiecefanus, alteram ejus Œconomus, tertiam Superior particularis illius Domus, in qua Capla erit.

De Œconomio Archidiecefano.

CLXXII.

Officium hujus Œconomi erit, Præsidi illius districtus in visitatione adesse, & curam rerum temporalium hujus Instituti ubivis suscipere, in omni loco necessitates, & omnia alia incommoda, quæ vel personæ particulares, aut integræ familiæ patiuntur, charitative audire, & in Domino juxta directionem sui Præsidis, remedium adhibere, ac præsertim ratiocinia generalia super bonis communibus Instituti per illum districtum conficere. Hujus Œconomi ordinationibus omnes alii Œconomi inferiores acquiescent, itaut quidquid rationabiliter ordinaverit, observent. Ad hoc munus viri in omni genere præstantes requiruntur, qui & ipsi obedientes sint, & in rebus alicujus momenti aliorum prudenti consilio utantur, atque ubi rei gravitas requirere videbitur ab ipsomet Præsidi Archidiecefano ordinationem petant, e cujus directione perfectissime in officio suo dependebunt.

De Præsidis Supremi directione.

CLXXIII.

Hujus Instituti caput sub nomine Præsidis supremi, vel Generalis constanter unum erit; Hic Præses totum Institutum, tam in spiritualibus, quam temporalibus in quacumque mundi partem diffusum fuerit, aut diffunderetur secundum Deum sine ullo Reverendissimorum Dominorum Ordinariorum præjudicio, directione

solum-

solummodo privata, & Economica secundum Constitutiones hujus Instituti a Sancta Sede Apostolica approbatas gubernabit.

CLXXIV.

Quidquid ergo bonum, vel conservationem presentis Instituti concernens, tanti momenti fuerit, ut id Superiores eidem subordinati, juxta ea, quæ in precedentibus traduntur, neque per se, neque per Congregationum, seu Conventuum consultationes ob causæ gravitatem decidere prudenter non potuerint, illud a Præside supremo decernetur, & hac ratione omnes hujus Instituti Superiores, & Inferiores in suo ordine, supremo Præsidi prædicto modo obediant.

CLXXV.

Ipse Præsides supremus Summo Pontifici, & S. Sedi Apostolicæ in omnibus, quæ ad præsens Institutum attinent specialiter obediet, ea prorsus ratione, qua Præsides particulares Reverendissimis suis DD. Ordinariis obedire tenentur: idem Præsides suo, & Instituti nomine per Juramentum Summo Pontifici, ac Sanctæ Sedi Apostolicæ post sui electionem, se obligabit, prout etiam fidelitatem suam erga hoc Institutum per speciale Juramentum prout sequitur, promittet.

Formula Juramenti pro Præside Supremo.

CLXXVI.

Ego N. N. Instituti Clericorum Sæcularium in commune viventium Sacerdos, & ab ejusdem Instituti Præsibus canonice electus Præsides Generalis tibi Sanctissimo Domino Nostro N. N., tuisque canonice inrantibus successoribus, ac Sanctæ Sedi Apostolicæ spondeo, & juro me sub obedientia Sanctitatis tuæ, & Successorum tuorum in vita Clericali juxta Constitutiones Clericorum Sæcularium in commune viventium ab eadem S. Sede Apostolica approbatas semper victurum, & moriturum; insuperque Clericos omnes hujus Instituti sic curæ meæ commissos, & committendos sub omnimoda Reverendissimorum Dominorum Ordinariorum jurisdictione, juxta easdem Constitutiones fideliter directurum, ac quantum in me est ad mandatum Sanctitatis tuæ in qualvis Mundi partes missurum & cooperaturum, ut hæc vita Clericalis ex primario suo sine animarum curam per ordinarias functiones Parochiales cohabitando intendens constanter perseveret. Sub die N. Mensis N. Anno N. sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia.

Formula Juramenti pro eodem Præside, per quod se toti Instituto obligare tenetur.

CLXXVII.

Ego N. N. Instituti Clericorum Sæcularium in commune viventium Sacerdos, & ab ejusdem Instituti Præsibus canonice electus Præsides Supremus, vobis nomine totius Instituti congregatis spondeo, & juro me in vita Clericali juxta Constitutiones Clericorum Sæcularium in commune viventium a Sancta Sede Apostolica approbatas semper victurum, & moriturum, insuperque Clericos omnes hujus Instituti sic curæ meæ commissos, & committendos sub omnimoda Reverendissimorum Dominorum Ordinariorum auctoritate, & jurisdictione juxta easdem Constitutiones fideliter directurum, & cooperaturum &c. ut supra.

CLXXVIII.

Ad Præsides supremum spectabit vitam Præsidi in diversis Archidiocæsis, & Diocæsis, præsertim quoad directionem a Præsidi Archidiocæsano non dependentibus, per suos Visitatores generales, aut per alium delegatum inspicere, & ex urgentibus causis, etiam extra tempus ordinarium, eosdem superiores cum con-

sensu Rmorum DD. Ordinariorum modo supra dicto mutare; de incorrigibilibus respectu rerum Instituti eidem Præsidi relatio mature fiet, ut si ita necesse visum fuerit, tales de mandato, & consensu Rmorum DD. Ordinariorum servata SS. Canonum, & S. Tridentini Concilii dispositione, & attenta Clericorum hujus Instituti ex pacto mutuo proveniente erga superiores ejusdem Instituti in similibus casibus obligatione a beneficiis amoti in domo Emeritorum seorsim vivant, juxta ea, quæ habentur part. 3. de directione domuum Emeritorum.

CLXXIX.

Quod si in aliqua Diocesi, vel Religione de novo introductio hujus Instituti a Reverendissimo D. Ordinario desideretur, Præsides supremus ordinationem desuper faciet, & personas qualificatas determinabit, quæ illum mittantur, atque ubique locorum cum consensu Reverendissimorum DD. Ordinariorum præsens Institutum introducere adlaborabit. Quoniam vero nemo sibi ipsi sufficiens, præsertim in re tanti momenti, hinc dictus Præsides juxta se viros doctos, & prudentes ex omnibus orbis partibus habebit, qui eidem in rebus agendis adsint.

CLXXX.

Ex his duo Assistentes Præsidis erunt, alter in spiritualibus, alter in temporalibus quoad Economicam directionem totius Instituti, & universim tam hi, quam alii prædicti apud eundem Præsides habitabant, ut ipse singulorum consilio, & opera in gubernatione totius Instituti, rationabiliter utatur. Duos etiam generales Visitatores constituet ex iisdem sibi cohabitantibus, qui singulis circiter decenniis omnes Domos, in quibus superiores hujus Instituti cum iis, qui ipsis a consiliis sunt, habitant, & maxime Domus Juventutis, ac Emeritorum, eorumque superiores visitando diligenti circumspicione statutum singulorum, quaque uniformitate ubique vivatur, intelligant; errata superioribus locorum corrigenda, & ad uniformitatem reducenda, commendabunt; graviora vero annotabunt Domum suo tempore reversi, Præsidi supremo sinceram relationem suæ visitationis tradent.

CLXXXI.

Ad quamcumque Diocesium prædicti Visitatores pervenerint, semper Rmīs DD. Ordinariis se sistant, ac humillimis precibus petant, quatenus sibi liceat in domibus prædictis notitiam de statu rerum hujus Instituti accipere, priusquam etiam ex ejusdem territorio discedant se Reverendissimo D. Ordinario denuo sistant, & si quid notabile emendandum occurrerit, eidem humillime indicabunt, ut si ita placuerit, ipsemet ad ea, quæ hujus Instituti propria sunt, superiores, aliosque Clericos hujus Instituti urgeat, & adstringat.

CLXXXII.

Conventus Generalis, cui Præsides cujuscumque districtus Archidiocæsani, una cum suis Economis, quantum possibile fuerit interesse debent, uti etiam alii Præsides ab Archidiocæsano independentes, ac præterea ii, qui Præsidi supremo a consiliis sunt, ordinarie singulis decem, vel etiam, postquam res Instituti bene ordinatæ fuerint, post plurium, etiam viginti annorum spatium habeatur, prout necessitas rationabiliter sapius, vel rarius instituendum postulerit. Sententia conclusiva, quæ in Domino omnibus, vel majori parti videbitur, penes supremum Præsides stabit.

CLXXXIII.

Idem Conventus prædicto modo fiet ad mortem supremi Præsidis, vel si ex mandato, aut consensu Summi Pontificis, in casu gravis necessitatis Præsides ab officio deponendus foret. Ordinario autem Conventus in hoc casu præcipue ad Assistentem ejusdem Præsidis in spiritua-

libus

libus pertinebit, donec in eodem Conventu alius Præses debite electus fuerit; & si in Alma Urbe Conventus habeatur a Summo Pontifice confirmatus fuerit; ex quo tempore continuatio, & absolutio hujus Conventus ad ipsummet Præsidentem spectabit.

CLXXXIV.

Ad sinceriores omnium causarum, & necessitatum in Conventibus propositionem, relationemque obtinendam, præter Superiores ex districtibus singulis, saltem duo v.g. ex quovis districtu Decanali, duo Parochi ad Conventum Diocesani; ex Diocesi duo Decanali districtuum Superiores ad Conventum alicujus districtus Archidiocæsani; ex districtu Archidiocæsano duo Præsides Diocæsani ad Conventum generale destinabuntur, qui prudentia, & pietate præstantes non solum aetorum, verum etiam status, in quo singula loca subsistant, aut deficiant, uti, & conversationis ipsorum Superiorum testes, & arbitri erunt.

CLXXXV.

Cum bona Communiatas juxta superius dicta numero 22. ex una in aliam Diocesium per se transferri non possint; Ideo nulla Capfa, totius hujus Instituti communis constitui poterit, unde Præses Generalis non nisi particularem Capfam suæ familiæ in Domo sua habeat, casu tamen, quo per Patroni alicujus dispositionem toti Instituto, aliquid concederetur, si in eo ordine ad certam Diocesium, vel Archidiocesium, Supremi Præsidentis erit, cum suo Œonomo curam hujus habere, & operam dare, ut pro Emeritorum Domo, Seminario Instituto proprio, pro Missionibus ad loca hæreticorum, seu Infidelium destinandis, pro aliis communibus Instituto necessitatibus sublevandis, vel aliter ad satisfaciendum Benefactoris, aut Patroni intentioni, & voluntati utiliter applicetur.

De Œonomo Supremi Præsidentis.

CLXXXVI.

Ad Œonomum Supremi Præsidentis, qui rerum temporalium hujus Instituti generalem, & ultimam dispositionem habet, omnes causæ graviores circa prædictarum rerum ordinationes occurrentes, quæ ipsius Supremi Præsidentis Judicio ac decisione discutiendæ, ac determinandæ videntur ex omnibus locis, sive particularibus Diocesium deferentur, cujus ultimæ dispositioni, quæ a Supremo Præsidente semper derivabitur, omnes per obedientiam acquiescent; Generalem quoque calculum, & notitiam rerum temporalium totius Instituti habeat.

CLXXXVII.

Finaliter hujus Instituti directiva superioritas ab infimo ejusdem gradu, usque ad supremum Præsidentem illi megestativæ superioritati, quæ in foro Ecclesiastico est, non solum non præjudicat, sed potius subservit, ac famulatur, eidemque subordinata semper obedit. Dum ex una parte totum hoc Clericale Institutum cum omnibus suis membris se primo Summo Pontifici Romano, deinde secundo Reverendissimis Dominis Ordinariis eadem, qua prius, imo etiam majore subjectione per obedientiam, & inviolatum erga Jurisdictionem ordinariam respectum in foro Ecclesiastico penitus submittit; ex altera parte tertio per paternam, & Œonomicam hujus Instituti directionem, Clerus Sæcularis suavi, & charitativa via (cum Constitutiones per se juxta Sacerdotum Const. 46. sub peccato non obligent), a corruptela vitiorum, & perniciosis defectibus Clericorum, præsertim curæ Animarum præpositorum, magnam partem liberari, & in libertatem Sanctæ conversationis in hoc Sæculo, cooperante Dñæ gratia redigi poterit; & sic quarto Röm. DD. Ordinariis tam a Superioribus, quam Inferioribus totius hujus Instituti membris debi-

ta obedientia; reverentia; & subjectione perfecte præstabitur.

P A R S T E R T I A.

Constitutiones pro directione Sacerdotum, aliorumque Clericorum senum, & alias ad officia, & beneficia Ecclesiastica ex quocumque defectu inhabilitatem in Domibus Emeritorum.

P R Æ N O T A T I O.

De fine, utilitate, & necessitate Domorum Emeritorum.

Finis, quem Clericale hoc Institutum in erectione ejusdem Domuum Emeritorum intendit, earumque multiplex utilitas, quæ ad diversos exinde redundat, uti & necessitas in eo est, Prodest namque in primis Reverendissimis Dominis Ordinariis, ut Clericos suos in praxi eorum, quæ ad curam Animarum spectant informandos curare, & facilius in Clericali vita; & honestate continere, senes quoque, & alios ad curam Animarum inhabiles (servata SS. Canonum, & S. Tridentini Concilii dispositione; & attendita ex pacto mutuo inter Clericos hujus Instituti proveniente obligatione) mature ab eadem remove possint, ne dum nescitur ubi, aut unde necessaria illorum sustentatio procuranda sit, diu non sine magno suo incommodo, majoreque subditorum periculo in ea relinquuntur; postquam per senum, vel alium defectum eidem amplius convenienter præesse non possunt. Prodest deinde iidem Reverendissimis Dominis Ordinariis, vel aliis, qui prædictis Clericis cum ad Sacros Ordines promoventur, titulum mensæ tribuerunt, dum occurrente casu, quo illo alias uti debuerunt, communibus Instituto bonis sustententur, ipsique hoc onere eosdem sustentandi subleventur; Prodest insuper tam Clericis huic Instituto addictis, quam Fidelibus, maxime quorum curæ præfecti sint: Clericis quidem, dum illis in senio uti, & in casu quo in grave peccatum vel scandalum ex humana fragilitate lapsi forent, commodissima ipsis in se redeundi, penitentiam agendi, commissa peccata expiandi, & vitam senio emendandi occasio præberetur, ne diu cum suo dedecore, totius Cleri opprobrio, & magno tum Catholicorum, tum Aatholicorum scandalo in publico circumvagari permittantur. Fidelibus vero, dum mature a scandalis Clericorum liberantur, & loco radioforum senum, vel alias inhabilitatem Sacerdotum idoneos Animarum curatores nanciscuntur. Prodest denique universali Christi Domini Nostri Ecclesiæ, ad cujus propagationem ex ejusmodi Domibus, ubi supernumerarii nonnulli sustentari possunt, Sacerdotes aspirante Divina gratia ad missiones in terras hæreticorum, & Infidelium, non secus, ac ex Religiosorum cæteribus viri probi, docti, ac zelosi, educi poterunt, quas eo promptius suscipient, quo certius norant, quod in senectute, vel alia superveniente inhabilitate post exantlatos in hujusmodi Missionibus labores rursus ad ejusmodi Domum recursum habere possint. Nec adeo magna erit in erigendis, & instruendis, fundandisque ejusmodi Domibus, difficultas, cum in quavis Archidiocesi, vel saltem ampliore Diocesi, non nisi una talis Donus sit necessaria, ad quam erigendam, & necessariis rebus instruendam, omnes huic Instituto adjecti Clerici facultatum suarum modo concurrent. Itaque bona Ecclesiastica congruæ sustentationi suæ superflua, quæ alias in pios usus expendere deberent, in hunc determinatum pium, valdeque Clericali vitæ convenientem usum præ cæteris expendunt, ac relinquunt, idque in ea Provincia ubi fuerunt acquisita. Sperari quoque potest fore, ut Deus aliorum quoque Patronorum animos subinde ex-

citer ad hanc piam, totique Ecclesie Dei utilem intentionem in opus redigendum.

Quanam persone, & ob quem finem recipienda sint ad Emeritorum Domos.

I.

Ut post exantlatos vite activae labores Sacerdotes senio confecti sine molestia seorsim vitam quietam vivere, & cursum suum in sanctitate feliciter consumere valeant, in quavis Archidiecepsi, vel etiam ampliore quadam Diocesi Domus aliqua omnibus, tam corporalibus, quam spiritualibus vite subsidiis probe instructa erigatur, & fundetur.

II.

Ad hanc Domum primo recipiantur Emeriti, sive Senes Sacerdotes qui in illa Archidiecepsi, vel Diocesi post multas vite activae impensas operas, reliquum vite tempus in majore tranquillitate, & vite contemplativae exercitationibus transigere constanter desideraverint.

III.

Secundo si quos corpore, vel ad obeunda munia Ecclesiastica ob canonicum aliquod impedimentum ex quocumque casu contractum inhabiles reddi contigerit, recipiantur pariter in Domum Emeritorum, ubi ipsis in charitate omnia vite necessaria usque ad vite finem subministrantur.

IV.

Tertio si quis Sacerdotum vilescitibus sibi omnibus, quae in mundo sunt, vehementiore Spiritus Sancti impulsu ad vite contemplativae exercitationes quodammodo rapi videatur, Superiores probato illius spiritu cum consensu Reverendissimi Domini Ordinarii permittere illi poterunt, ut in Domo Emeritorum libere ejusmodi exercitiis vite contemplativae totum se dedere possit.

V.

Quarto qui foris educati, & adulti hoc Clericale Institutum amplecti voluerint in eandem Domum recipientur, donec eorum vocatione sufficienter explorata, juramentum quatuor punctorum substantialium ad manus Superiorum faciant.

VI.

Quinto supernumerarii Sacerdotes, recen-terque ordinati, & exules in hac Domo eo usque commorentur, donec pro iis vacans aliquod beneficium, vel alia occasio eos ad curam Animarum applicandi emerferit.

VII.

In hac Domo delinquentes poenitentiam statutam a Superioribus, vel (si delictum sit publicum, aut alias ejus qualitas postulare videatur) ab ipsismet Reverendissimis Dominis locorum Ordinariis dictaram, juxta eorumdem ordinationem agant, donec eorum vulnera spiritualia sanentur. Seorsim etiam in eadem Domo Sacerdotes incorrigibiles in custodia perpetua asserventur, donec in poenitentia vitam suam finiant, vel sinceram, ac constantem emendationem per alia signa praesferant, ut sine proquinquo relapsus periculo prudente Superiorum judicio inde dimitti posse videantur.

De Ordinatione, & dispositione Domorum Emeritorum.

VIII.

Ante omnia circumspicient Superiores hujus Instituti, ut dictae Domus Emeritorum in loco tuto, sano & ab hominibus remoto erigantur, medicus etiam ibidem resideat, aut saltem in vicinia ad manum commode haberi possit. Ad formam Domorum instituendae Juventutis

in tres consignationes distinguantur, in quarum prima defectuosi, in secunda animo, corporeque valentes, & denique in tertia poenitentes, & incorrigibiles seorsim accommodentur.

IX.

In instructione Conclavium pro habitatione singulis deputandorum duo extrema diligenter vitanda sunt: prius est, ne quid necessarium in illis desit, posterius ne quid in iisdem sit superfluum. Quae necessaria sunt munda sint, & pulchro ordine, suisque in locis disposita, idque quoad fieri potest uniformiter, videlicet mensa, aliquot sedilia, pluteus, atramentarium, & reliqua ad scribendum requisita, scabellum ad meditandum, & alias devotiones flexis genibus exercendas, in cujus medio sit Imago Christi Crucifixi, cum alia quadam Beatissimae Virginis Imagine, vasculum pro frigida, mantile, & vasculum pro aqua lustrali.

X.

Porro in unoquoque loco Oratorium domesticum constitui debet, in quo consuetae preces ordinate persolvantur, in hoc Oratorio Altare aliquod Beatissimae Virginis Mariae cum Imagine Crucifixi, & aliis ornamentis fiat, quibus mens ad majorem devotionem per Dei gratiam excitari valeat. Subsellia quoque fiant, quibus humana fragilitas inflectendo, aut sedendo sufficienter sublevetur.

XI.

Refectorium mundum sit, & exornetur piis Imaginibus, inter quas praecipua ultima Cena Domini existat, sit ibidem Cathedra pro lectione ad mensam, cubicula Infirmorum a communi Dormitorio separata juxta Oratorium domesticum constituantur, ex quibus infirmi sacrum, & Confratrum suorum consuetas preces audire possint, in quem finem parietes per ferreos Cancellos prospectum aperiant.

XII.

Dormitoria denique ob multas rationabiles causas, & commoditates ubique locorum, quantum fieri potest, a Conclavibus singulorum in quibus de die habitant separata erunt. In quavis ejusmodi Domo sit horologium domesticum cum turrucula, & campana supra Domum pro signis ad exercitia spiritualia dandis.

De fundatione Domorum Emeritorum, deque bonorum temporalium ad easdem pertinentium.

XIII.

Fundatio pro Domo Emeritorum in quavis Archidiecepsi, vel ampliore Diocesi haberi poterit ex collatione bonorum juxta Const. 19. Sacerdotum uti, & ope, piisque legatis patronorum regulariter observari poterit, ut media pars praedictorum bonorum applicetur ad Domos Emeritorum, & altera media pars ad Domos Juventutis, ita tamen, ut aliis necessariis expensis faciendis pariter satisfiat.

XIV.

Cura bonorum temporalium in praedictis Domibus ad Oeconomos spectabit, quorum unus in quavis Archidiecepsi, uti etiam Diocesi penes Praesidem residebit. Iidem Oeconomi in fundatione ejusmodi Domorum provide attendant, ut bona temporalia debita humana severitate conserventur, & ad usus necessarios expendantur.

XV.

Quo ad legata, aliaque a Patronis oblata eorumdem mens observanda erit; unde ea, quae praecise ad Domos Emeritorum dantur, ad easdem, & non aliter applicentur, quae vero ad Domos Juventutis sub eadem conditione assignantur, pro iisdem applicentur, quae vero indifferenter ad bonum Clerici huic Instituto assignantur,

juxta

juxta prudentem Superiorum dispositionem applicanda erunt.

XVI.

Tam in fundatione Domorum instituendæ Juventutis ex mediis Communitatis, quam Emeritorum expresse dominium, & omnis dispositio huic Instituto illiusque Superioribus reservetur, ut quando quidem in beneficiis continuam successione (nisi forte ex speciali gratia Patronorum) non habeant, saltem in prædictis Domibus Instituto stabiliter subsistere possit, ut proinde merito Instituti hujus Clerici, & Sacerdotes in dispositione circa bona sua temporalia præcipuam harum Domuum debite fundandarum rationem habere debeant. Facta autem semel sufficiente prædictarum Domorum in aliqua Archidiecepsi, vel Diocesi fundatione, ea, quæ superesse contigerit in alios pios usus, & tam clericali huic Instituto, quam ipsimet Archidiecepsi, vel Diocesi, in qua versantur, proficuos usus expendantur, ut & cura Animarum melius geratur, & ea, quæ Instituto hoc præscribit commodius in praxim redigantur, prout in Domino visum fuerit.

Quinam Superiores in Domibus Emeritorum esse debeant, & quodnam eorum sit officium.

XVII.

In Domo Emeritorum non solum Præses Archidiecepsanus (aut si in Diocesi quadam ejusmodi Domus sit Præses Diocesanus) extra visitationem tanquam in proprio suo Domicilio habitabit, verum etiam plures viros prudentes ibidem secum habeat, quorum Consilio in directione sua, & in faciendis dispositionibus suis, saltem, quæ majoris momenti esse videbuntur, semper utatur.

XVIII.

Ad eundem Præsidentem spectabit circa personas senum, Infirmorum, inhabilium, & eorum, qui graviter deliquerunt, provide in Domino disponere. Quod si Præses Archidiecepsanus, vel Diocesanus in officio Rm̄i Archiepiscopi, vel Rm̄i D. Episcopi sit in ejusdem Civitate Principali, vel ubi ejusmodi officium requisiverit, cum aliquot Jurisprudenteribus residebit, & quidem in Domo Emeritorum, si quæ in eo loco sit, si vero ejusmodi Domus ibi non sit, extra illam tali loco, quoad fieri poterit, habitabit, ut prudentes quosdam viros seniores, qui hujus Instituti Constitutiones, & scopum callent secum habere, & per literas consulere possit.

XIX.

Superiores, qui immediatam directionem Domuum Emeritorum habent, erunt primo in quavis Domo Superior sub titulo Regentis, sive Directoris, qui non solum ætate, verum magis prudentia, discretionem, patientia, humilitate, gravitate, & sollicitudine charitatis Jesu Christi maxime inter omnes eminere conspiciatur, qui legem amoris fraterni regalem exacte implere, & omnia omnibus fieri noverit.

XX.

Secundo ex Senioribus Domus unus Pater spiritualis constituatur, qui recte ordinatos Sacerdotes exercent, & curam eorum Sacerdotum gerat, qui a Præsidente suscepti sunt, ut in rebus Instituti ibidem informantur. Præterea ex senioribus præficiatur pro pœnitentibus, qui verbo, & exemplo potens pœnitentes, & incorrigibiles Sacerdotes pro tempore ibidem manentes omnibus modis ad meliorem frugem, & in viam salutis æternæ reducere ex professo studeat.

XXI.

Denique ex iisdem senibus quidam ad hoc idoneus pro excipiendis confessionibus deputetur, qui ordinarie omnium, qui in tali Domo sunt,

confessarius existat. Directori Domus adjungatur persona qualificata, quæ Economiam administraret; ratiocinium super annuos redditus faciat, omniaque necessaria ad culinam, cellam, & pro universa Domo secundum voluntatem Directoris sollicita fidelitate dispenfer.

XXII.

Singularem Superiores in hisce domibus Infirmitatem curam gerant, & ut idem a domesticis fiat, sedulo curabunt, in hunc finem informantur, qualiter Infirmitas in charitate, mansuetudine, & patientia inserviant, & Ministerium Martha impleant. Nemo verbo, factus, aut vultu torvo illis, ut a manu Dei tactis, & afflictis alteram addat afflictionem, Defectuosus, & Infirmitas cibis, ac potus singulis dispenfer, prout consilio Medici bonum, & salutare omnibus visum fuerit. Qui animo, & corpore valentes ad refectorium accedere poterunt, una communi mensa fruuntur. Defectuosus necessaria ad uniuscujusque cubiculum proprium porrigantur.

XXIII.

Tam Ministerium Culinæ, quam reliquæ Domus idoneis famulis (si fieri possit iis, qui ad dies vitæ in cœlibatu cum hisce Clericis vivere desiderant) committatur, talis vero ordinatio domesticorum, tam pro culina, quam pro Ministerio Domus, & defectuosorum famulatio fieri debet, qualem prudens Superiorum judicium necessarium judicabit.

De Conversatione Sacerdotum, & eorum, qui habitant in Domo Emeritorum.

XXIV.

Sacerdotes emeriti ad solidam omnium virtutum perfectionem pro viribus conentur, utpote qui temporalibus curis, aliisque negotiis liberati, majorem facultatem habent ad omnimodam vitæ integritatem incumbendi. Quamobrem viam veræ perfectionis, ac Christianarum virtutum, quæ hominem nostrum tam interiorem, quam exteriorem perficiunt, studiose omnes, & singuli teneant.

XXV.

Præcipue vero se perficiant in studio trium virtutum Theologicarum, in Christiana pietate erga Christum, Deiparam, & omnes Sanctos, in ardore animi ad Divina, in puritate intentionis, in studio solidarum virtutum, in Christiana humilitate, & simplicitate, in prudentia, in scientia practica, & discretiva boni, & mali in agendo, in Spiritu Cælestium consolationum, & appositarum desolationum, ac tentationum, in principis, & regulis discretionis, quibus informantur contra nequitias concupiscentiæ carnis.

XXVI.

Eum exercitiorum spiritualium cursum, qui in stationibus omnibus huic vitæ Clericali additis præscriptus est, omnes, & singuli, quantum per vires licet, diligenter observent: ut scilicet mane statuta hora surgant, preces matutinas cum examine conscientiæ simul persolvant, iisque finitis, saltem per mediam horam sacræ meditationi vacent.

XXVII.

Tempus reliquum post meditationem usque ad quadrantem ante prandium recitationi horarum Canonicarum, celebrationi Missæ, rerum Cælestium contemplationi, Sac. Scripturæ, & spiritualium librorum læctioni, aliisque piæ occupationi secundum cujusque talentum, & Superiorum directionem singuli utiliter impendant.

XXVIII.

Uno quadrante ante prandium litanias omnium Sanctorum cum aliis consuetis juxta stationes persolvant, tempore prandii, uti & cœnæ, læctio Sacra habeatur, post refectionem per duas

horas circiter tempus indifferens relinquatur, postea pro varietate personarum rursus seriatim, utilesque magis occupationes juxta eorundem Superiorum ordinationem resumentur. Hora tertia post meridiem recitentur vespere cum completorio, una hora ante cenam, vel paulo prius reciretur Matutinum cum Laudibus pro die sequenti, ultimo deinde quadrante ante cenam fiat preparatio pro meditatione sequentis diei, una hora post cenam recitabunt Rosarium cui subjungunt examen conscientie, eo modo, quo in stationibus prescribitur.

XXXIX.

Circa Infirmos observetur, quod de charitate, & discretionem iisdem exhibenda supra ordinatum est. Cui hic addendum, quod sicut tria sunt genera Infirmorum, ita tribus quoque modis sublevari debeant. Sunt enim Infirmi primo, qui debilem complexionem, aut ab ipsa natura, aut ex accidente alio habentes, charitativa cura, & indulgentia discretionis indigent: Sunt secundo alii Infirmi, qui multis passionibus laborantes a Superioribus, & aliis prudenter supportari debent: Tertio sunt, qui vere morbo aliquo decumbentes cura corporali charitativa opus habent. His omnibus charitativa compassione, & rationabili obsequio, secundum cuiusque presentem necessitatem succurrendum esse charitas Christi requirit. Insuper omnis humanitas possibilis huiusmodi infirmis, & debilibus exhibenda est, ut qui flagellati sunt a Domino (quia corpore Infirmi sunt) a nobis in charitate Christi subleventur.

XXX.

Si qui Superiorum iudicio habiles fuerint applicentur ad Sacre Scripturae interpretationem, ut sapidiorem genuini sensus nucleum inde eruentes, & breviter annotantes concionatoribus quasi officinam efficacium materiarum ad convertendos peccatores, & hereticos ad manum porrigant. Inferioris intelligentie Sacerdotes in conficiendis munusculis Catechistarum, aliisque similibus pro cuiusque capacitate honeste occupentur.

XXXI.

Etsi Sacerdotes in eiusmodi Domo commorantes curam animarum ob senium, vel alias causas ordinarie non sint habituri, pro necessitate tamen locorum ad audiendas Confessiones in Ecclesia propria, vel in subsidium Parochorum in vicinia habitantium pro exigentia temporum, exponantur illi, quos ab Ordinariis approbatos Superiores habiliores iudicaverint. Similiter occupabuntur in sermonibus familiaribus ad Populum, in instituendis piis Oratoriis per septimanam aliquoties, in informandis Sacerdotibus, & Clericis circa ritus, & caeremonias Ecclesiasticas, una cum exercitiis spiritualibus, in Missionibus ad Pagos, & Oppida, ubi juxta circumstantias locorum, id requiritur ad nutum Reverendissimorum Ordinariorum, & in aliis similibus piis exercitationibus. Circa alia observabunt Constitutiones, quae pro Clericis in communi prescriptae sunt.

De Sacerdotibus, aliisque post studia sua absoluta ad hoc Institutum suscipi desiderantibus in Domo Emeritorum ad tempus bene erudiendis.

XXXII.

In eadem Domo Emeritorum ad tempus aliquot erunt Sacerdotes illi, qui Instituto huic associari desiderant, donec scilicet in principiis spiritualibus, & aliis in hac Clericali vita observandis sufficienter instructi fuerint, norintque modum meditandi, per examen conscientie se se recolligendi, & alia ad profectum in spiritu necessaria.

XXXIII.

Per ordinem quotidie certa determinata hora instruantur circa diurnum cursum precum, & aliarum exercitationum spiritualium, videlicet quas preces, & qua intentione quotidie Clerici persolvere teneantur.

XXXIV.

In his sufficienter exercitati ad exercitium sacrae quotidianae meditationis, tam speculative, quam practice addiscendum inducantur, ad eum fere modum, qui pro institutione Juventutis est prescriptus.

XXXV.

Præterea per ordinem de Constitutionibus circa temperantiam, cohabitationem socialem Clericorum, communitatem bonorum, separationem mulierum, & denique circa alia huius Instituti puncta informantur, quantum omnibus communiter scire fuerit necessarium.

XXXVI.

Denique eorum tam homine interior quam exterior, in exercitio virtutum, tam speculative, quam practice instituantur, quomodo videlicet virtutes Christianas exercere, & passiones mortificare, qua item discretionem exterius cum hominibus conversari debeant.

XXXVII.

Præcipue tamen exercentur in humilitate, patientia, & propriae voluntatis, bonorumque temporalium abnegatione. Ultimo mense fiat brevis prædictorum recapitulatio, qua finita, constantem voluntatem habentes ad exercitia spiritualia inducantur, & postmodum ad juramentum quatuor substantialium admittantur.

XXXVIII.

Toto probationis tempore cursum quotidianum cum Senioribus observabunt, & insuper singulis septimanis bis, die videlicet Jovis, & Sabati confitebuntur, die vero Dominica, & præcipuis festis ad accipiendum robur animae Sacra Synaxi reficiuntur. Ut assuecant in reliqua vita sua ordinaria cibi, potusque dispensatione esse contenti, regulariter, nisi ægrotent, extra tempus prandii, & cenae abstineant.

Quomodo Delinquentes in Domo Emeritorum accommodandi, & tractandi sint.

XXXIX.

In Superiori contignatione Domus Emeritorum pro Clericis, & Sacerdotibus graviter delinquentibus, aut incorrigibilibus separetur locus, & in aliquot cubicula interdistinguantur, ita tamen ne Emeritis Sacerdotibus molestia, & incommodum causetur, eorum fenestrae ferreis clavis bene muniantur; Januæ causuram ad prohibendum exitum habeant, ad quem solus Superior claves sibi retinebit: medium Januæ ad deferendos cibos, aliaque necessaria sic accommodetur, ut possit occludi.

XL.

Ad honestatem Clericalem salvam conservandam, & veram charitatem ostendendam etiam discolorum in Domo Emeritorum mediocri victu sustententur, lecto quoque, & alio necessario vestitu, quantum penitenti ad conservandam corporis munditiam concedi potest, non priventur.

XLI.

Cursum quotidianorum exercitiorum spiritualium omnibus huius Instituti Clericis communem quotidie pro se persolvant: reliquum tempus in consideratione, & seria detestatione peccatorum suorum, librorum lectione, & voluntaria eiusmodi exercitiorum susceptione, quae tum ad expianda peccata, tum ad extirpanda vitia præcipue conducant, pie, utiliterque transigant. Cappella domestica sic approximata eorum habitationi pateat, ut omnes quotidie per cancellos proficientes audire sacrum valeant.

XLII.

Pater eorum spiritualis frequenter eos sermonibus exhortetur ad patientiam in subeunda statuta penitentia, consoletur pusillanimes, puniat delinquentes, compescat insolentes, singulis octo diebus confiteantur, & communicent, quod precipuis anni diebus festis similiter ipsis permittatur, dummodo digni ad hoc inveniuntur.

XLIII.

Nemo ad ipsorum colloquium ordinarie admittetur, nisi Pater spiritualis, & Superior, quosque admittere eidem Superiori in Domino visum fuerit. In morbis eorum cura habeatur, eademque charitas exhibeatur, quae superius pro aliis Clericis infirmis fuit instituta, similiter tractentur mortui, si pie in Domino obierint.

XLIV.

Quod si quis solidis argumentis veram emendationem praestulerit, sufficienterque penitentiam super peccata perpetrata egerit, Superior pro sua discretionem, cum praesentibus, & consensu Reverendissimi Ordinarii, eum liberabit, & cum senioribus vitam degere permittet, si alio utiliter, & secure, & absque scandalo destinari non possit.

§. 1. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in praemissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur.

§. 2. Nos igitur eosdem exponentes, quorum strenuos in vinea Domini labores ad animarum salutem multum utilitatis allaturos esse in Domino speramus, ampliori favore gratiae prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Congregationis nonnullorum, ex Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, & aliquorum ex dilectis filiis Romanae Curiae Praelatis ad superscriptas Constitutiones examinandas a Nobis specialiter deputatae, quae rem mature discussit, consilio, omnes, & singulas Constitutiones praesentatas auctoritate Apostolica tenore praesentium confirmamus pariter, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & Facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§. 3. Decernentes easdem praesentes literas, ac Constitutiones praesentatas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad praemissorum effe-

ctum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earundem praesentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides, tam in judicio, quam extra illud ubique locorum adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur si forent exhibitae, vel ostensa.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die XVII. Apr. MDCLXXXIV., Pontificatus nostri Anno Octavo.

Statuitur, ut Fratres Laici Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, in posterum non eligantur in Consultores.

Hujus Congregationis Regula confirmata fuit a Greg. XIV. Const. ed. 1591., Septemb. 21. P. 1., & deinde reformat a Clem. VIII. Const. ed. 1600., Decemb. 29. P. 9. Ab Alex. VII. Const. ed. 1662., Decemb. 6. P. 8. statutum fuit, Clericos praefereandos esse Laicis omnibus in functionibus, & ab Innocent. XII. iidem Laici privati suere voce activa, & passiva Const. ed. 1697., Aug. 20. P. 7.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes Baptista Lafagna Praefectus Generalis Congregationis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, quod licet per quandam Constitutionem fel. rec. Gregorii XIV. Praedecessoris Nostri super confirmatione Instituti dictae Congregationis emanatae, ordinatum fuisset, ut eadem Congregatio per unum Praefectum Generalem, & quatuor Consultores idoneos, qui perpetui essent, hoc est ad sui vitam in suis Officiis respective durarent, regi deberet, nec ulla de Fratribus Laicis ipsius Congregationis ad officia Consultorum hujusmodi eligendis, seu assumendis in eadem Constitutione mentio facta fuisset, nihilominus per Constitutiones Congregationis praefatae subinde conditas, & a rec. mem. Clemente Papa VIII. Praedecessore pariter Nostro confirmatas, abrogata officiorum perpetuitate specialiter ordinatum fuit, ut ex quatuor Consultoribus praedictis duo Sacerdotes, & duo Fratres Laici eligerentur. Cum enim praecipuum dictae Congregationis Institutum sit Ministerium Spirituale curationis Animarum, quo ad Sacerdotes; Secundarium vero Ministerium Misericordiae corporalis Infirmis impendenda, quod ad Fratres Laicos respective spectat; existimatum fuit conveniens esse, ut quandoquidem Congregatio praefata tunc temporis Nosocomiorum servitio, per Sacerdotes quidem quoad procuracionem salutis Animarum, per Fratres Laicos vero quoad curam corporalem Infirmorum, operam dabat, dicti Fratres Laici, qui onus misericordiae corporalis, cum assistentia, & continua habitatione in Nosocomiis hujusmodi sustinebant, in partem regiminis, assumerentur. Verum quia tunc praevidebatur fieri posse, ut Sedes Apostolica ministerium interveniendi cum continua habitatione in dictis Nosocomiis tolleretur, aut illud per Patronos, & Administratores eorumdem prohiberetur; ideo ordinatum, atque stabilitum fuit, ut in his casibus continuaretur Institutum interveniendi Infirmis cum assistentia diurna, & nocturna in Domibus privatorum, ac carceribus, & ubicumque opus foret. Cum autem, sicut eadem expositio sub-

CXXXIII.

Dat. 31. Aug. 1684. An. 8.

Species facti.

Juxta Constitutiones duo Laici esse debent Consultores.

Causae novi Statuti.

Preces dictorum Clericorum.

Confirmatio relatarum Constitutionum.

Clausula.

jungebat, Constitutiones quidem prædictæ hæcenus servatæ fuerint; servitium vero, & residentia in Nosocomiis hujusmodi omnino cessaverit, nec præter Januense ullum Nosocomium ad curam Religiosorum dictæ Congregationis remanserit, ac proinde Fratres Laici, quibus onus misericordiae corporalis incumberebat nullum præstent servitium, nisi associationem Sacerdotum, quibus secundum Institutum supradictum præcipua cura assistendi moribundis, eorumque animarum salutem procurandi incumbit: Cumque iidem Fratres Laici ad gubernium præfatæ Congregationis sint omnino inutiles, quippe qui rudes, & literarum imperiti aliena suffragia, & auctoritatem cæco obsequio, ut plurimum sequantur. Nobis propterea dictus Joannes Baptista Præfectus Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Præfecti Generalis.

§. 1. Nos igitur ex commissi Nobis divinitus Pastoralis officii debito ad ea, quæ recto ejusdem Congregationis gubernio conducibilia sunt favorabiliter intendentes, dictumque Joannem Baptistam specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut de cætero nullus Frater Laicus dictæ Congregationis in Consultorem ipsius Congregationis eligatur, seu assumatur, sed quatuor Consultores Congregationis hujusmodi omnes ex Presbyteris expressè professis ejusdem Congregationis eligi, seu assumi debeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, & ordinamus.

Statutum prædictum.

Clausula.

§. 2. Decernentes easdem præsentis Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majori sub Annulo Piscatoris die XXXI. Augusti MDCLXXXIV. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

CXXXIV.

Confirmantur erectio, & Constitutiones Congregationis Presbyterorum, & Clericorum Sancti Josephi in Ecclesia S. Pantaleonis de Urbe.

Alia similes Congregationes approbate fuerunt ab

hoc Pontifice Const. ed. 1693., Maji 20., P. 7. & Const. ed. 1690. Sept. 13., P. 9.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

EX injuncto Nobis divinitus Apostolicæ servitutis munere ad ea, quæ Christianæ charitatis, atque pietatis opera ubique locorum, præsertim in hac Alma Urbe Nostra, ex qua bonorum operum exempla in omnes Christiani Orbis partes assidue promanant modis congruis promoventur, favorabiliter intendentes, Congregationes Christianifidelium in id ipsum laudabili studio incumbentes Apostolico favore prosequimur, & circa earum statum recte, atque ordine disponendum datæ nobis a Domino potestatis pariter libenter interponimus, factasque pro illarum felici regimine, & gubernio Constitutiones Apostolice muniminis præsidio constabimus sicut omnibus mature perpensis, ad Omnipotentis Dei gloriam, ac pietatis incrementum, & felicem progressum salubriter in Domino expedire arbitramur.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Presbyteri, seu Clerici Congregationis sub titulo S. Josephi in Ecclesia S. Pantaleonis de Urbe præfata institutæ, quod dudum felic. Paulus Papa V. Prædecessor noster Confraternitatem, seu Congregationem sub titulo, seu denominatione Mortificationis in Oratorio Purificationis Beatæ Mariæ Virginis prope Ecclesiam S. Laurentii in Damaso de eadem Urbe sito, ad Supplicationem tunc in humanis agentis Pauli Mortæ per quasdam suas in simili forma Brevis literas anno 1620. expeditas erexit, & subinde rec. me. Innocentius Papa X. etiam Prædecessor Noster eandem Congregationem sub titulo, seu invocatione Sancti Josephi de novo erectam per quasdam suas pariter in forma Brevis literas anno 1649. emanatas in præfatam Ecclesiam Sancti Pantaleonis in Montibus de Urbe transtulit, ubi nonnulli Presbyteri ipsius Congregationis convivebant, sub quorum directione alii Confratres non conviventes ad obeunda spiritualia eorum exercitia conveniebant. Verum cum dicti non conviventes Congregationem hujusmodi deservissent, nec ad ullum exercitium a triginta circiter annis convenirent; præfati Presbyteri conviventes Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut eosdem non conviventes, tanquam impedimentum Dei servitio præstantes, a dicta Congregatione removeri mandarem, ipsisque Presbyteris Constitutiones pro felici eorum Congregationis gubernio edendi facultatem tribueremus. Cumque Nos supplicem libellum super hoc pro eorum parte Nobis porrectum ad Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanæ Curie Prælatorum super negotiis Visitationis Apostolicæ Ecclesiarum, & locorum piorum dictæ Urbis auctoritate Apostolica institutam remississemus; ab eadem Congregatione Cardinalium, & Prælatorum in Visitatore Ecclesiæ S. Pantaleonis, & Congregationis S. Josephi præfatorum electus fuit dilectus filius noster Felix ejusdem S. R. E. Diaconus Cardinalis Rospigliosus nuncupatus, qui cum in actu Visitationis multas inordinationes tam in spiritualibus, quam in temporalibus ex illa conviventium unione enatas esse comperisset, præfatam Congregationem Cardinalium, & Prælatorum retulit sibi videri expedire, ut ad erectionem formalis Congregationis pro solis Presbyteris, & Clericis, qui conviverent, deveniretur, exclusis omnibus non conviventibus, quibus tamen præstaretur commoditas Oratorii, in quod ad spiritualia exercitia sub directione alicujus ex

Dat. 15. Novemb. An. 9.

Procedimus.

Species facti quod iterum describitur in sequenti Decreto.

Erecta fuit hæc Congregatio sub titulo Mortificationis, & deinde translata ad d. Ecclesiam sub invocatione S. Josephi.

Ex voto Cardin. Visitatoris excludendi erant a Congregatione Presbyteri non Conviventes, pro quibus erigendum Oratorium, & conviventium Constitutiones approbandæ.

dictis